

ידיעות אחרונות הכפר הירוק

יום שני, ט"ו באייר תשפ"ב 16.5.2022	עורכת אחראית ענתי גילעד	עורכת משנה: רונה ניסן	עורבות: אריאל מאיק, ערן כהן, מיקה רוטברט, לורן יודיצקי	עורך משנה: יוסי משען	עורכת ראשית זמורה מלווה: ורדה קרין	מנהלת בית הכפר: נעמי אלישיב	מנכ"ל ד"ר קובי נווה (סיסקו)	עיתון הכפר הירוק, רמת השרון
---------------------------------------	-------------------------------	-----------------------------	--	----------------------------	--	-----------------------------------	-----------------------------------	-----------------------------------

היה שלום, הכפר הירוק שלי

היו שלום תלמידים, אנשי צוות והורים - כולכם אהובים ויקרים לי מאוד. משפחת הכפר הירוקי: היה שלום, הכפר הירוק שלי.

כן, שעת פרידה עומדת בפתי. אכן, צובט לב - לא פשוט ולא קל לעזוב מקום עבודה ובית שבו פעלתו. זרתי ופראתי במשך 51 שנה - הן כתלמידה והן כעובדת הכפר. בהתייחס למהותן הכפר:

"זה הכפר שבו גדלתו, הירוק כל השנה, זה הכפר שבו אהבתי אהבה ראשונה, זה הכפר שבו מצאתי, בו מצאתי את ביתי, גם אם עוד אראיק ללכת, את רוחו אלא איתי!"

הכפר הירוק שלנו הפך להיות שם דבר בארץ ובעולם, והכוח בכוחותכם, כל שותפי הדרך שלנו לדורותיהם - תודה מקרב לב לכולכם. ולי יש רק בקשת אחד אחרונה מכם: שימרו על הבית הזה, שכפי שאני מכנה אותו: "אין עדין לתלמידים ו... לעובדים!"

קשה מאוד לבנות, קל להרוס - אל תאפשרו לאיש לפגוע בבית זה. ותודה אחרונה מקרב לב - לכל אלה שעמדו לצדי ביומים בהירים ובימים קודרים - מי במחנה אמה, מי באיור ומי באיבוק. שלכם תמיד באהבה גדולה, סיסקו

צילום רחוקי עזר קפלי, עידן רביבי, גלעד מיל

38

6

4

24

26

29

67

22 מנרות ועד תחפושות
השנה סוף סוף חגגנו את החגים פנים אל פנים

24 בעקבות האהבה
ולנטיינים דיי - גרסת הכפר הירוק

26 בתודה ובאהבה
אחרי 51 שנים סיסקו שלנו פורש

29 צוות מנצח
רגעים יפים של המורים והעובדים תשפ"ב

30 אחרי 30 שנה
מפגשים מרגשים בכנס המחזוריים של תוכנית נע"ה

38 מגויסים למשימה
תלמידי הפנימייה מתנדבים מכל הלב למען הקהילה

40 כל העולם בכפר אחד
השנה התוססת של תלמידי הקולג' הבינלאומי אמיס

64 המלצה חמה
רגע לפני חופשת הקיץ הספרים, הסרטים וההצגות הכי שווים

67 נקודה, סוף
הטיול לאילת של שכבה י"ב היה סיום מושלם לתקופת התיכון

4 מי מספר אחת?
לא תאמינו כמה פרסים ומדליות הבאנו לכפר

6 הנצחה אקולוגית
חנכנו גן קסום לזכר נחמה ריבלין

8 שדה החיטה לנצח
מחאה בצעדה המסורתית ברקע הכוונה לבנות במקום

10 שמלה באהבה
שכבה ט' התנדבה בבזאר למען נפגעות תקיפה מינית

10 זכויות לכול
ציינו את יום זכויות האדם עם שפע הרצאות מרתקות

12 האם הפקנו את הלקח?
ריאיון במלאת 26 שנה לרצח יצחק רבין

14 רבין פינת ביאליק
סיור תל-אביבי בגוון היסטורי

15 חיבור לאומי
תלמידי היסטוריה סיירו באתרי הנצחה ומורשת קרב בצפון

17 בגרות על הבמה
הפקות הגמר המרהיבות של מגמת תיאטרון

18 פרסים למילים
הזוכים, האורחים וההישגים בבוקר שירים וסיפורים

20 יודעים את הארץ
מטיילים ובדרך מכירים לעומק את הישראלים

6

10

15

18

עיתון הכפר הירוק, רמת השרון

עורכת ראשית ומורה מלווה: ורדה קרין | **עורך משנה:** יוסי משען | **עורכות:** אריאל מאיק, עדן כהן, מיקה רוטברט, לורן יודיצקי | **עורכת משנה:** רונה ניסן | **צילום רחפן לשער:** עידו קפלן, עידן רביב, גלעד פלד | **עורכת אחראית:** ענת גילעד
כתבים: אריאל מאיק, מלודיה אלפרן, מאור שחורי, אילון שמעוני, מיקה רוטברט, אלון שוקרון, רונה ניסן, אורי גפן, לורן יודיצקי, קסוור עאבד אל קדה, יובל גילי קדם, וארי בזבולוק, עמית לוינג, עדן כהן, גילי ברדוב, חדווה אפשטיין, מוריה פולישוק, עומר ארגמן, אלונה ברקאי, ליהי רובין, נעם נעמן, איתמר קרקוב, רומי רוזניק, עופרי שובל, דוד כח, אמילי לפיד, דוד צוק, יעל צמרת
צילום השער: עידו קפלן, עידן רביב, גלעד פלד | **צלמים:** יונתן מרלי, אורי גפן, אורנית שור, דייב אלג'ים, נורית שלם, דוד סוויסה, יוסי משען, יוסי עובד, עדן סומך, אלון שוקרון, עירית קלע אגוזי, נסטיה נוגיס, דניאל מלכי, אנה חייט, סיגל גפן, ורדה קרין, עדינה ברגר עידו, עינת פוליטי, מאיה קוגן, נועם נדיה רוני שושן, פז ברקוביץ, חדווה אפשטיין, אורית טלמור, שרה פלאי, עופרי שובל, עדי טלמון, שירז פולמק, אסף גולדפרב, עדי גל, אמיר בן אלון, איילת ליפשיץ, אורי רוזנבוים, לירון כהן, עידו קפלן, שרית רג'ניאנו, גילה אפשטיין, מור עמית, אושרית יקנה, שלי מיטל בהרי, צפרא רום, אתי וקנין
ייעוץ טכנולוגי: אבי תירוש, יוסי משען, דייב אלג'ים, רודי רודיטי, ורדה קרין, שירז פולקמר

מערכת "ידיעות אחרונות שלי": 03-6082508 | דוא"ל: yt@yedioth.co.il | כתובת: רח' נח מוזס 1, ראשון לציון

דבר האנהלת רגע מיוחד

חוט / חיה שנהב
אם אדם
 היה מושג אחריו חוט
 לכל מקום שהוא הולך
 מה היה מסמן אחריו,
 איזו דגמה,
 משם עד שם, קו דק
 על פני האדמה.
 רשום רגיש ומדויק
 ותמיד נרגש.

אנחנו בסיומה של שנה מיוחדת. סיסקו משך אחריו חוט ארוך-ארוך בקהילת הכפר, והטביע חותם לאחר 51 שנות פעילות וניהול. מנהלת התיכון עיריית יצחק פורשת לגמלאות לאחר 34 שנות עבודה וניהול, שבמהלכן משכה אחריה קו רגיש ומדויק. קהילת הכפר הירוק מודה להם ומעריכה את עבודתם ואת תרומתם לקירום ולעיצוב דמותו של הכפר. **נעמי אלישיב**

דבר האורכות

סיסקו, אתה הוא הכפר הירוק

סיסקו יקר,

פרידה היא דבר עצוב וקשה, אבל לאחר לא מעט מחשבה, החלטנו שמילות הפרידה שלנו ממש יבואו ממקום של שמחה; שמחה על שזכינו, על שהיית ותמיד תהיה שלנו, על שהשארית את חותמך בכל שביל בכפר, על שאתה יחיד במינה, איש חינוך וערכים משכמך ומעלה. אתה, אתה הוא הכפר הירוק. דמותך מורגשת בכל מסדרון, בכל חלל כיתה, בין העצים ובשדות הנושקים לכפר. דורות של תלמידים זכו להתחנך על ידך, ואתה - מלח הארץ, איש צנוע, חכם, איש של עשייה, לימדת אותם להיות מופת ודוגמה, לשאוף קדימה, לכוון גבוה ולחלום ולהעז בגדול. לימדת שלהיות תלמיד זו זכות והזדמנות, ובדוגמה אישית תמיד השכמת להגיע, מוכן לכל אתגר, מפשיל שרוולים ומוכן להסתער. לא פחדת מהחדש, מהלא נודע, מהשאלות הקשות שלעיתים נשאלו, מהדרכים החדשות שנדרשת ללכת בהן. תמיד מצאת את הפתרון היצירתי, את החשיבה הייחודית, תמיד ראית לנגד עיניך את טובת תלמידך והצוות, והפכת עולמות למען הכפר. לא נתת לאף אחד להישאר מאחור, אלא הצעד את כולנו קדימה, נוטע בנו בייטחון, מעצים אותנו ומאמין בנו, בכולנו. ובעיקר, תמיד ידענו שאנחנו נאהבים, שיש לנו גב ומי שבאמת דואג לנו. יום אחד כולנו נסתכל אחורה ונרע

שיש לך חלק חשוב במי שהפכנו להיות, בהשקפת עולמנו ובאיך שעיצבנו את חיינו והשפענו על הסביבה. כן, יש תרמיל שתמיד נישא עימנו, ובו כל מה שנתת והענקת, לימדת וחיינכת, עטפת וחיבתך. תודה חשובה מכולנו, צוות עורכות העיתון, על תמיכתך התמידית בעשייה שלנו, בחופש הביטוי והיצירתיות. על שאפשרת לנו לקדם בעיתון נושאים שהיו לנו חשובים והפכת את עיתון הכפר לכמה חשובה עבור התלמידים. עיתון בית הספר שלנו מעיד רבות על ייחודו של הכפר ותרומתו הענפה להעשרת חיי התלמידים -

צוות עורכות העיתון:
אריאל מאיק, עדן כהן,
מיקה רוטברט, רונה ניסן,
לורן יודיצקי

דבר האורכים במלוא המרץ

חברים יקרים,

השנה חזרו החיים למסלולם, ולמגפת הקורונה הייתה הפעה מעטה על שגרת הלימודים בכפר הירוק. חזרנו במלוא המרץ אל הפעילויות החינוכיות-ערכיות בין כותלי בית הספר ומחוץ להם: טיולים, סיורים, תחרויות, אקו כפר, יום זכויות האדם ועוד. עם פרישתו, אנו מבקשים להודות לך קובי נווה (סיסקו), מנכ"ל הכפר, על שנים נפלאות בכפר הירוק ועל שקידם תמיד את עיתון הכפר. תודה אף לעורכות המתגייסות בקרוב - אריאל מאיק (י"ב/6) ועדן כהן (י"ב/9).

לפני שבועות אחדים פלשה רוסיה לאוקראינה, המוני אורחים אוקראינים נהרגו ומיליוני אוקראינים נהיו לפליטים. אנו מקווים שמלחמה זו ומוראותיה יחלפו במהרה. בריאות לכול!

ורדה קרין ויוסי משען

חמט

אליפות עולם שוברת סטיגמות

נבחרת המלכים

ביום ראשון, 6 במרץ, זכתה נבחרת הש"חמטאים של הכפר הירוק באליפות המינהל לחינוך התיישבותי. בתחרות הגמר השתתפו 100 תלמידים מעשרה בתי ספר. למקום הראשון הן בקטגוריית חטיבת בייניים והן בקטגוריית התיכון הגיעו נבחרות הכפר הירוק, ובסיכום הכללי דורג הכפר במקום הראשון. בסך הכול קטפו תלמידינו שלושה גביעים קבוצתיים וגביעים אישיים. ברכות לרכו ספורט עדי גל, למאמן עו"ד רוס ולמשתתפי התחרות: עמרי מיכאלי (ט'1), יובל אטר (ט'1), גל נאמן (ח'2), עידו אמיתי (ט'9), מיקה אינגל (ח'3), ארתור גיי לב (ט'7), מיכל מוסקוביץ (ו'5), רועי ארליך (י'4/ב), נרב צמח (י'13), אור גבריאל (י'4), גל שפירא (א'7), אלון שוקרון (א'3).

בעת שהותנו שם התקיים גם דו"קרב על אליפות העולם בשחמט בין מגנוס קרלסן, המחזיק בתואר, ובין יאן נפומניאשצ'י, רב אומן רוסי ממוצא יהודי. בתחרות ביקרו שחמטאים רבים מכל העולם, והודמן לנו לש"חק משחקי שחמט ידירותיים עם שחמטאים מתימן ועד ארצות הברית. המשחק המרגש ביותר היה זה של הנבחרת שלנו מול נבחרת הנבחרת של איחוד האמירויות. זו הפעם הראשונה שבה נבחרות שחמט של שתי המדינות מתמודדות זו מול זו, ונראה היה שלא היה בינינו סכסוך מעולם. כאשר פוגשים אנשים במציאות ולא ייצוג שלהם בדיווחים של החדשות, רואים עד כמה כולם אנושיים ועד כמה אין ממה לפחד. חוץ מאשר לנבחרת השחמט שלהם, על כך שהפסידה לנו.

אלון שוקרון

נבחרת השחמט של הכפר הירוק יצאה ב-24 בנובמבר לדובאי כדי להשתתף בגמר אליפות העולם בשחמט לבתי ספר, והשיגה את המקום הע"שירי המכובד. התחרות התקיימה במסגרת אקספו 2021 דובאי, יריד בינלאומי, שבו לכל מדינה יש ביתן משלה, המציג את החדשנות שהיא מציעה. עמד לרשותנו הרבה זמן חופשי ומובן שניצלנו אותו כדי לבקר בביתנים המ"רהיבים ולראות את האטרקציות של דובאי, ובראשן (תרתי משמע) - מגדל דובאי (ברג' אלח'ליפה). ראינו אנשים מכל העולם, והיה מרגש לראות עד כמה הם שונים מהסט"ריאוטיפים התקשורתיים. אני בטוח שהצלחנו לשבור סטריאוטיפים רבים על ישראלים, ביחוד בדיונים הפוליטיים על הסכסוך הישראלי-פלסטיני עם אנשים בדובאי.

פילוסופיה

מחשבה אחת מעל כולם

רוני רוזנברג-שטרית, תלמידת כיתה י"ב, זכתה במהלך חודש מרץ במקום הראשון בתחרות אר"צית לכתיבת חיבורים פילוסופיים, שאליה ניגשו תלמידי י"א-י"ב מכל רחבי הארץ, הלומדים במגמת פילוסופיה. החיבור שכתבה רוני עוסק בטקסט של סארטר - האקזיסטנציאליזם הוא הומיניזם. בתחרות, שאורגנה על ידי משרד החינוך והספרייה הלאומית והתקיימה באוניברסיטת בן גוריון בבאר-שבע, קיבלה רוני פרס כספי וגם תעודת ההצטיינות.

מוזיקה

צלילים מנצחים

ברכות לתלמידי המגמה למוזיקה קלא"סית הזוכים בתחרות הנושפים, כפר סבא 2022 - נעם ייבין: מקום ראשון בקט"גוריית קלאסי - כלי נשיפה מעץ, גילאי 16-19; נרב חייט: מקום ראשון בקטגוריית קלאסי - כלי נשיפה ממתכת, גילאי 14-16. ברכות לשחר בלצן, י"א/7, על זכייתו במקום הראשון בנגינה בתחרות ע"ש פאול בן חיים ובפרס על סך 4.000 שקל, ולמורו רון טרכטמן. יישר כוח! ברכות למתן גור נלסון, תלמיד מגמת מוזיקה קלאסית בכפר הירוק, שזכה בתחרות לפסנתר-נים צעירים בפרס על סך 3,000 שקל. התחרות נערכת בכל שנה בחנוכה.

שיעור מהחלל

תלמידי שכבה י"א במסלול הכתב"מ – איתן לה, עופרי לוי, נטע קרן ואדר ענתבי, זכו בתחרות מייסודה של קרן רמון בנושא תחנת החלל הבינלאומית. בתחרות, שבה השתתפו גורמים חינוכיים שונים מרחבי הארץ, המשתתפים התבקשו לבנות מערך שיעור בנושא תחנת החלל הבינלאומית, שאותו יעביר איתן סטיבה – מי שעתיד להיות האסטרונאוט הישראלי השני, בעת שהותו בחלל. תלמידי הכפר זכו בעבור שיעור המרתק: "איך מתנהגים נוזלים בחלל?", והוא צפוי להיקרא בשידור חי על ידי סטיבה בתאריך 7.4.2022.

מאחלים בהצלחה, בשם כל תלמידי הכפר הירוק, עידו קפלן, י"ב, ועופרי לוי, י"א

סייבר

אלופי הרשתות

ברכות לתלמידי ובוגרי הכפר על זכייה במקום ראשון, שני ושלישי באליפות הסייבר הארצית. הפרס המצטבר לזוכים: מלגות לימודים באוניברסיטה על סך 400,000 שקל ו-10,000 שקל במזומן. עוד זכו במקום הראשון, השני והשלישי שלוש קבוצות הרובוטיקה לגילאי חטיבה באליפות הארץ האזורית FLL.

עידו קפלן ממגמת הרחפנים זכה בתעודת הצטיינות במסגרת פרס גור אריה על עבודת גמר מטעם המינהל לחינוך התיישבותי פנימיית ועליית הנוער

ביולוגיה

מקום שני באולימפיאדה הארצית

צילומים באדיבות דוברת אוניברסיטת בראילן

אל נהדה בכפר קרע. רובא חקרה את השפעת ריכוזי רבש שונים על עיכוב התרבות חיידקי אייקולי במעי התחתון, ומצאה שכלל שעולה ריכוז הרבש, כך גדל מתים יותר חיידקים. את התעודות לזוכים העניקו פרופ' סיריל כהן, סגן דיקן הפקולטה למדעי החיים, באוניברסיטת בראילן, וד"ר אירית שדה, מפקחת מרכזת על הוראת הביולוגיה.

השנה התחרות התקיימה במתחם פי"זיטלי, שהוקם במיוחד לנוכח מגבלות הקורונה, שרק המתמודדים והמורים המלווים יכלו להגיע לאוניברסיטת בראילן, בהתאם לתו הסגול. לשלב הגמר הגיעו שישה תלמידים.

השנה נבחנו בשלב א' כ-3,000 תלמידים מכל הארץ. שליש מהם היו בנות, ומתוכן חמש עלו לשלב הגמר.

האולימפיאדה היא תחרות לתלמידים מצטיינים הלומדים ביולוגיה, שנועדה לקדם את לימוד המקצוע ברמת בית הספר וברמה הארצית. בתחרות התלמידים נדרשים להיחבר עם הבנה של קטע מחקר ייחודי של ידע קודם ושליטה במיומנויות חקר.

ברכות לתלמידה נעם פוגל על זכייתה במקום שני באולימפיאדה הארצית ה-25 לביולוגיה. התחרות התקיימה באוניברסיטת בראילן בשיתוף משרד החינוך. נעם חקרה את עייכוב חיידקי סטפילוקוקוס על ידי נחושת גופרתית. נועה מצאה שנחושת מעכבת התרבות החיידקים, ככל שמעלים את ריכוז יוני הנחושת. את נועה הנרגשת ליוותה המורה מיה להב והוריה. יישר כוח!

שלוש הזוכות ובהן נועה שלנו קיבלו על הישגיהן מלגות לימודים בפקולטה למדעי החיים. על אף האתגרים הרבים בבית הספר, אלפי תלמידים מצטיינים ניגשו לתחרות, מהם שני שלישי בנות. התחרות התקיימה במתחם פיזיטלי שהוקם במיוחד על רקע הקורונה. במקום ה-1 זכתה רותם סבן, בת 17, מתיכון אמית הלל, ברחובות. היא חקרה את השפעת מייצוי שום על מידת פעילות האנזים אוראז מורעי סויה – האנזים נמצא בחיידק הליקובקטר פילורי, חיידק החי בקיבה והוא מצליח לשרוד בסביבה חומצית בזכות האנזים. במקום ה-3 זכתה התלמידה רובא נטור, בת 17, מתיכון עתיד

ספורט

הריצה לזהב

מרוצי שדה: ביום שלישי, 8 במרץ 2022, התקיימה האליפות הארצית בריצות שדה של המינהל לחינוך התיישבותי. נבחרות חטיבת הביניים של הכפר הירוק הגיעו להישגים מצוינים – נבחרת הבנות (ז'-ט') זכתה במקום הראשון הקבוצתי, ובנחרת הבנים (ז'-ט') זכתה במקום השלישי, ובתחרות האישי במקום שלישי.

ברכות לעדי גל, רכז ספורט, לדודי גרובה, המאמן, וכמו כן לתלמידים ולתלמידות שהגיעו להישגים הנהדרים. הרצים: עומר אפרתי (ח'/3), ארינה קסנסקיה (ט'/11), רומי רוניק (ט'/2), נעמה טוראל (ז'/1), נטלי סמואל (ז'/9), עמית בן אריבה (ט'/5), אמיר יצחקי (ט'/1), אילאי פישר (ט'/1), הראל קינן (ז'/8), מתן דה בר (ז'/8), עילי גרות (ח'/1), אריאל לבנשטיין (ז'/6), ניקי קוב (ב'/6), אילאי ברון (א'/12), עומר שגיא (א'/7), נועם גלזוברג (ב'/10).

קטרגל: ברכות חמות לכיתה ח' על זכייתה בטורניר קטרגל שכבה ח' בתוצאה 3:0. כבוד גדול גם לפיינליסטית ח'9, שנתנה פייט מכובד.

אקו אקשו

חטיבת הביניים ציינה את שבוע "אקו כפר" בשלל פעילויות

בחטיבת הביניים ציינו את שבוע "אקו כפר" במגוון פעילויות. בימים ראשון עד חמישי, 16-20.1.22, נהנו התלמידים מפעילויות ושיעורים בנושא, בין היתר על משבר האקלים (על-פי סוג השיעור), כגון ט"ו בשבט, אקו(ו)טיביום ועוד. כמו כן תלמידי מגמת מדעי הסביבה הפעילו והדריכו שיעורים בנושאים שונים – ממסבר מגוון המינים ועד למשבר האקלים. לצד השיעורים התקיימו מספר פעילויות חוץ לכל כיתה, בין היתר סיירו במשק, ביקרו במוזיאון ארץ ישראל בתערוכה כדים מתקופות שונות, תערוכה של בולים מארצות מסביב לעולם וסדרת יצירת כדים, כמו כן יצאו לאוניברסיטת תל אביב כדי לשמוע הרצאות בנושאים מגוונים ועוד.

אורי גפן, ח' / 4

סביבה זה עניין גלובלי

ביום יפה וקריר, היום השני של ה"אקו כפר", יצאנו – כיתתי וכיתות נוספות – למוזיאון ארץ ישראל, שם השתתפנו בפעילויות שונות בנושא הסביבה. פתחנו את היום עם יצירת אומנות מיוחדת

חטיבה של סביבה

מהמסת קרחונים ועד הכחדת מינים: שבוע הסביבה בחטיבת הביניים

במחצית חודש ינואר התקיים בחטיבת הביניים שבוע הסביבה, ובמהלכו הכיתות עברו פעילויות והרצאות בנושאים סביבתיים. שכבה י' במגמת מדעי הסביבה העבירה לכל חטיבת הביניים פעילויות והרצאה בנושא משבר מגוון המינים. מדובר במשבר שנוצר בעקבות הכחדה של מיני בעלי חיים וצמחים בגלל פעולות האדם, כמו הרס בתי גידול, זיהום קרקע ומקורות מים וגם שינויי האקלים. כל אלה גורמים להכחדה המונית, שהקצב שלה קצב הכחדת הדינוזאורים. תלמידי החטיבה עברו בין תחנות שונות – המסת קרחונים, משבר הרבורים העולמי ועוד, ושמעו גם הרצאה בנושא. התלמידים נהנו מאוד, ואנחנו שמחים שהצלחנו להעביר את הנושא החשוב והמעניין הזה בפעילויות מהנות ומלמדות.

גילי בר דב גולדברג, י' / 5

גן של נחמה

נחנך גן המקלט על שם רעייתו המנוחה של הנשיא לשעבר ראובן ריבלין

 בטקס חגיגי ב-6.3.22 נחנך בכפר הירוק גן המקלט על שם נחמה ריבלין ז"ל. הטקס התקיים במעמד כבוד הנשיא העשירי לשעבר, המדען הראשי של רשות הטבע והגנים, יושב ראש הדירקטוריון וכמובן, הנהלת הכפר הבכירה – סיסקו, אריה, שרי, נעמי, עירית ורפנה, איגור וצוות השטח. את האירוע הובילו תלמידי כיתה ט' והמועצה הירוקה. התלמידים עברו במשך מספר שבועות תהליך שבמהלכו נפגשו עם ענת ריבלין, בתה של נחמה, ולמדו על החיבור והאהבה שלה לטבע והמחויבות לשמירת הטבע והסביבה לצד אמונתה בחינוך בני נוער, ש"מהם תבוא הישועה". התלמידים הכינו שלט שניצב מהיום בגן ושמןו הוסר לוט. קריאת הגן על שם נחמה ריבלין היא חלק מפעולות המאבק למען השטחים הירוקים בכפר הירוק ונגד הריסת גן המקלט, שבנו תלמידי הכפר במשך 15 שנה, המשמש מרכז לשימור מיני צמחים ובעלי חיים בסכנת הכחדה. זאת בהמשך להחלטת עיריית רמת-השרון לבנות שם בית ספר.

משבר האקלים

למי קראתם אדיש?

נוער, מבוגרים, הורים וגם חברי כנסת: כולם הגיעו למחות על משבר האקלים ולחולל שינוי

זו לא עוד מחאה. זאת נקודת המפנה. ביום שישי קייצי בסוף אוקטובר, 29.10.21, יצאתי עם חבריי באוטובוס מלא בני נוער אל כיכר רבין. לידי ישב אדם מבוגר עם שלט שכתוב בו "מצב חירום אקלימי. התעוררתי מאוד לראות בני נוער מוחים לצד מבוגרים כנגד המצב".

כאשר הגעתי עם חבריי לכיכר רבין, היא הייתה מלאה, שוצפת וקוצפת בסערת המחאה. הכרות היו מרשימות, מרגשות, מגוונות ומעוררות תקווה. דוכן אחד שמשך את תשומת ליבי היה של הורים למען המאבק בשינויי האקלים. כל נושא הקיימות הוא נושא חשוב לשיחה ביני לבין אמי על זיהום מים, זיהום ארמה, שריפות וזיהום אוויר. דוכן אחר שהיה מוקף באנשים רבים היה של השרה מרב מיכאלי, שהייתה מעוטרת במשקפי שמש ושיתפה פעולה עם בני הנוער בצילומי סלפי שונים. מעורר לחשוב שחברי כנסת ושרים מתחילים לפעול למען הטמעת הנושא בקרב בני נוער והאוכלוסייה בכלל.

מכיכר רבין צעדנו ברחבי תל אביב ודי מצחק שהמצאנו סיסמה תוך כדי הצעדה: "לפיד! לפיד! אתה שורף את העתיד!". הסיסמה קיבלה הרבה בקרב שאר המפגינים.

אחרי הצעדה שבנו לכיכר רבין כדי להכיר חברים חדשים ולשוחח על המצב האקלימי בארץ. מבחינתי, אסור שנהיה אדישים, אלו ימים ש"כריעו את עולמנו, נצמד בשביל הפרחים ובשביל הקוצים כדי להגיע למטרה - שינוי המצב.

אני יודע שאעשה הכל כדי שנצמד בדרך נכונה ונקרא לנוער. אין לדף הבגרות ערך אם עצי העור"לם עדיין נכרתים עבורו.

אין לי ארץ אחרת, גם אם אדמתי בווערת!

אלון שוקרון, י"א/3

סיורי סביבה

מלקטי הפטריות

ב-27.2.22 יצאו כיתות ח'4 וח'5 לאסוף פטריות ביער בן שמן בשפלה. ביער שמעו התלמידים תדריך לגבי הפטריות שהם עומדים לפגוש ואופן קטיפתן מפי אושרית, המורה לכיולוגיה ומארגנת האירוע. לאחר מכן פיצלו את הכיתות לרביעיות מעורבות משתי הכיתות, וכל קבוצה נכנסה ליער בתקווה למצוא פטריות. בהמשך חזרו התלמידים למקום התדרוך, הניחו על אחד השולחנות את הפטריות שאספו, ואושרית מיינה אותן לפי סוג. התלמידים עשו עור שני סככים של חיפוש פטריות במקומות שונים ביער, סיכמו את האירוע וחזרו לכפר בשעת צהריים. היה מהנה מאוד.

אורי גפן/ ח'4

חשיפה לצפון

מגמת מדעי הסביבה סיירה במישור החוף הצפוני ובנחל ציפורי. התלמידים שמעו הסברים, קיימו פעילות מדידה וחקר בנחל ובים ועל הדרך, התגבשו.

שדות החיטה

היה השנה חמוץ מתוק בשל הצפי לסלילת כביש שיחצה את שטחי הכפר וימחק את המגוון האקולוגי בהם • התלמידים מצידם לא מתכוונים לוותר

שטחיה בחזרה, רומסת את כל אשר על הקרקע ובונה. בונה מגדלים, כבישים ומרכזי בילוי וקניות.

כשלקחו את פיסת האדמה הראשונה, נאבקנו, הפסדנו, אך קיבלנו זאת. אחת ועוד אחת הם לקחו, אך עכשיו החליטו שזה הזמן לקחת את כל השטח ופשוט לחצות אותו באמצעות כביש ראשי. הכביש יחצה את השטחים החקלאיים, ובעצם ימנע את קיומן של בריכות ההצפה, אשר עליהן נוצר בשנים האחרונות פארק אקו-לוגי של ממש, מקום חי ופורח מלא במינים רבים של צמחים ובעלי חיים מיוחדים במינם. ברגע שייבנה הכביש, כל זה פשוט ייעלם ולא יהיה ניתן עוד להשיב לעולם.

להזיק כמה שפחות

או הבנו שאת בניית הכביש לא ניתן יהיה לעצור. אנחנו מבקשים רק דבר אחד: במקום לסלול את הכביש על האדמה, בנו אותו על עמודים מעל הקרקע. אומנם ייגרם נזק לשטחים, אך מצומצם בהר-

תנים לאדמה לנוח, להחזיר את פוריותה, כדי שבהמשך נוכל לקבל עוד שבע שנים של חיטה. השנה היא שנת שמיטה. יכלו לבטל את יום שדה החיטה, אך זה בכלל לא בא בחשבון. אז מה? נצטרך סתם ללא מטרה? לא ולא. בבית הספר החליטו לתעל את יום שדה החיטה למטרה שונה ולא פחות חשובה.

הנדל"ן אשם

מי שלא יודע, הכפר יושב על שטחי חקלאות עצומים שבעצם אינם באמת שייכים לו. הוא קיבל אותם מהמדינה בעבר הרחוק כדי לעבד אותם ולטפל בהם, וכיום גדלים בהם גידולים חקלאיים רבים לצד עולם שלם של חי. אך ככל שעוברות השנים הביקוש למגורים במרכז עולה, האוכלוסייה גדלה, וכך קרה שאדמות הכפר יושבות על שטחים מהיקרים והמבוקשים ביותר בארץ, כאלו שכל שוחר נדל"ן היה חולם לשים עליהם את ידיו. בזה אחר זה תובעת המדינה את

אם זו לא השנה הראשונה שלכם בכפר הירוק, וראי כבר שמעתם על יום שדה החיטה. אם זו שנתכם הראשונה או שקצת שכחתם, לא נורא, כי אני כאן כדי להזכיר.

פעם בשנה לובש כל בית הספר לבן ויוצא בתהלוכה חגיגית, מלאה בצבעים ובמוזיקה לכיוון שדות הכפר. לאחר מסע רגלי קצר, מגיעים התלמידים לחלקת אדמה ועושים פעולה כל כך בסיסית, אך בעלת משמעות כל כך גדולה – זורעים חיטה. זה אולי נשמע סתמי, אך עבורנו, תלמידי הכפר, זוהי מסורת משמעותית, כשבכל שנה אנחנו חוזרים לאותה אדמה ומעניקים לה חיים מחדש, ובעיקר נהנים לראות לאורך השנה איך החיטה צומחת וגדלה תחת השמש, בדיוק כמונו, והכל הודות להרבה חום ואהבה.

מי שמכיר קצת את עולם החקלאות, בטח כבר שמע את המושג שנת שמיטה. מדובר בשנה השביעית במחזור הספירה, ובכל שנה כזו לא זורעים חיטה, אלא נו-

כאן להישאר

ירוק לתמיד

תלמידי הכפר מתגייסים לשמור על הבית ברקע הכוונה לנגוס בשטחים הירוקים

לביית הספר שלנו בכפר הירוק יש שטחים מרהיבים ביופיים ובגיוונים. ביניהם יש שתי בריכות חורף, שטח אקולוגי עצום וחשוב ופעם היה גם אחו. לצערנו, במקום האחו הוקמה שכונת נווה גן. מדינת ישראל ועיריית רמת השרון ראו חשיבות עליונה יותר בבניינים מאשר בשטחי טבע, וזה מה שקורה כשלאף אחד לא אכפת. ביום שדה החיטה כלל תלמידי הכפר הלכו להפגין נגד בעיה נוספת, שבאה להרוס ולפגוע בעוד שטחים – סלילת הכביש משכונת נווה גן לכביש חמש. הכביש, כך נודע לנו, יחסום את זרימת המים לתוך בריכות החורף, שאת חשיבותן וערכן האקולוגי לא ניתן לאמוד בשום דרך.

אני וחברי לכיתה יותם בורביץ, ראינו כי המאבק לא הולך לשום מקום והחלטנו לפעול על דעת עצמנו. עם קצת אומץ והשראה מהכפר ומהבית, אנו מארגנים סיור המיועד להציג לחברי הכנסת יוראי להב-הרצנו ויס' מיין סאקס-פרידמן את המתחולל בכפר. פעמי-לוח זנעשתה על ידינו מהסיבה שתלמידי הכפר הירוק מלאי תקווה שהשטחים יישארו כפי שהם!

לשטחים אלו אין תחליף בארץ ואף בעולם, עקב חשיבותם האקולוגית. בעזרת המועצה הירוקה וגיבוי ממשנה למנכ"ל אריה קוגן, נדריך בקרוב את תושבי האזור בשטחים האקולוגיים ובבריכות החורף. סיורים אלו באים להנגיש את השטח הנפלא לכלל הציבור ולהדגיש את חשיבותו.

תודה רבה לסיסקו, מנכ"ל הכפר, לאריה קוגן, משנה למנכ"ל, ולרוני שושן אקולוג הכפר.

דויד כה, ט' 9

חלק נרחב מהשטחים החקלאיים, אלא גם לייבוש בריכות החורף, משום שהמים שמגיעים מצידו השני של הכביש לא יגיעו אליהן. בריכות החורף בכפר הן בית הגידול היחיד מסוגו באזור, וייבושן יוביל להכחדת מינים רבים החיים באזור הבריכה. כמוכן, כתלמידי הכפר הירוק לא נוכל לשתוק על כך. לכן ביום המחאה הגיעו התלמידים לשדות הכפר ועמדו מסביב לחבל ארוך המסמל את תוכניות בניית הכביש, כמפגן מחאה והתנגדות לבנייתו והשמיעו, יחד עם המורים, קריאות מחאה כנגד בניית הכביש.

האירוע זכה לתהודה תקשורתית נרחבת ואף הופיע במספר אתרי חדשות. יום אחרי המחאה הגישו שרת התחבורה מרב מיכאלי והשרה לאיכות הסביבה תמר זנדברג ערעור על ההחלטה להעביר את תוכנית הבנייה בשטחי הכפר לתכנון מהיר, כדי לוודא שהיא תתחשב בשיקולים הסביבתיים באזור הבנייה המיועד.

אורי גפן, ח' 4

שדה המחאה

בשעות הבוקר של יום שלישי, 16 בנובמבר, יצאו תלמידי הכפר לשדה חיטה. אך השנה הטקס המוכר והאהוב התרחש בנסיבות שונות: לא רק שזוהי שנת שמי' טה, ולכן לא התבצעה זריעה, אלא שכיום שטחי הכפר מצויים תחת איום ממשי, כשלאחרונה התפרסמו תוכניות לבניית יחידות דיור, בית ספר, כביש וקו של הרכבת התחתית בשטחי הכפר.

התוכנית תפגע באופן קשה בשטחים הפתוחים ובריאה הירוקה הייחודית שנוצרה בכפר. בניית יחידות הדיור, למשל, תצמצם משמעותית את שטחי הכפר שתלמידיים ואנשי משק לדורותיהם עברו כה קשה לשימורם. בניית בית הספר החדש, שמיועדת להתבצע על השטח שכיום נמצא בו גן המקלט, תפגע במיני צמחים רבים בסכנת הכחדה, וזהו, למעשה, מוצאם האחרון. בניית הכביש וקו הרכבת תוביל לא רק לצמצום שטחי הכפר והריסת

בה, ועדיין תיתכן אפשרות קיום לאותם צמחים ובעלי חיים. השנה יצאנו, כמו בכל שנה, לבושים לבן, מלאים בצבעים ובמוזיקה לכיוון השרות. אך השנה לא היה חיוך על פנינו, אלא מבט חדור מטר-רה. נעמדנו בשתי שורות ארוכות לאורך השדה וסימנו את שולי הכביש שהולך להיבנות. הראינו להם מה הם הולכים להרוס, בכמה שטח הם הולכים לפגוע וגם מה יהיה היקף הפגיעה. הנפנו שלטים, צעקנו, הפגנו ומחינו, ותנו לי לספר לכם שזו רק ההתחלה.

תלמידי הכפר לא מתכוונים לוותר על הבית, בטח שללא מאבק. אנחנו מאמינים שלטבע יש כוח וזכות קיום עוד הרבה לפני גדל"ן. אסור לנו לאפשר את הריסתו והיעלמותו. אנחנו בתחילת הדרך ולפנינו עוד מאבק ארוך וממושך, אבל אנחנו לא מתכוונים לוותר ומבטיחים להמשיך ולערוך. שדות החיטה הם כאן להישאר!

מיקה רוטברט, י' 12

נאיות

מפגש אחר

מתמודדים עם מוגבלויות פיזיות ונפשיות הגיעו להרצות לתלמידי י"א במסגרת יום הנגישות • היה מרתק, מעשיר ובעיקר חשוב

לפנות ולהתנהג עם אדם שלא שומע, למשל שאנחנו צריכים לדבר קצת יותר לאט וברור כדי שיוכל לקרוא את השפתיים שלנו, וכמובן, חשוב לשמור על קשר עין עימו בזמן השיחה. עניין נוסף הוא שאם רוצים לקרוא לאדם ומבינים שהוא חירש, אפשר פשוט לטפוח לו קלות על הכתף כדי להסב את תשומת ליבו. ביצענו מספר סימולציות עם תלמידי שונים בכיתה שהמחישו לנו כיצד ניתן לקיים שיחה ללא קול, רק בשפת הסימנים וקריאת שפתיים, וזה הלך לנו לא רע. לסיום סיפר לנו האורח כמה סיפורים קצרים ומצחיקים כדי להמחיק את האווירה ולצאת בתחושה טובה מההרצאה (למשל שהוא ואישתו רבו בשפת הסימנים, שניהם חירשים, ומדוע הם פתאום הפסיקו לריב? מכיוון שנוצרה הפסקת חשמל). זה היה ללא ספק יום מלמד, חשוב, מרגש, מרתק ומעשיר, שבמהלכו נחשפנו לאנשים שונים ולסיפורים שונים. יצאנו מהמגע הקטן של עצמנו, והבנו שיש עוד דברים בסביבה שלנו, גם אם לא תמיד רואים אותם או שמם אליהם לב. נושא הנגישות שב ועלה למודעות שלנו, והבנו כיצד עלינו לנהוג בחברה, למדנו להיות יותר סבלניים וסובלניים, פתוחים, מקבלים ומבינים, שכולנו חלק מחברה וכולנו צריכים לכבד כל אדם באשר הוא.

לורן יודיצקי, י"א/3

שתוכל לבצעה, בין שזה בישול (במטבח מונמך מותאם עם מגירות חשמליות) או נהיגה (על ידי רכב שמופעל קולית, ובימים שבהם היא צרודה, הרכב מופעל על ידי תנועות ראשה). עוד חווינו הפעלה קצרה, שבה היינו צריכים לשבת בכיסא גלגלים ולעבור "מסלול מכשור לים" של מכשולים אמיתיים בחיים, המקשים על מי שמתניידים באמצעות כיסא גלגלים. למשל, דשא או משטח מחוספס וגבושי, קונוסים ועצמים שונים. כך הבנו יותר את ההתמודדות של האישה בחיי היומיום. כסבב הרביעי והאחרון התודענו לאדם חירש. תחילה נכנסנו לחדר שבו היו שני אנשים. לאחר מכן התברר לנו שאחד מהשניים שישבו שם הוא המתורגמן, שדרכו ביצענו את עיקר התקשורת. מיד כשהתיישבנו, הוא ביקש מאיתנו לשים את האוזניות אוטומות הרעשים, ועברנו מעין הרמיה קצרה שהמחיש לנו איך אדם חירש מרגיש בחברה. זאת מכיוון שניסינו להבין מה כל אחד אומר רק באמצעות תנועות שפתיים, ולרוב לקח לנו מספר ניסיונות כדי להגיע לתוצאה הנכונה. לאחר מכן הורדנו את האוזניות וההרצאה החלה. האורח סיפר לנו שאף הוא לא נולד חירש, אלא עקב דלקת אוזניים שבה לקח בגיל מספר חודשים וטיפול שגוי, הוא איבד את שמיעתו. הוא סיפר על ההתמודדות שלו ובעיקר הסביר כיצד יש

כסבב השני הרצתה לנו אישה, שבמבט ראשוני נראית כמו כל אדם אחר מסביבנו, אך בעצם גם לה יש מוגבלות בלתי נראית (זה גם היה שם ההרצאה). היא סיפרה לנו על ההתמודדות שלה עם מצבה הנפשי, וממה הוא נבע. היא סיפרה לנו את סיפור חייה, שהוביל לפגיעות הנפשיות שלה, וכלל פגיעה מינית במשפחה במשך שנים ולאחר מכן נישואים אלימים במשך מעל עשור, וכל זה בזמן שהיו לה ולבעלה ילדים משותפים. היא אף סיפרה לנו כיצד הצליחה לצאת מהמעגלים האלימים, כיצד היא מתמודדת עם ההשלכות שלהם עד היום. עוד היא שיתפה באופן שבו זה בא לידי ביטוי בהתנהגות שלה ואיך זה פגע לה באורח החיים וביכולת שלה להתמודד עם הסובבים אותה ובראש ובראשונה עם ילדיה.

כסבב השלישי השתתפנו בהרצאה על מוגבלות פיזיות, במקרה זה שיתוק ברגליים וריתוק לכיסא גלגלים. גם כאן הגיעה אישה שסיפרה לנו כיצד זה קרה לה. היא לא נולדה משותקת, אולם עקב רשלנות רפואית בניתוח שעברה לאחר תקרית בעבודה, נותרה נכה. היא שיתפה כיצד הרברר השפיע על הבית, על הילדים, על כל הדינמיקה בסביבה שלה ועל המצב הנפשי שלה ושל משפחתה. היא גם הסירה בירה כיצד הרברר שינה את חייה, וכיצד כעת היא נאלצת להתאים לעצמה כל פעולה, כדי

יום נגישות נערך בשכבה י"א ביום שלישי, 8.2.2022. בשיעור החינוך שקדם ליום זה כל כיתה קיימה שיעור הכנה, שכלל הצגה של הנושא ודיון על מגוון המוגבלויות, הגדרתן והיקף התופעה בארץ ובסביבה הקרובה לנו.

היום עצמו התקיים במתכונת של הרצאות בנויות 20-30 דקות שנערכו בסביבים. אנשים המתמודדים עם מוגבלויות מסוגים שונים הגיעו לספר על חייהם, ועל כן כל שכבה יכלה להשתתף ולהקשיב רק לחלק מההרצאות, מפאת קוצר הזמן.

כסבב הראשון הכיתה שלי שמעה הרצאה על מוגבלות ראייה. אדם עיוור, שהגיע עם כלב הנחייה שלו, סיפר לנו מדוע הוא התעורר (הוא נולד כאדם רואה, אך עקב מחלת עיניים גנטית RP שהתפרצה אצלו לקראת גיל 60, איבד את הראייה בהדרגה עד לאובדן מלא). הוא סיפר לנו כיצד הוא מתמצא בחוץ, באמצעות כלב הנחייה, האנשים שסביבו והמקל שלו, איך הוא מבצע את כל פעולות היומיום, שעבורנו נראות מובנות מאליהן, ואפילו ביצענו סימולציה קצרה.

קיבלנו כיווי עיניים, עטינו אותם ובעצם ניסינו להתמצא בחלל, כשעינינו מכוסות. אין ספק שזה היה מאתגר, גרם לנו להבין קצת יותר טוב את ההרגשה ועזר לנו להזדהות עימו.

התנדבות

מתלבשות על זה

ביום המישי, 16.12.21 יצאו תלמידי שכבה ט' להתנדב בפרויקט "מתלבשות על זה" – בזאר התרמה שנתי מטעם מרכז סיוע לנפגעות ונפגעי תקיפה מינית בתל אביב. בכזאר ניתן לקנות פריטי מעצבים ומותגים, שנתרמו כולם למרכז הסיוע. ההכנסות מהבזאר הן כשליש מהתקציב השנתי של המרכז.

אנחנו הגענו יום לפני הבזאר לאקספו תל אביב, ועזרנו לסדר את הבגדים, הנעליים, האביזרים, התכשיטים ושאר הפריטים הרבים שנתרמו. הוצאנו את הפריטים מהשקיות ומהקרטונים ותלינו אותם במקומם, בהתאם לשם המעצב.

עבורי, זאת הייתה חוויה מהנה ומשמעותית ביותר. ההתנדבות יחד עם חבריי למטרה שהיא כל כך חשובה, בעיניי, הפכה את החוויה ליוצאת דופן במיוחד.

יובל גילי קדם, ט'/3

יום שכולו זכויות

מה זכויות מאפשרות לנו כבני אדם, מה לכך ולזכויות הנשים, הלהט"בים או אדם במשפט פלילי ועוד • יום זכויות האדם היה חשוב ומרתק

← כבכל שנה, גם השנה, הכפר הירוק ציין ברחבי בית הספר את יום זכויות האדם הבינלאומי. ביום שלישי, 21.12.2021, התקיימה לתלמידי התיכון פעילות, שמטרתה הכרה ושיח על זכויות האדם השונות. שעת הלימודים הראשונה הוקדשה לשיח בכיתות האם, עם המחנכים, וכללה דיון על מגוון שאלות, למשל, מהו יום זכויות האדם, מדוע חשוב לציין אותו, מה משמעותו, מה אומר המושג "זכויות", מה זכויות נותנות לנו, איזה חלק הן מהוות בחיינו ומה יקרה לנו בלעדיהן?

לאחר הדיון המרתק בשיעור זה החלו סבבי ההרצאות. היו שני סבבים כאלה, שאליהם נרשמו מראש כלל תלמידי שכבות י"ב-י"ג. כל סבב ארך כשעה, כשנערכו עשרות הרצאות שונות במקביל. ההרצאות עסקו במגוון נושאים וסוגיות רלוונטיות לשיח הסביבתי כיום לצד נושא זכויות האדם, כדוגמת "זכויות אדם במשפט פלילי", "חיים משותפים ערבים ויהודים בערים מעורבות – האם אפשרי?", "המהפכה הגאה", "הדרת נשים בישראל", "האם ילדים יולדות בכלל זקוקים לזכויות

זכויות" ועוד מגוון רחב של הרצאות מרתקות וחשובות ששמענו ביום זה. בסבב הראשון בה"רתי לשמוע הרצאה בנושא "מפגשים על הרצף", שעסקה באוטוים. בתור אחות גדולה לילדה אוטיסטית אני יכולה להגיד, שההרצאה אכן עזרה לי בכך שהסבירה רבים נוספים, איפשרה לי נקודת מבט נוספת על המצב וגרמה לי להבין יותר טוב ולעומק את התמונה הרחבה. בסבב השני הייתי בה"רצאה "טוויטר חסמה לטראמפ את החשבון – סתימת פיות או מגבלות ראויות על חופש הביטוי". בעיקר בתקופה ובסיטואציה הנוכחית, הרצאה זו פקחה את עיניי וגרמה לי להיות עוד יותר עירנית לסביבה ולמגבלות ולחוקים הנמצאים בה, הנוגעים עים לחופש הביטוי. ואכן גם אחריה המ"שכתי לעסוק בשלל שאלות שעלו בי במהלכה, להתדיין

שיתפנו גם בחוויה האישית שלנו, כיצד אנחנו מרגישים ביום הזה, למה התחברנו, למה פחות, מה לדעתנו דורש שיפור בהתנהלות או בבחירת הנושאים, ומה כדאי שילקח לשנה הבאה. הגענו אכן למסקנה, שהיה חשוב לקיים את היום ולחזור ולהעלות את הנושאים האלו לקדמת השיח החברתי. אין ספק שזהו יום מעניין, מלמד, חשוב ומשמעותי ביותר.

תודה רבה להנהלה, ששקדה ועמלה ויצרה את היום המדהים, שנפלה בחלקנו הזכות לחוות. תודה רבה למרצים השונים שהגיעו לבית הספר ודיברו עימנו על הנושאים השונים, והמון תודות לכל המורים המקצועיים עימם ולמחנכים שדיברו עימנו במהלך היום, היו שם בשבילנו, הקשיבו לנו, השגיחו עלינו והיו איתנו.

עליהן עם אנשים נוספים ולצבור עוד ידע. בתום סבבי ההרצאות המעשירות, חזרנו שוב לכיתות האם לשם סיכום עם המחנכים. שיתפנו בלקחים שנקנו מההרצאות ששמענו, הבענו את עמדתנו בנושאים השונים שעליהם התדיינו, שיתפנו גם בחוויה האישית שלנו, כיצד אנחנו מרגישים ביום הזה, למה התחברנו, למה פחות, מה לדעתנו דורש שיפור בהתנהלות או בבחירת הנושאים, ומה כדאי שילקח לשנה הבאה. הגענו אכן למסקנה, שהיה חשוב לקיים את היום ולחזור ולהעלות את הנושאים האלו לקדמת השיח החברתי. אין ספק שזהו יום מעניין, מלמד, חשוב ומשמעותי ביותר.

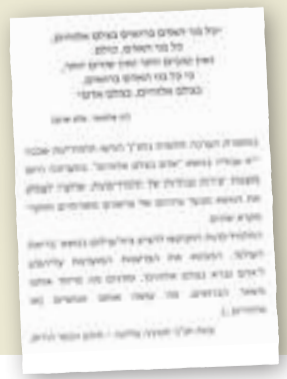
תודה רבה להנהלה, ששקדה ועמלה ויצרה את היום המדהים, שנפלה בחלקנו הזכות לחוות. תודה רבה למרצים השונים שהגיעו לבית הספר ודיברו עימנו על הנושאים השונים, והמון תודות לכל המורים המקצועיים עימם ולמחנכים שדיברו עימנו במהלך היום, היו שם בשבילנו, הקשיבו לנו, השגיחו עלינו והיו איתנו.

לורן יודיצקי, י"א/3

תנ"ך זכות תנ"כית

במסגרת יום זכויות האדם שהתקיים ב-21 בדצמבר 2021 הוצגה תערוכה בנושא "ויברא אלוהים את האדם בצלמו". התוצרים בתערוכה הם פרי יצירתם של תלמידי שכבה י"א. בתערוכה הוצגו יצירות נבחרות מתוך עבודות, שהגישו לתלמידים במסגרת מטלה מסכמת בתנ"ך, ובה התבקשו להתייחס לפרשנויות שונות לביטוי "בצלם אלוהים". היצירות הן ביטוי לפרשנות אישית יצירתית אומנותית שהעניקו התלמידים לפסוק "בצלם אלוהים ברא אותם", המופיע בספר בראשית פרק א'. על כל יצירה הודפס ברקוד, והמבקרים יכלו לבחור ביצירה שמצאה חן בעיניהם.

"לא הפקנו מספיק לקחים מהרצח"

לפני 26 שנה נרצח ראש הממשלה בישראל בידי מתנקש יהודי שחשב אחרת • תלמידת ט' מראיינת את אמה על זיכרונותיה מהלילה הקשה, התמורות שחולל האירוע במדינה והאם הדמוקרטיה שלנו בסכנה

האם הקריאה בוגד היא עבירה על החוק?
 "אני לא חושבת. בעיניי, היא זכות אשר שייכת לנו כחלק מחופש הביטוי. אנחנו צריכים שתהיה לנו היכולת למתוח ביקורת קשה, גם אם לפעמים היא קיצונית, כל עוד היא לא גוררת שימוש באמצעים פיזיים כמו רצח".

מה צריכה מערכת החינוך לעשות בשעה קשה זו?
 "מערכת החינוך צריכה ללמד אזרחות כבר מגיל צעיר, על מנת שיסודות הדמוקרטיה יחלחלו בקרב הדור הצעיר, שבעתיד יהווה את הנהגת המדינה והבוחרים. מקצוע זה חשוב כמו מתמטיקה ואנגלית ותפקידו למנוע מקרים כמו רצח רבין ולעודד סובלנות כלפי האחר, גם אם דעותיו שונות".

איך אתם הייתם מזכירים את רצח רבין?
 "אני הייתי מזכירה את רצח רבין בטקסים, אבל לא רק. אני חושבת שצריך לעשות מעגלי שיח בין אנשים מקהילות שונות ובעלי דעות שונות כדי לעודד קבלת דעות שונות, כמו אלה של מתנחלים ותושבי המרכז, חרדים וחילונים. מעגלי שיחות אלו יגרמו להבנה רבה יותר של האחר ובכך ימנעו רצח בשל דעה אחרת ויחזקו את מורשת רבין, אשר רצה שלום בין הקהילות השונות".

האם האחריות להתנהגות, חינוך והטמעת ערכים נופלת רק על המנהיגות המדינית?

"האחריות נופלת גם על הסביבה הקרובה, בעיקר המשפחה וההורים. תפקידם לחנך לסובלנות כבר מגיל צעיר. הם צריכים להוות דוגמה להתנהגות נכונה, מכילה ומקבלת. ההורים צריכים לדאוג גם לכך שהילד לא ייתקל בהשפעות חיצוניות אשר עלולות לגרום לו לבחור באמצעים פיזיים קיצוניים. הם צריכים להיות נוכחים ולוודא שהילד נמצא בסביבה בטוחה וערכית".

יובל גלילי קדם, ט' 3/

כי ההנהגה הקיימת מסוכנת לישראל, והם עלולים לנקוט אמצעים קיצוניים כמו רצח כדי לשמור לטעמם על מדינת ישראל. כל עוד המנהיגים לא נוקטים קו ברור המתנגד לפעילות אלימה, יכול לקרות רצח נוסף. חלק מהמנהיגים מנסים לנצל את הרשתות החברתיות כשביל להגיע לקהל רחב יותר ולהגיד את דברי ההסתה שלהם, אשר לא היו מתקבלים באמצעי התקשורת".

← "לא הפקנו מספיק לקחים מרצח רבין, ולא שינינו את דרכינו באופן הנחוץ. בעיניי, עדיין נותנים במה למסיתים ולקיצונים, מה שעשוי להביא לרצח נוסף של אדם בעקבות דעה פוליטית". את הדברים אומרת יהודית גלילי קדם, אימא שלי, בראיון שקיימתי איתה במלאת 26 שנה לרצח רבין, במסגרת שיעורי האזרחות.

מה אומר לך התאריך 4.11.1995?
 "אני זוכרת שחורתי באותו סופ"ש הביתה מהבסיס, ולא יכולתי להגיע לעצרת שהייתה רחוקה מביתי. ראיתי סרט בטלוויזיה, שפתאום נקטע על ידי מבוק חרשות שהודיע שהיו יריות בכיכר קראתי להוריי וסיפרתי להם שקרה משהו נורא בעצרת השלום. המשכנו לעקוב אחרי החדשות והמבוקים באדיקות והצטרפנו מאוד, כשאתן הבר הודיע: 'ממשלת ישראל מודיעה בתדהמה, בצער רב וביגון עמוק, על מותו של ראש הממשלה ושר הביטחון, יצחק רבין, אשר נרצח בידי מתנקש הערב בתל אביב'.

בכיתי המון כששמעתי את ההכרזה. לפניו היו כל מיני שמועות שהוא רק נפצע, או בכלל לא נפגע, אפילו שהשב"כ הצליח לעצור את זה. הרגשתי שאבדה תקוותנו, האמנתי שיש סיכוי לשלום ושיהיה אפשר לבקר במדינות ערב. כל כך הצטרפתי לשמוע שהתקווה שלנו מתה. עקבתי אחרי משפטו של הרוצח יגאל עמיר ושל מרגלית הרשפי שהורשעה באי מניעת פשע, ושל סוכן השב"כ אבישי רביב. כאשר שמעתי על ההרשעה והעונש, מאסר עולם, הרגשתי שצדק נעשה, אך לא כל הגורמים נענשו.

התאריך עצמו מסמל עבורי את תחילתו של השבר העובר על העם שלנו וסופו של חלום דור המייסדים".

האם המדינה הולכת לקראת אנרכיה, כפי שנרמז בתקופה האחרונה?

"בתקופה האחרונה עושים רצח אופי לנפתלי בנט בעקבות היבחרו לראשות הממשלה. אני מרגישה שאותם אנשים מעוררים מעשים קיצוניים העשויים להיגמר באסון נוסף, ולא נותנים על כך את הדין. עם זאת אני חושבת שהמדינה שלנו חזקה יותר ממה שנדמה לנו. רוב האזרחים מכבדים את החוקים ולא רוצים שהמדינה היקרה שלנו תידרדר לאנרכיה. לפי דעתי, משפטים כאלה נועדו לאפשר למנהיגים לנקוט אמצעים הפוגעים בדמוקרטיה ובזכויות הפרט, כמו הזכות להפגין, חופש הביטוי. לכן בעיניי, המדינה שלנו לא בדרך לאנרכיה והיא תתחזק ותתפתח מעבר לכל דמיון".

האם הדמוקרטיה בסכנה?

"למזלנו, התחלפה הממשלה, כך שהניסיונות של ההנהגה הקודמת להפוך אותנו לשלטון מלוכני לא צלחו. הפרדת הרשויות נשמרת, התקשורת מדווחת יחסית באופן אובייקטיבי ואף מציגה את הדברים השליליים בממשלה החדשה. מיד לאחר העברת התקציב יראו כל המלהגים כמה הממשלה החדשה שלנו חזקה, על אף הדעות השונות של השותפים בה. בעיניי, כל זאת הוא סימן לכך שהדמוקרטיה שלנו נשארה ועודנה, מה שעלול היה להשתנות, אם לא היה קורה השינוי".

האם יכול להיות רצח נוסף?
 "בוודאי. ישנם חוגים קיצוניים, שמלבים את האש ומאמינים

יזמים צעירים

התקף בטוח

קבוצת היזמים הצעירים פיתחה עבור המתמודדים עם אלרגיות מערכת מובנית במזרק האפיפן, שמזעיקה את גורמי ההצלה הרלוונטיים

במסגרת ההכנות לתחרות הבינלאומית "יזמים צעירים עושים עסקים", הקמנו חברה לכל דבר ועניין – חברת "יונו". בחרנו בעלי תפקידים, הקמנו מחלקות, עסקנו בשיווק ומכירה וכמוכן המצאנו מוצר בתחילת השנה, מתוך רצון לייצור מוצר שיצנה על בעיה רצינית, התחלנו לחפש אחר בעיה כזו בקבוצת חשיבה. לאחר שמנינו בעיות בנושאים רבים, דוגמת אי-שוויון חברתי, איכות הסביבה, בריאות ועוד, תפסה את תשומת ליבנו בעיה הנוגעת מהשימוש במזרק האפיפן. אנשים עם אלרגיות למיניהן חייבים לשאת עליהם מזרקי אפיפן לשעת חירום. במקרה שמתרחשת תגובה אלרגית, ולאחר הורקת האפיפן, יש להזמין אמבולנס מד"א לצורך בדיקה שמבצע אדם בעל רישיון רפואי מוסמך. אולם בתוך כל הרעש וההיסטריה (המובנת), לעיתים שוכחים להזמין אמבולנס, וזה עלול לייצר מצב חירום נוסף. במקביל לא תמיד מתאפשר ליידע בן משפחה או חבר קרוב על המצב.

המוצר שלנו נועד לפתור את הבעיה ולהפיג את המתח בו שרויים האנשים המשתמשים באפיפן, שמא יתקשו לתפקד בזמן התקף. פעולת המכשיר פשוטה: לאחר הורקת האפיפן, מערכת המובנית בתוך המזרק מדווחת לגורמים על-פי בחירת המשתמש ויכולה להזעיק כוחות הצלה, לשדר מיקום ועוד. במהלך השנה התחלנו לכמה קבוצות (מחלקות), כאשר כל מחלקה עסקה בנושא אחר בחברה: שיווק, מכירות, גיוס כספים, פיתוח מוצר וכדומה. העבודה במתכונת זו מקלה על כל החברים במיזם ומאפשרת עבודה רצינית ויעילה מאוד. תהליך העבודה בחודשים שעברו מתחילת השנה היה מרתק עבור כולם. באופן אישי, למדתי על תהליכי קבלת החלטות בחברות עסקיות אמיתיות ועל אופן גיבוש המטרה והמוצר. כמו כן למדנו כיצד להציג את המוצר, את החברה ואת עצמנו וכן מגוון טכניקות נוספות, שיסייעו גם בהמשך החיים. בקרוב נשתתף בתחרות האזורית, ואם נעפיל בה לגמ, נוכל להתקדם לתחרות הארצית והבינלאומית. שיהיה לנו בהצלחה!

איתמר קרקוב, ט'6/

זכרה ראשונה

מוכנים להציל חיים

הקורונה דחתה, אבל בסוף זה קרה: רשמים מקורס מד"א במסגרת מגמת רפואה

כאשר עולים לתיכון וכל תלמיד משתבץ למגמות לבחירתו, התלמידים אשר בחרו ללמוד במגמת רפואה זכאים לעבור את קורס 60 השעות של מד"א במסגרת המגמה. לאחר השלמתו, וככל שעברו את המבחנים השונים (מבחן עיוני ומבחן מעשי), הם יכולים להתנדב במוקדי מד"א הפרושים ברחבי הארץ. הקורונה פגשה אותנו בתחילת שנת 2020, שיבשה לכולנו את רוב התוכניות והפכה את חיינו על פיהם. כשעליתי לכיתה י' בספטמבר אותה שנה, היה אמור להיות מועבר קורס מד"א, אך מכיוון שהלמידה נעשתה רק מרחוק, דרך הזום/או הטקסט, לא הייתה אפשרות לקיימו, בשל החלק המעשי הנדרש במסגרתו. כך נאלצנו לחכות עד שהסיטואציה תירגע, ויהיה ניתן לחזור ללמוד שוב בבית הספר באופן פרונטלי ובמסגרת של כיתה מלאה. לאחר שהמצב החל להירגע, בחודשים מאי-יוני 2021, התכונן היה לקיים את קורס מד"א בתחילת החופש הגדול, אך הרבר לא יצא לפועל עקב אילוצים שונים של התלמידים.

לבסוף, לאחר מאמצים רבים, הקורס אכן התקיים לשכבות י'–י"א במשותף בספטמבר 2021. הקורס נמשך מספר ימי לימוד מרוכזים, חמש שעות בכל יום. באמצע תקופת הלימודים נערך מבחן עיוני, ובסיום 60 שעות לימוד נערך המבחן העיוני הסופי, לצד המבחן המעשי. נבחנו על כל מה שלמדנו במהלך הקורס וכיצד עלינו לנהוג במגוון סיטואציות. במבחן המעשי נבחנו על ביצוע החייאה (ילד ומבוגר) וגם על סוגי חבישות שונים (ידיים, רגליים, שבר, נקע, מקרה קטיעה וביצוע חסימי עורקים שונים).

במהלך הקורס קיבלנו את ההקניה המלאה למתן טיפול עזרה ראשונה. למדנו על מחלות שונות, כגון סוכרת, מחלות לב, ריאות, נשימה ועוד. למדנו גם על מצבים שונים, דוגמת אלרגיות, חנק, דום לב ועוד. למדנו כיצד יש להשתמש בדפיברילטור, כיצד לבצע חבישה במצבי פציעה שונים ובעצם כיצד ניתן לבצע את טיפול השטח המיידית, המהיר והטוב ביותר בכל מקום, במצבי חירום רפואיים, יהיו אשר יהיו.

זו הייתה חוויה מלמדת ומעשירה. נהניתי מאוד מתהליך הקניית הידע, שהיה פתוח, נוח, נעים ומכבד מאוד. הרגשתי בנוח לשאול שאלות וגם לגלוש להעשרה ולידע מעבר לתכני הקורס. מדובר בקורס חשוב, שהידע המוקנה בו יכול להציל חיי אדם או למנוע הדרדרות במצב.

אין ספק שזו הייתה חוויה מהנה, חשובה, מלמדת ומשמעותית. תודה לסיוון הוד, שבזכותה כל זה קרה, על המאמץ, העבודה, ההשקעה, ההקשבה, ההכלה, ההבנה והסבלנות.

לורן יודיצקי, י"א/3

האקלים. במסגרת זו במקום השני זכתה הקבוצה של אזור דן והשרון, ובה תלמידי דותינו מכיתה ט'5: דנה רביץ ונועה מסה, ששימשה גם טים קפטן לקבוצה. הרעיון שלהן הוא מערכת חכמה המציעה חלופות ירוקות למוצרים בסל הקניות של המשתמש, ואף מתמרצת אותו בהטבות כספיות אם יעשה כן. הרעיון היה חדשני ויצירתי והתבסס על כך שהצרכנים הם אלו שיביאו את השינוי העולמי

בית ספר ליזמות מנצחת

ברכות לתלמידינו שזכו היום במקומות הראשון והשני בהאקתון של ארגון יזמים צעירים ישראל, בשיתוף עם חברת מנפאוור.

אתגר ההאקתון הראשון עסק באיתור פתרונות טכנולוגיים למצוקת הכשרות נות ("טאלנטים") בשוק העבודה ושילוב מערכת החינוך בהם.

במקום הראשון זכתה קבוצה מתוכנית האינקובטור של ארגון יזמים צעירים ישראל, המתקיימת בכפר הירוק, ובה תלמידינו מכיתה י"א6: מייקי בר יעקב ולידן קובלנצ'יק. קבוצתם הציעה אפליקציה, המכשירה בני נוער לעולם התעסוקה ולאחר מכן מקשרת בינם לבין מעסיקים.

אתגר ההאקתון השני היה צמצום השפעות הקורונה על איכות הסביבה ומשבר

היסטוריה

ועידת השלום של ט' 3

אחרי הכנה שנמשכה חודשיים, ערכו התלמידים דיבייט כיתתי בעקבות חווה ורסאי, שחתם את מלחמת העולם הראשונה ביוני 1919

ויכוחים של ממש

תהליך ההכנה לדיבייט בכיתה החל בערך כחודשיים לפני התחלקנו לקבוצות, שייצגו את המדינות - גרמניה, צרפת, האימפריה העות'מאנית, בריטניה, ארצות הברית ורוסיה. קבוצה נוספת ייצגה את חבר הלאומים

עניש את גרמניה ולהחלישה, ושאפה לשמור על יחסי כוחות מאוזנים בין מדינות אירופה. עם זאת סירבו הבריטים לוותר על תשלום הפיצויים. האיטלקים הגיעו לוורסאי כדי לממש את ההבטחות הטריטוריאליות שניתנו להם במהלך המלחמה, למסירת שטחים שהיו קודם לכן בשליטה אוסטרו-הונגרית.

עם סיום לימוד החומר על מלחמת העולם הראשונה ובפרט על התכנסות ועידת השלום בתאריך 28.6.1919, בארמון ורסאי הסמוך לפריז, קיימנו תלמידי כיתה ט' 3, דיבייט כיתתי, המדמה את הוועידה, בהנחיית מורתנו ורדה קרין,

רקע: מלחמת העולם הראשונה החלה ב-28 ביולי 1914 והסתיימה ב-11 בנובמבר 1918. במלחמה לחמו זו בזו מדינות המרכז - גרמניה, אוסטרו-הונגריה, האימפריה העות'מאנית ובלגיה, נגד מדינות ההסכמה - רוסיה, בריטניה וצרפת. במהלך המלחמה הצטרפו עוד מדינות לכל גוש. שנתיים וחצי לאחר פרוץ המלחמה, באפריל 1917, הצטרפה ארצות הברית למדינות ההסכמה. כמה מניעים הובילו להצטרפות. ראשית גרמניה החלה ב-1917 במלחמת צוללות, אשר פגעה בקשרי הסחר הימי של ארצות הברית ובריטניה. מלחמת הצוללות הטביח עה אוניות נייטרליות רבות, בנייהן הידועה ביותר - ספינת הנוסעים לוויטניה, שעליה היו אזרחים אמריקנים אשר נספו. מלחמת העולם הראשונה הביאה לתוצאות הרסניות; נהרגו בה למעלה מ-16.5 מיליון בני אדם, הכלכלה של המדינות המערבות נפגעה. יחד עם זאת הכלכלה האמריקאית הרוויחה מהמלחמה, שרחה לפיתוח משמעותי בתעשייה הצבאית. האימפריה העות'מאנית התפרקה, פולין נפרדה מרוסיה, מדינות הבלקן זכו לעצמאות והאימפריה האוסטרו-הונגרית התפרקה.

בנובמבר 1918 נחתמה הפסקת אש והסתיימה מלחמת העולם הראשונה. המדינות הדמוקרטיות - בריטניה, צרפת, איטליה וארצות הברית, הכניעו את גרמניה, אוסטרו-הונגריה והאימפריה העות'מאנית. ההשלכות של המלחמה הביאו להתכנסותם של 'ארבעת הגדולים' בארמון ורסאי כדי לדון בהסדרי השלום. למדינות המשתתפות היו אינטרסים שונים. צרפת נפגעה קשות במלחמה, ודרשה להקטין את כוחה הצבאי והפוליטי של גרמניה. היא דרשה לחייב את גרמניה לתשלום גבוה של פיצויים על הסבל והנזק שגרמה במהלך המלחמה וכמו כן דרשה לצמצם את גבולותיה. בריטניה, לעומת זאת, חששה לה-

(שהוקם ביוני 1920) והייתה גם קבוצה שייצגה את המיעוטים (בהסכם ורסאי לא הורשו מדינות המרכז להשתחל, אלא רק לחתום). כל קבוצה הביעה את עמדתה, בהתאם למדינה אשר ייצגה. במהלך הסימולציה דנו, התווכחו, צחקנו למדנו ובעיקר נהנינו. אירוע ההערכה הזה היה ללא ספק מלמד וחוויתי. אומנם לא חווינו את האירוע האמיתי, אך בהחלט קיבלנו טעימה ממנו. ביום הדיבייט התארגנו, התחפשנו למנהיגים השונים, אכלנו ונהנינו. כל מדינה ייצגה את עצמה בכבוד, כולן ניסו להגן על כבודן, שטחיהן וכלכלתן, ולעיתים התפתחו ויכוחים של ממש. בעיקר אהבתי את הרעיון של הדיבייט בהערכה חלופית במקום מבחן. בחרנו בדרך מהנה, יצירתית ויעילה ללמוד על נושא זה. אני שמחה שהאירוע התקיים והייתי רוצה לחוות חוויות נוספות כאלה בעתיד.

עמית לוינה, ט' 3

מי אמר שמשעמם לו?

אם ישנם אנשים שסבורים ששיעורי היסטוריה הם משעממים ומרדמים, הם כנראה לא למדו כך: כמיטב תוכנית הלימודים השנתית, תלמידי כיתה ט' לומדים על מלחמת העולם הראשונה, וכפעילות מסכמת לנושא היה לנו שיעור חווייתי ומעניין.

במהלך השיעור ערכנו דיבייט סוער ומעמיק בסוגיית מלחמת העולם הראשונה וההסכמים בין המדינות שנבעו ממנה. חברי הכיתה התחלקו לקבוצות, כך שכל קבוצה ייצגה מדינה שהשתתפה במלחמה. בשבוע שלפני הדיבייט החלו ההכנות, שכללו קיבוץ וארגון מידע על המלחמה בכלל ועל המדינה שכל קבוצה מייצגת בפרט. חילקנו תפקידים גם בקבוצה עצמה, והכנו את דגלי המדינות. בזמן הדיבייט הכללים היו ברורים: כל מדינה תאשים מדינה אחרת על דבר מה, והמדינה השנייה תהא רשאית להגיב ולסתור את הטענות. וכן, כל קבוצה הטיחה אשמות במדינות אחרות או שמא הגנה מפני טענותיה של מדינה אחרת כלפיה.

תהליך הלמידה היה מעשי, מגוון ומהנה במיוחד. האווירה בשיעור הייתה מרתקת. זו הייתה דרך נפלאה לסכם את הנושא.

מאור שחורי, ט' 3

מרבין ועד ביאליק

סיור בתל אביב לכיתה ט' 3

את ההיסטוריה של תל אביב שווה ללמוד דרך הרגליים. כך יצאנו, תלמידי ט' 3, לסיור בעיר ב-3.11.2021. פתחנו במצבה לזכר יצחק רבין (ז"ל) בכיכר רבין, שם ערכנו טקס קצר לזכרו. משם המשיכנו לאתרים היסטוריים משמעותיים, כגון: ביתו של ביאליק, המשורר הלאומי, מוזיאון ההגנה, בית העירייה הישן, סמטאות נווה צדק ועוד. הטיול היה מעשיר ומעניין, וכינו לראות את תל אביב הישנה והחדשה, למדנו על אירועים מכוננים בשנותיה הראשונות ועל אנשי צבא, תרבות ורוח שחיו ופעלו בה. בתום הטיול כשהיינו עייפים אחרי מסלול ההליכה, הגענו אל מרכז סוזן דלל וסיימנו את הסיור בטעם טוב - שרנו שירים ואכלנו גלידה.

מאור שחורי, ט' 3

מאת היסטוריה

מחזקים את הזיקה למדינה

תלמידי מגמת היסטוריה סיירו במגוון אתרי הנצחה ומורשת קרב בצפון

עה שלו עד היום, בגיל 91, וגם מכיוון שאני מרגיש תחושת שייכות עמוקה למדינה, וערכי הציונות מוטמעים בי. אני חולק כבוד ללוחמים ולחללי צה"ל ומערכת הביטחון מתוך הכרת תודה עמוקה מאד, אלו אנשים בעלי משפחות וחיים שלמים שהקריבו ומקריבים את חייהם למען העם והמדינה שלנו.

לדעתי, טיול המגמה הוא לא רק טיול, אלא מסע שלנו כקבוצה ושל כל אחד עם עצמו. זו הזדמנות לחבר וליצור קשר מיוחד בין תלמידי המגמה, כאשר אנחנו לומדים להכיר זה את זה טוב יותר, לאחד אותנו סביב מכנה משותף אחד, ולחזק בנו את הערכים החשובים שעליהם מושתתת המדינה שלנו, שהיא סיפור הצלחה בפני עצמו. זהו מסע קבוצתי ואישי משולב, מסע מיוחד וחשוב.

תודה רבה לכל מי שהיה אחראי על ארגון הטיול. לאדם, שרית, עומרי והדר על חוויה מיוחדת שלא רבים זוכים לה, ואני יכול רק לקוות ולהציע שימשיכו באותה המתכונת בדיוק, בשנים הבאות.

תצדיעו! (מי שאמור להבין, יבין).

עומר ארגמן, י"א/6

היו לנו ביום זה תחנות נוספות, ביניהן באיקרית, שם שמענו הדרכה על סיפורם של הכפריים איקרית ובירעם. בערב הגענו לפק"י עין, שם ישנו.

בערב הדריכו שלושת תלמידי כיתה י' שציינתי קודם לכן על סיפורו ומעשיו של רב סרן רועי קליין ז"ל. בעקבות ההדרכה קיימנו דיון רחב, היו דעות שונות ומנוגדות מאד.

תחושת שייכות עמוקה

למחרת בבוקר ביקרנו באנדרטאות לזכר חללי השיירות וחללי ליל הגשרים, ושמענו שם הדרכות נוספות של תלמידים. משם המשכנו לג'וליס ולמדנו על העדה הדרוזית ושילובה בחברה הישראלית. את ההדרכה המקומית ארגנה עבורנו משפחתו של חוסיין עמאר, חלל צה"ל שהיה מפקד גדוד בגולני. המדריך הסביר לנו על אופן החיים של הדרוזים, המנהגים והרצון להשתלב ולהרגיש חלק מהמדינה.

עבורי, הביקורים באנדרטאות ובמקומות שבהם עצרנו היו מרגשים מאד, גם מכיוון שסבא שלי לחם בגיל 17 בלבד במלחמת העצמאות ונפצע קשה והוא סוחב את הפצ"י

את ההקרבה, הנאמנות, החברות, העזרה ההדדית והקשר בין הלוחמים בצורה יוצאת דופן. במהלך הטיול תלמידי כיתות י"א-י"ב הע" בירו הדרכות בקבוצות על נושאים שונים, שע" ליהם למדו באופן עצמאי - מבצעים בתקופת מלחמת העצמאות, קרבות, אירועים מיוחדים ואנשים משמעותיים. היו גם שלושה תלמידים מכיתה י', שהדריכו על מלחמת לבנון השנייה ואירוע הגבורה של רב סרן רועי קליין ז"ל.

המשכנו לקיבוץ מלכיה בגבול לבנון ושם ענו מפי אורה ערמוני, מוותיקות הקיבוץ, על הקרבות שנערכו שם במלחמת העצמאות, לצד עדות על חייהם של התושבים ביישובים הסמוך כיום לגבול במלחמת לבנון הראשונה והשנייה וביניהן.

המשכנו להר אדיר הגבוה, ושם השמש כבר התחבאה בין העננים. היינו בתוך העננים, והקבוצה שלי ואני התחלנו להדריך על מבצע חירם. במהלך ההדרכה התחיל לרדת גשם כבד, וחלקנו סיימו את ההדרכה כשהם ספוגים במים. זאת כנראה הייתה ההדרכה הטובה ביותר של הטיול, בעיקר בזכות החוויה המיוחדת והמהנה שלה.

יצאנו, תלמידי מגמת היסטוריה, לטיול מיוחד בעקבות מלחמת הע" צמאות בגליל העליון והמערכי. זה

אכן היה הרבה מעבר לטיול רגיל. ביום רביעי, 9.2.22, הגענו עם התיקים לכפר בשש וחצי, עם השמש שהחלה לזרוח, ויצאנו אל התחנה הראשונה - "מוזיאון הרעות" - מקום מדהים שצופה אל עמק החולה, ואפשר לראות ממנו את החרמון. שמענו ולמדנו על הקרבות והמבצעים המסובכים שנערכו במ" צודת כ"ח במלחמת העצמאות. המקום ממחיש

אלרחות

פלורליזם בטייבה

לימוד אזרחות הוא כבר הרבה מע" בר לשיבה בכיתה והקשבה למורה. במסגרת למידה על דו-קיום והיחסים בין ערבים ליהודים בישראל, יצאה כיתה ט'3/ בליווי המורה לאזרחות והיסטוריה ורדה קרין, לסיור מסקרן בעיר טייבה.

כהכנה לסיור למדנו על עיקרון הסובלנות, פלורליזם והסכמיות, על זהותם המורכבת של ערביי ישראל ועוד. הכיתה התחלקה לקבוצות במטרה לנסח שאלות שיופנו לתלמידי הטיבת בנינים בטייבה.

בסיור נפגשנו עם תלמידים בני גילנו מבית ספר מקומי, ניהלנו איתם שיח ולמדנו לעור" מק איש את רעהו. בתום הביקור נטענו עץ זית בפאתי בית הספר כסמל השלום. זאת ועוד, בהמשך הסיור ביקרנו בעיר העתיקה של

מאור שחורי ט'3/

אנליזת

שיעור מחוץ למסגרת, ובמבטא הודי

מתכונת יצירתית במיוחד של לימודי אנגלית בשכבה י', בשיתוף תלמידים מהודו

לוח, העלנו מחשבות ותהיות הנובעות מתוך אותה מצגת, ולבסוף נפגשנו בוקר אחד וקיימנו פאנל בזום, שבו כל קבוצה שאלה בתורה את הצד השני שאלות הנוגעות לפי רונטציה שלה, לצד שאלות נוספות שעניינו אותנו, ופיתחנו דיונים מרתקים.

התווכחנו מעט, טענו טענות והבענו דעה, והכול בשפה האנגלית, שאינה שפת האם, לא לנו ולא להם. אנחנו דיברנו במבטא הישראלי שלנו והם במבטא ההודי שלהם. אומנם לא היה קל להבין זה את זה, אך זו הייתה הזדמנות לתרגל, ללמוד באמת, לדי-עת איפה עלינו להשתפר וגם לחוות חוויה קצת שונה.

כפי לראות את המורים שעוד לא יתרו על הדור שלנו, ולמרות שאנחנו לא תמיד הכי קלים, הם יעשו הכול ויקדישו את עצמם ללמד אותנו ולעזור לנו להפוך את עצמנו לגרסאות הטובות ביותר שנוכל להיות.

זו רק אחת מדוגמאות רבות למורים שבחרו לעשות זאת ולצאת מהקופסה עבורנו. אני פה כדי להגיד תודה, תודה שאתם מאמינים בנו ולא מוותרים לנו ובעיקר תודה, אנה, שהי-רחקת בשבילנו עד לקצה השני של העולם.

מיקה רוטברט, י"א/12

יכולנו לסיים שם, להיבחן לקבל ציון ולהמ- שיך לנושא הבא, מה שלרוב קורה, אך הפעם החליטה מורתנו אנה שלא ככה נצליח, נוכל להמשיך ולתרגל אלפי שאלונים ולהוציא מאה במבחן הבגרות, אך האם זה אומר שאנו יודעים להתנהל באנגלית? כלל וכלל לא.

אנה הלכה רחוק, אפילו רחוק מאוד, לקצה האחר של כדור הארץ. היא יצרה קשר עם בית ספר בינלאומי הממוקם בצפון הודו - לא פחות.

החלטנו יחד - הכיתה שלנו ובמקביל, כיתה מבית הספר בהודו - לעבוד על פרוגנוציות בנושא המגדר, איך הוא בא לידי ביטוי במדינותינו בעלות התרבויות השונות. העלינו שאלות רבות, ניסינו להבין כמה מגדרים יש בעצם, מאיפה מגיעות אותן סטיגמות בנושא, איך הן משפיעות על חי- היום יום שלנו - בבית, עם חברים, בשירות הצבאי ואפילו בתוך בית הספר.

בתוך הכיתה התחלקנו לקבוצות עבודה וכל קבוצה יצרה חלק בנושא אחר, לבסוף איחדנו את כל השקופיות למצגת אחת ושליחנו אותה לתלמידי בית הספר בהודו. הם עשו את אותו הדבר, ואנו ישבנו וצפינו במצגת שלהם, קראנו אותה ולמדנו על-תרבותם והשקפת העולם שלהם. הכנו שא-

שיעורי אנגלית, למה הם נועדו? לומדים זמנים, קרוא וכתוב. זה חשוב ונחמד, אך מה יקרה אם מחר תנחת בארצות הברית ותצטרך לדבר עם המוכר בחנות, המלצר במסעדה או סתם אדם נחמד שפגשת לצד הדרך ותרצה לפתח עימו שיחה מעמיקה, עם תוכן ומסרים חשובים? האם תדע לעשות זאת נכון וברור?

לא בטוח כלל. ובדיוק בשביל זה נועדו שיעורי האנגלית. לקחת אותנו לשלב הבא ולהוביל אותנו בכיטחון קדימה לאנגלית, שהיא לא רק כתובה, אלא גם מדוברת, וברמה גבוהה; שנוכל לנהל שיחה שאנחנו מנהלים בחופשיות בעברית - אבל באנגלית! את השנה פתחנו בשיעורי האנגלית בנושא המגדר - גברים ונשים, אפליה, הבדלים, שוביניזם, פמיניזם ועוד. נושא חשוב, אך כמה כבר דיברנו עליו בעברית, או עכשיו עוד באנגלית? זה בהחלט היה מאתגר. אחרי שנים שבהן מנסים להשוות את מעמד האישה לזה של גבר, עכשיו טוענים שבגלל אותה העדפה מתקנת לנשים, צריך לעשות העדפה מתקנת לגברים, שבמעמדם חל פחות.

הלכתם לאיבוד? גם אני... אז התחלנו כמו שהתחלנו בכל כיתה - קראנו טקסטים, ענינו על שאלות, למדנו אוצר מילים חדש.

חודש

מבצע סנא-סנתא

תלמידי ח' נפגשו עם סביהם וסבותיהם ונחשפו להיסטוריה המשפחתית והכללית

במהלך השנה האחרונה כל תל- מידי שכבה ח' השתתפו בפרויקט "מבצע סנתא", שנערך בקבוצות של ארבעה ילדים. בחלק הראשון של המבצע כל קבוצה נפגשה עם סנא או סנתא של כל ילד. הילדים שוחחו איתם על ילדותם, עבודתם, תחביביהם, חבריהם וחיים. לאחר מכן סיפרו הילדים לחברי הכיתה על הסבים והסבתות שביקרו.

בחלק השני של המבצע הסבים והסבתות הגיעו לכפר וראו איפה נכדיהם למדו בשנה וחצי האחרונות. הם אכלו בחדר האוכל ומשם המשיכו עם הנכדים לאזור של שכבה ח'.

המבצע "הלך" טוב מאוד, לדוגמה אני והקבוצה שלי נחשפנו למגוון של סיפורי חיים, עבודות וסיפורי גבורה מרגשים. ראינו מכשיר המזוהה התי- קפי לב לפני שהם מתרחשים, שמענו על ההיסטוריה של ירושלים ושל תל אביב ועוד.

אורי גפן, ח'/4

עברית

איך אומרים בעברית?

מה חשיבות עיברות מילים מלועזית, האם משתמשים במילים חדשות ביומיום או שמדובר עדיין בתהליך?

במהלך סוף חודש דצמבר חגגנו את יום השפה העברית. במהלך שבוע שלם היו תלויות ברחבי הקומה הרא- שונה של בניין התיכון מילים, שבהן אנחנו משתמשים בשגרה ואת החלופה העברית התקנית להן. חלק מהמילים המוכרות יותר, כגון מרשתת, שהיא החלופה העברית למילה אינטרנט, וגם מילים פחות מוכרות, כגון עוגונות כחלופה עברית למילה קאפקייק.

החשיפה לחלופה של מילים לועזיות במילים עבריות תקניות הייתה חוויה מעניינת, מרעננת, מהנה, מלמדת וחשובה, מכיוון שהדבר מחבר אות-

נו יותר לשורשי השפה שלנו ומייחד אותה לעומת שפות אחרות. דבר זה חשוב בעיקר בתקופה הנוכחית, שבה כל העולם עובר תהליך גלובליזציה, והדברים מאבדים מהייחוד שלהם ונהי- פכים למשותפים לכולם.

כיום עדיין נעשה שימוש, אם כי דל ומועט, בקרב האוכלוסייה במילים עבריות חדשות המהוות חלופה למילים הלועזיות שבהן נעשה שימוש ארוך

לורן יודיצקי, י"א/3

שקרא للرئيس هرتسوغ

بدعوة من رئيس الدولة هرتسوغ للشبيبة في الطيبة قمنا بزياره في ديوانه في القدس وقد تحدث معنا الرئيس هرتسوغ حول شؤون الشبيبة والعيش المشترك بين المواطنين العرب واليهود ولتعزيز اواصر الصداقه والثقه بيننا شكرا للرئيس هرتسوغ على الدعوة.

נשיא המדינה יצחק הרצוג הזמין את בני הנוער בטייבה לביקור במעונו שבירושלים, כדי לחזק את החיים המשותפים בין האור- חים הערבים והיהודים. הביקור היה מעניין ומרתק. תודה לנשיא על ההזמנה המבורכת.

קסווה עבד אל קדר, ט'/3

רצח, מין ונחיתת בגרות

מגמת תיאטרון העלתה את "אדיפוס המלך" ו"אוכלים" במסגרת בחינת הבגרות המעשית

למרות זאת עכשיו, בסוף התהליך, אני מגלה עד כמה ההתמודדות עם הקשיים האלה גרמה לי להתבגר, לימדה אותי על תיאטרון, ויצרה קשרים מיוחדים מאוד בין השחקניות בהפקה. במשך החזרות פיתחתי את היכולת להדריך את חברותיי לכיתה ולעזור להן לשחק יותר טוב, כלומר איך לעצב את הדמויות, איך להעביר את הרעיונות שהיו חשובים לנו, וליזום חימומים מצחיקים שעזרו לנו ליצור יחד את השפה הייחודית של ההצגה.

אלונה: "הפרויקט לימד אותי המון דברים על תיאטרון, המחזה, פילוסופיה, פסיכולוגיה, עבודה קבוצתית, מנהיגות, ניהול זמנים, התמודדות עם לחץ ועוד. אני מרגישה שהעבודה על ההצגה שינתה אותי: כקבוצה התעמקנו בעבודה ובאומנות, והצלחנו להביע משהו אמיתי על הבמה מתוך העולם הפנימי שלנו, ולדבר הזה אין תחליף. אני לא אותה אלונה שנכנסה בתמימות לפרויקט הזה, וזאת חוויה שאקח איתי לכל החיים."

בין חברים, במשפחה ובעצם בכל מקום, וכמה נפוצה התאווה הלא מוסכרת לגדול, פשוט כי רוצים. שבתאי, המחזאי, מדגיש במחזה את הפער שבין העליבות של המלך לכוח האינטימי שיש בידיו, ואת התוצאות ההרסניות שזו גורם: כיוון שהוא יכול להשיג הכול, שום דבר לא מספק אותו, ולכן הוא צריך כל פעם להשיג משהו רחוק יותר. יש המון דוגמאות כאלה בחיים שלנו.

"ההצגה כולה מתרחשת סביב שולחן אוכל, והקשר בין שליטה לאכילה מאוד ברור: כשיש אוכל – אוכלים גם אם לא רעבים. כפי שהמלך וסביבתו מחפשים לגדול דרך השטח והעושה, גם האכילה משמיינה: הסועדים אף פעם לא שבעים, ולאורך כל המחזה מחפשים תמיד למלא את החוסר, שלא יתמלא אף פעם, כי על השולחן יש עדיין אוכל. עניין אותי לביים מחזה שלם שבו יושבים אנשים סביב שולחן אוכל, ועדיין להצליח להזיז את הדמויות סביב השולחן, ותוך כדי לבטא את אופיין של הדמויות, ולהראות את הקשר בין האוכל והשליטה".

עם איזו חוויה נשארת מהפרויקט?
ליהי: "נתקלתי בלא מעט קשיים. עבודה על ההצגה מעמתת אותך עם המון לבטים והחלטות לא פשוטות, ובמשך העבודה לא תמיד הייתי בטוחה בעצמי ובבחירות שלי.

שגם הקהל ירגיש: הווילונות נופלים זה על זה עד שבסוף ההצגה אדיפוס ניצב מול מראה שבורה. בעיבוד שלנו קיצרנו מאוד את המחזה, אבל היה לי חשוב לשמור על הגרעין של העלילה ועל השפה הפיוטית, שבעינינו נותנת לסיפור את העוצמה שלו.

"עניין נוסף שעסקנו בו לעומק היה הקשר עם הקהל. בחרנו שלא ליצור אשליה, שאנחנו נו אדיפוס וקריאון, אלא דווקא ליצור כנות ואינטימיות: להגיד שאנחנו, בועז, עמית אמיר ואלונה, מרגישים הזדהות גדולה עם הסיפור הישן הזה. לכן בניגוד למה שקורה בהרבה הצגות, החלפנו דמויות ותלבושות בצד הבמה, באופן גלוי. גם הפתיחה והסיום של ההצגה הרגישו את העניין הזה".

ליהי, **ביימת מחזה שהוא עיבוד לפרק בתנ"ך, הסיפור על כרם נבות. מה עניין אותך בו?**
"אוכלים" עוסק בכוח שהשלטון מפעיל כדי להשיג את הגחמה האישית של המלך: להשתלט על הכרם של נבות, וזה מביא אותו לרצוח בן אדם.

"כשקראתי את המחזה, בלטו בו מאוד המניין פולציות והשימוש של השליטים בכוחם לטובת מימוש רצונותיהם האישיים. בתקופת החזרות שמנו לב שהשימוש במניפולציות מתרחש

תלמידי מגמת תיאטרון ניגשו לבחינה המעשית בתיאטרון – הצגה בת חצי שעה, שבה הם משחקים מביימים ומייצרים את כל מה שהצגה דורשת: תפאורה, תלבושות, עיצוב תאורה, בחירת המוזיקה וכו'. ליהי רובין ("10/ב") ביימה את ההצגה "אוכלים" מאת יעקב שבתאי, ואלונה ברקאי ("7/ב") בחרה לביים את "אדיפוס המלך" על-פי סופוקלס.

אלונה, הסיפור של אדיפוס מוכר למדי, אבל מה מצאת במחזה הישן הזה, שחשבת שיהיה מעניין להעלות אותו 2,400 שנה אחרי שנכתב?
"כבני נוער אנחנו לומדים הרבה מאוד על עצמנו ועל העולם, אבל אנחנו גם מבינים יותר ויותר כמה אין פתרונות לבעיות, כמה אנחנו לא יודעים וכמה אנחנו קטנים. יש דואליות בלגדול: מצד אחד – להבין שכאדם יש לך המון שליטה, ובו בזמן – שום שליטה. בדיוק עם הדואליות הזאת ניסינו להתמודד בהצגה: איך אנחנו אמורים לראות את עצמנו? למה אנחנו נחשפים? איך אנחנו מתמודדים עם הפחדים ועם חוסר השליטה שלנו? איך יוצרים זהות ביריעה שאני גם טוב וגם רע? השתמשנו בוויילונות אדומים, צלליות, מדרגות, כדי להעביר את החוויה של אדיפוס למשהו ויזואלי,

האמת מאחורי הקלעים של ערב הביכורים

או: מה משותף לסינדרלה, אמפתיה של חרגול וטמפון?

מחיר הבריונות ברשת

תלמידי שכבה ז' יצאו נרגשים בבוקר יום שלישי, 1.3.2022, לאודיטוריום כדי לצפות בהצגה "נרא" תה לאחרונה" של תיאטרון אורנה פורת. ההצגה, המציגה מקרה מרגש שיכול לקרות בכל בית ספר, מספרת על שלוש חברות לכיתה, שהפיצו סרטון חושפני של חברה אחרת בכיתה. עד מהרה הסרטון הופץ ברשתות החברתיות כאש בשרה קוצים. ההצגה מגיעה לשיאה, כאשר מתרחש הבירור. מי האשם בבריונות ברשת? הצלם, המפיץ, המגיב או המתבונן מהצד?

בסוף ההצגה הבנות מבינות עד כמה חמור המי עשה, עד כמה בריונות ברשת יכולה להשפיע על אחרים, וחשוב שיעמדו לצד חבריהם בזמנים קשים. ההצגה מעוררת מחשבה בנושא ועד כמה הוא יכול להשליך על בני נוער ולחרוץ גורלם. כמו כן איך אנחנו כחברה לא צריכים לעמוד מנגד, אלא לעזור בשעת הצורך. לכולנו יש אפשרות להשפיע. אני בטוחה שכל מי שראה את ההצגה הרחיב את מודעותו בנושא. אני ממליצה עליה בחום למבוגרים וגם לנוער, כדי שתהיה חשיפה לבריונות ברשת. אם אתם רוצים לדעת מה קורה בסוף ההצגה, תצטרכו ללכת לראות אותה בעצמכם!

מלודיה אלפרן, ז' 7

רצה לצעוק על העומד מולו בהתרסה "יש לך אמפתיה של חרגול!?", לרמוע, להיבהל, להתרגש, לגחך, לצחוק ובעיקר – לחשוב. כמה ימים לפני המופע בא האומיקרון. רבים נכנסו לבידוד, המופע נדחה, והיו סימני שאלה רבים לגבי ההמשך, אך בסוף ההחלטה הייתה לקיים אותו ויהי מה. ובא מת, כנגד סיכויים רבים, הגענו אל החזרות הגנרליות – שיששישבת הוקרשו לעבודה על המעברים מסצנה לסצנה, על התאורה בסצנות, על הרצה של כל המופע (כולל איך מעיפים באוויר טמפון מהבמה מבלי שהוא ינחת על סתא אקראית בקהל) ועל השתחויה. 12 סצנות, 12 מופעים לאורך שלושה ימים, ובכל פעם מחדש, ההתרגשות הייתה בשיאה כשהקהל נכנס.

החוויה של בניית המופע עוררה בכולנו רגשות שונים. היה מתח, היו מכשולים לאורך הדרך, בידודים, שינויים, אך בסופו של דבר ארבעת החודשים שבהם עברנו יחדיו, לימדו אותנו כל כך הרבה על תיאטרון, זה על זה ובעיקר – על עצמנו

יעל צמרת

כל הזמן; חזרות אחר הצהריים, חזרות בשיעורים. היינו יחדיו זמן רב בחודשים אלה, והשעות של העבודה המשותפת עזרו לנו להכיר זה את זה. בסקיצה השנייה כבר עברנו בלי הטקסט (כמעט), ובשלישית ניתן היה לראות את הסצנות בנויות, עם תלבושות, אביזרים ומוזיקה – בנינו עולמות שלמים, שהתחילו ממסמך Word ריק. החזרות בשלב הזה היו מאתגרות. כשהי געתי למגמה, לא חשבתי שאלמה, לצד המשחק, גם הבימוי, ליהוק, בניית תפאורה ותלבושות, בחירת מוזיקה הצבת תאורה והקמת במה. ראיתי איך הרעיון שכל תלמיד הגה, הלך והפך לסצנה שאפשר להעמיד על הבמה.

הסצנות עסקו ביחסים בין הורים וילדים, בין חברים, בין זוג, בעבודה, וקומבינציות נוספות המוכרות לנו היטב מחיינו, ולכל אחת היה ז'אנר שונה – דרמה, או קומדיה וכו'. הגיוון שהוצג איפשר חיבור לכל אחד/ת מהצופים בקהל. יכולת ממש להזדהות עם דמות או להיזכר בסיטואציה מוכרת מחייך (מי מאיתנו לא חווה רגע שבו

מופע ערב הביכורים של שכבה ז' במגמת תיאטרון התקיים בסוף חודש ינואר. 12 סצנות עברו בין מערכות יחסים שונות ובנו עולמות שנפרסו על הבמה במשך 3-5 דקות.

הכול התחיל, כשבאחד השיעורים הראשונים השנה אמר לנו עמית, רכז המגמה, לכתוב סצנה על נושא שמשמעותי לנו, עבור ערב הביכורים שיערך בעוד כמה חודשים. לא ידענו מאיפה להתחיל, אך מצאנו את עצמנו כותבים סצנה לראשונה בחיינו. ליהקנו זה את זה, והגענו אל הסקיצה הראשונה, שהיא הפעם הראשונה בה מציגים את הסצנה בפני הכיתה. בעודנו מחזיקים את הטקסט המודפס ביד אחת, ובשנייה כותבים הערות ושיפורים לסצנה, שינינו את הסצנות מקצה לקצה. הגענו לרצף של שלוש חזרות בשבוע על הסצנות – פאזל, שבו כל אחד עובד על הסצנה שהוא מביים ומשתתף בעוד מספר סצנות. בתהליך נפגשנו עם עמית ושיפרנו, חידדנו, שיפצנו, ערכנו, מחקנו ושינינו את הכתיבה והבימוי. המופע היה סביבנו

העולם שייר לכותבים הצעירים

במציאות הטכנולוגית, חשוב להחזיק בעיפרון או בעט ולהשמיע את הקול האישי המיוחד שלנו • בוקר שירים וסיפורים עשיר לזכר תלמיד הכפר, בני קרייתי ז"ל

בית הספר. בבוקר זה הגיעו כעשר כיתות מכל הש"כבות לחדר האוכל, ובמהלכו עלו לבמה לשאת דברים אישיים שונים, בהם גיטתו של בני, לצד תלמיד עבר מהכפר ואישיות חשובה בעולם הספרות הישראלית. כל אחד מהם הקריא יצירות פרי עטו. כמו כן במשך הבוקר הוכרו היצירות השונות שזכו בציון לשבח וגם אלו שזכו בשלושת המקומות הראשונים, ומהם הוקראו קטעים. כמי שצופה מהקהל כבר שנה חמישית ברציפות, אני יכולה להגיד שזו מסורת מדהימה ויוזמה מבורכת של הכפר ושל משפחתו של בני קרייתי ז"ל, לקיים בכל שנה בוקר זה, אשר כולו מוקדש לאהבת הספרות והיצירה. זו דרך שמאפשרת לפ"רוק ולהביע את כל הרגשות והמחשבות האגורות בתוכנו. כל שנה מחדש לשמוע את היצירות השונות והמגוונות שהתלמידיים מכל שש השכבות כותבים ויוצרים רק ממוחם ודמיונם, בלי שום הנחיות או קווים מנחים, מדהים ומהווה מקור השראה בכל פעם מחדש.

לורן יודיצקי, י"א/3

לק המרגש ביותר היה לקרוא את היצירות הזוכות ולראות את שמחת הזוכים וחבריהם. כל בוקר כזה הוא חגיגה לכתיבה! אני נחשפים לכישרון הכתיבה של התלמידים, נהנים ומתרגשים בכל פעם מחדש. אני גאה בכם, תלמידים יקרים, על החשיבות שאתם מייחסים לטקסט הכתוב. על כך ששיתפתם אותנו במחשבות וברגשות שלכם. על שהגשתם את היצירות לתחרות. הפרס אינו חשוב, כי אם היכולת שלכם לרגש ולהתרגש.

נתראה בשנה הבאה עם סיפורים ושירים חדשים, ו...אל תפסיקו לכתוב!

עינת פוליטי, רכזת ספרות תיכון.

השראה תרבותית

בני קרייתי ז"ל היה כנער תלמיד הכפר הירוק וכבר באותם ימים החל הרומן שלו עם הכתיבה והיצירה. במהלך שירותו הצבאי הוא נפצע, ולאחר מספר שנים מצא את מותו. משפחתו בשיתוף עם הכפר הירוק מנציחים את זכרו בכל שנה בתחרות שירים וסיפורים, שבה משתתפים כלל תלמידי

"אפילו כשאני כבר אהיה סבא, אולי בן שמונים שנה, תמיד אני אבקש מאבא שיספר לי לפני השינה" (יהודה אטלס).

תחרות שירים וסיפורים חוגגת 16 אבי"בים. בכל שנה תלמידים ותלמידות כותבים מפרי עטם. היצירות מרגשות, מיוחדות, מעניינות ומקוריות. לאחר שנה שבה הרי"חוק נכפה עלינו, שוב נפגשנו בחדר האוכל. הצטופפנו יחדיו וצללנו לעולם השירים והסיפורים. המילים התחברו, נשזרו האחת בשנייה והזכירו לנו כמה התגעגענו.

בימים אלו שבהם הטכנולוגיה היא חלק מהותי בחיינו, חשוב להחזיק בכלי הכתיבה, בעיפרון או בעט (אפשר גם במקלדת) ולהשמיע את הקול האישי המיוחד שלנו – החושש, האוהב, הצועק, המבקר. לתת לקול האישי המיוחד הזה להיכתב.

השנה הופיעה המשוררת נעם פרטום, שהציגה את תחום השירה המדוברת ושוחחה עם תלמידים על כתיבה ואומנות. כמיטב המסורת הולחן השיר שזכה בשנה שעברה. התארח יונתן גדות, בוגר הכפר, שמלבד לימודי המתמטיקה הוציא ספר שירה. אך החי

זוכי תשפ"ב

חטיבה - שיר

- מקום 1 לירי פרלמוטר, ט'4/ "אוד בווער"
- מקום 2 מיקה שפירא, ז'3/ "בוקר שבת וליל כוכבים"
- מקום 3 אליעז שחף, ט'10/ "זיכרון של מישהו חשוב"
- הערכה טל אקלה, ז'5/ "ג'וני הקטן"; מיקה טיירי, ח'4/ "פלטת צבעים"

חטיבה - סיפור

- מקום 1 שניר גילי, ז'8/ "דבר אחד מיוחד"
- מקום 2 סופיה גנטמן, ח'2/ "צבעים"
- מקום 3 מיקה טיירי, ח'4/ "שתי טיפות"
- הערכה שחר מיכאל, ח'10/ "פנימיית ספרינגס"; אליעז שחף, ט'10/ "מר גזר"

תיכון - שיר

- מקום 1 - מאיה גומז שרם, י'5/ "צורות האומנות"
- מקום 2 - רותם אורן, י"ב/6, "עולם חדש"
- מקום 3 - תום אורן, י"א/3, "הנגאובר"
- הערכה - שי לי בר ים, י"א/4, "יש לי ארבע ידיים"; עופרי אליעז, י"א/4 "מילים"

תיכון - סיפור

- מקום 1 - ליה גבע ברוט, י'13/ "המוות הוא אישה"
- מקום 2 - רונה ניסן, י"א/5, "סבתא סורגת חלומות"
- מקום 3 - יעל צמרת, י'2/ "לשחק בבובות"
- הערכה - דניאלה מנדה, י'6/ "המפלצת"; תום אורן, י"א/3, "ארמונות מחול"

חוקם 1 חט"ב

אוד בוער

לירי פרלמוטר, ט' 4/

רגש מסתחרר לו,
בעין הסופה,
רוחות מנשבות,
ואני בצופה.

רגש מסתחרר לו,
ולא משחרר,
בלב הר געש,
לוהט ובווער.

רגש מסתחרר לו,
כרעידת אדמה,
מבקע, הורס,
ומותיר רק שממה...

זהותי האישית,
עשירה ושוקקת,
הומת מחשבות,
אך ספונה ושוקקת.

אני רק אני,
וכך אותה.
רגשותי לשתנו,
ואלמד לשחרר.

לבי יפרח בחזי ויבער,
אך יתפחם כאור עשו,
אל מול החזק,
כנגד עולם אכזר.

חוקם 1 תיכון

צורות האומנות

מאיה גומז שרם, י' 5/

את נראית כמו כל צורות האמנות
זה מעבר לתמונה
את נראית כמו משמעות.

אני מביט בך
ותוהה
מי זה שתחם את יפיד
נתן ארם ללחיה
עקל את אפר

ואם קשטמן טרוף
פלכו שבצינייה
ידע גם כי טומן את לבי
בקרבך.

את נראית כמו כל צורות האמנות
אני מביט בך,
מעבר לסרט עבה מבר,
מיחל להתקרב
מיחל לפשטות.

לא להעביר את היום, אלא לצקת בו תוכן

זה המסר וזו גם התחושה של תלמידי שכבה י' בתום מסע "אדם ואדמה", שבמהלכו התנדבו לסייע לחקלאים בעבודת השדה

אני בטוחה שלא היה לו קל לבקש עזרה, אך ברגע שלא נחר להישאר עם צרתו לבר - מיד קיבל אותה.

ארגון השומר החדש עוזר לחקלאים מכל רחבי הארץ; אותם אלו שמספקים לנו את התנאי הבסיסי ביותר לקיומנו, מזון; שעובדים קשה בכל יום בשדה; שבזכות המטעים שלהם, השומרים על גבולות המדינה שלנו, הם נותנים לאותם גבולות הצדקה ממשית. איננו רואים זאת בכל יום, בטח שלא ממרכז העיר, אך התרומה שלהם למדינה לא פחותה מזו של כל עובד הייטק או סטארטאפיסט פורץ דרך. זו הייתה חוויה כל כך מעצימה, לעבוד עבודת כפיים, לרענן שנת מעצמך למישהו אחר. אין מספק מזה.

יצאתי למסע מעט סקפטית, סיפרו לנו שהוא משנה דפוסי חשיבה, פותח את הראש ומשנה אותנו. לא האמנתי, כאופייני למתבגרת. מצאתי את עצמי יושבת במעגלי שיח מרותקת, עם פה פעור, כאילו המדריכה מדברת עליי, מכירה אותי במדויק כבר שנים. אני רוצה להגיד תודה למדריכה שלי במסע, הדס, וגם לכל הצוות החינוכי בבית הספר, ועל המסר החשוב של לא רק להעביר את היום, אלא לצקת בו תוכן, עשייה משמעותית והגשמת חלומות.

מיקה רוטברט, י' / 12

"אדם ואדמה". במעגל השיח העלתה המדריכה הרס את נושא החיבור של האדם לאדמה, הצורך לעבוד בשביל תנאי מחייה בסיסיים כמו מזון והרגימה את הנושא באמצעות סיפור גן עדן. לאחר מכן השמיעו התלמידים את קולם, הביעו דעות ואף העלו שאלות פילוסופיות. לאחר המסלול חזרנו לאוטובוסים ונסענו להאן "דרך העץ", שבו לנו לאורך המסע. אכלנו, סיכמנו את היום בקבוצות והלכנו לישון.

מנכשים וגוזמים

את היום השני התחלנו במה שנקרא "קריצת בוקר", מעגל קבוצתי של תה, עוגיות ופעילות בוקר. לאחר מכן התארגנו, עלינו לאוטובוסים ויצאנו למשימה שלשמה הגענו למסע. בימים השני והשלישי של הטיוול, מלבד הפעילויות והמסלולים, הקדשנו כמה שעות מדי יום לעבודה חקלאית. הגענו לאותם חקלאים שקשה להם, שחסרות להם ידיים עובדות, אלו שלא יודעים אם יגמרו את השנה או אפילו את החורף. הפשלנו שרולים, מאות תלמידים והתחלנו במלאכה. ביום הראשון ניכשנו עשבים סביב עצי אבוקדו שנשתלו בעונה האחרונה, וביום השני גזמנו ענפים יבשים מעצי אשכולית אדומה. בשעות בודדות ובחיוך גדול עשינו מה שלאותו חקלאי בודד היה לוקח שבועות,

ותחלנו בנסיעה אל מרגלות הר מירון, שם נערך טקס פתיחת המסע. תלמידים מהכיתות השונות הקריאו קטעים שכתבו, שרו שירים וניגנו. לאחר הטקס לכל קבוצה הוצמד מדריך מלווה והתחלנו בטיפוס להר המירון. המסלול ארך כחמש שעות, זה לא היה קל, בכל זאת אנחנו רגילים לשבת רוב היום ליד שולחן ולהקשיב למורה, ופתאום אנחנו צועדים קילומטרים על קילומטרים. במהלך המסלול הכרנו אלה את אלה, שהרי רוב הילדים בקבוצתך היו זרים למחצה, ואין זמן טוב יותר לגיבוש מאשר להתחבק חזק זה עם זה כדי לא לקפוא מקור על פסגתו של הר.

על ההר נערך מעגל השיח המרכזי של אותו היום, אשר עסק בנושא היומי בשמו של המסע

← אדם ואדמה הוא מסע בן שלושה ימים, שאליו יוצאים מדי שנה תלמידי כיתה י' כדי ללמוד, דרך כוחם של האדמה והטבע, על נתינה משמעותית. הגענו לתיכון, עולם קצת שונה ויותר בוגר ובר בכך מגיעה גם יותר אחריות אישית וסביבתית. כחלק מפרויקט המחויבות האישית, שבמסגרתו נדרשים תלמידי התיכון בארץ לתרום לקהילה מזמנם האישי, ישנו גם חלק של תרומה קבוצתית. חלק זה הוא בן 30 שעות שנתיות ונדרש כלל מתבצע בצורה מאורגנת על ידי בית הספר בבית הספר שלנו מדי שנה שכבה י' מצפינה לכמה ימים למסע מטעם ארגון השומר החדש, כדי לעשות וליצור למען הסביבה. למסע אנו לא יוצאים בכיתות האם, אלא מחלקים מחדש את תלמידי השכבה - מעל 400 במספר - לקבוצות של 30 תלמידים, שבהן יעברו יחד את המסע. המטרה בחלוקה היא ליצור היכרות וחברויות חדשות. לכל יום במסע נושא משלו, ועל-פיו מתקיימים מעגלי שיח בקבוצות, בהובלת מדריך הקבוצה מטעם ארגון השומר.

מתחממים בפסגה

ביום הראשון למסע הגענו כל התלמידים, עלינו על האוטובוסים לפי הקבוצות החדשות

המשלחות חוזרות

לאחרונה אירח הכפר שתי משלחות נוער, האחת מפרנקפורט, גרמניה, והשנייה מזייסט, הולנד. בהודעה ששלחה חדווה אפשטיין, רכזת פרויקטים בינלאומיים בכפר הירוק, לקראת בואן של המשלחות לישראל כתבה, בין היתר: "אנחנו שמחים לבשר לכם, שמשותפי המשלחות מעוניינים להגיע לישראל, במסגרת פרויקט חילופי הנוער עם הכפר הירוק. זאת בשורה מרגשת המסמלת חזרה לחיים הנורמליים ואנו מאושרים מכך"

אותה מדינה, מציאות שונה

• שכבה י' יצאה להכיר ישראלים שחווים שגרה שונה בנקודות שונות בארץ הקבוצה שביקרה בעוטף עזה זיהתה את התקווה בלבבות התושבים

תחילה ערכו לנו סיור, שבמהלכו שמענו על התפתחות הבנייה והחברה בעיר הפריפריה הקטנה. שיא הביקור היה פגישה במרכז הקליטה לעולי אתיופיה, שם הכרנו את הרבות האתיופיות והמסורות השונות ושמענו סיפורי עלייה ממקור ראשון של מי שעברו את המסע לישראל כילדים. ההליכה בלי לות, הקושי והסבל, ההתגברות והוויתורים הרבים שנעשו בדרך, כל זה כדי להגיע לכאן לארץ הקודש, שעליה שמעו מדי לילה מפי סבתם מסביב למדורה.

במהלך הטיול הכרנו מציאות שונה על שאנו חיים בה, הכרנו אנשים שנאלצים להתמודד עם קשיים שמעולם לא חווו ועדיין מרגישים אסירי תודה. למדנו המון וחוונו חוויות שזכור עוד שנים. יש מקום לחיים משותפים, הדלת והלב פתוחים לכו-לם, וחשוב שניתן הזדמנות לחיים משותפים עם האחר והשונה, זה לצד זה, כי בסופו של דבר כולנו דומים - אנשים עם תקוות, משאלות, חלומות ובעיקר רצון בסיסי ליומיום טוב יותר.

מיקה רוטברט, י' 12/

החומה, ולהפוך אותה לירידותית יותר. ואכן היום רבים מטיילים לצד החומה, וצופים ביצירת האומנות, שמשתנה מיום ליום. בביתה של צמרת נפגשנו גם עם רוני, חברה בהתארגנות האזרחית "קול אחר". רוני מקדמת שיח בין הנוער בישראל לנוער בעוטף עזה. היא סיפרה לנו איך התלמידים מקיימים שיעורים משותפים דרך פלטפורמת הזום ויוצרים קשרים מדהימים. כמו כן סיפרה רוני על חברה שגרים בעזה ועל החוויות והסיפורים שאותם היא שומעת מדי יום. היה מרגש לשמוע על קשרים, חברויות ודו-קיום שנקרמים להם.

המסע הקשה לארץ הקודש

המשכנו בדרך אל אנדרטת חץ שחווה, המשקיפה על הגבול עם עזה, שם שמענו נו סיפורי מורשת על הצנחנים ופעולות התגמול שהתרחשו בשנות ה-50 במקום. ראינו את עמודי האבן הגדולים, שעליהם מופיעים שמות הפעולות ותיאור קצר לצד שמות הנופלים. התחנה האחרונה ביום זה הייתה נתיבות.

יש שיגידו שאנחנו חיים בכוחה, כפר נוער ברמת השרון, תלמידי דים מצטיינים, מרחבים פתוחים, ציוני בגרות מהטובים בארץ ומורים שנבחרו בקפידה. בשכבה י' נטלנו יום הפסקה משגרת הלימודים ויצאנו להיפגש עם קבוצות אנשים מגוונות מרחבי הארץ, כאלה שחיים במציאות קצת שונה, לעיתים מאתגרת. חלק סיירו בהר הבית, חלק באזור דימונה, ואני סירתי עם כיתתי באזור עוטף עזה. את היום התחלנו בנתיב העשרה, יישוב שנמצא מטרים ספורים מהגבול עם עזה, כשאת גדר ההפרדה ניתן לראות מחלונות הבתים. נפגשנו שם עם צמרת זמיר, אומנית ותושבת המקום מעל 20 שנה. צמרת הפכה את ביתה למרכז מבקרים בשם "נתיב לשלום", ובמהלך שהותנו במרכז, סיפרה לנו על אורח החיים במקום שבו גידלה גם את ארבעת ילדיה. תחילה שמענו על הבנייה, ההתרחבות והחיים הקהילתיים, אך לא ניתן שלא להזכיר את המציאות הקשה שעומת נאלצים להתמודד התושבים, של ימים, שבועות ולפעמים חודשים של הפגזות וירי ארטילרי כבד. במבצע צוק איתן, מספרת צמרת, יצאו מתוך האדמה מחבלים. כשהחלו השמועות על המנהרות, היא ושכניה התקשו להאמין שהמצב הסלים עד כדי כך, הם הרגישו מאוד לא מוגנים וחששו לחייהם. במרכז קיבל כל אחד מהתלמידים חתיכת פסיפס צבעונית, שאותה יצרה צמרת בסדנה שלה, ועליה כל אחד כתב משאלה. משם צעדנו כחצי קילומטר אל חומת ההפרדה הגדולה והאפורה. במהלך השנים הקימה צמרת פרויקט לעיסור החומה בחלקי הפסיפס היפים, אשר יוצרים תמונות אלו, המלאות בצורות, צבעים וסימאיות של תקווה. צמרת סיפרה שזו הייתה דרכה להרחיק את תחושת הפחד של התושבים מהשהייה באזור

"המסע לפולין" - השנה בישראל

השנה לא התאפשר לנו לטוס לפולין. אבל בזכות רכזת שכבה מדהימה, עלה בידינו לצאת למסע אחר. אלו היו ארבעה ימים קשים, עמוסים בתכנים ומשמעותיים מאוד. ביקרנו בלוחמי הגטאות, שם סיירו במוזיאון וצפינו בסיור דיגיטלי באושוויץ. הגענו גם לעתליה, שם שמענו על חוויות המעבילים. שמענו עדות מרגשת מפי ניצולת שואה והעלינו שאלות חשובות בנוגע לסוגיית הזיכרון. המסע היה הצלחה גדולה וחוויה שתישאר איתי לכל החיים.

אריאל מאיק, י"ב/6

חֲנוּכָה

איחוד חגיגי ומרגש

עבורי, חנוכה הוא חג משפחתי, חשוב, המסמל גם קרבה לסיים של שנה אחת והתחלה חדשה של שנה חדשה. חנוכה גם קרוב מאוד ליום ההולדת שלי ושל רוב משפחתי, כך שזהו חג שבו כל הבית מואר (ולא רק מאור נרות החנוכייה) והאווירה חגיגית ושמחה.

לי אישית חשוב מאוד לחגוג את החג הזה עקב כל מה שהוא מסמל לי עם משפחתי, והשנה הרביעית בר אכן יצא לפועל, לאחר גל הקורונה הרביעי שפקד אותנו. נז, מאוד התרגשתי שסוף סוף התאפשר להתאחד כמשפחה, לראות את כולם, לאחר תקופה ארוכה שלא נפגשנו ושהאינטראקציה היחידה בינינו הייתה דרך מסך הטלפון, ובאמת לשכוח למשך מספר שעות את המציאות הסבוכה והמסורבלת מסביבנו ופשוט להתרכז בחגיגות ובשמחה.

לורן יודיצקי, י"א/3

פורים

סוף סוף המסכה הנכונה

אחרי שנתיים לא פשוטות, הרבה בגלל נגיף ששינה (ועדיין משנה) את העולם, הגיעה סוף מסכת הפורים בכפר. ואיזו מסיבה זו הייתה! כל מה שציפינו לו ואפילו מעבר לכך. קודם כל המתקנים: אוהל בדואי גדול ומרשים, שעזר להקל את הקור המקפיא באותו ערב; רחבת מתקנים ומשחקים, כמו שור שאפשר לרכב עליו ומתקן טיפוס (שלא הייתה לי כוונה לעלות עליו. אני פשוט אוהבת לחיות); דיג'יי מעולה וריקודים פרוי-עים באולם הספורט; קריוקי בבית רינה, וכמובן – חדר האוכל, כולל מאכלים מיוחדים וטעימים שכולם מצאו בהם משהו מעניין, אפילו צמחונית כמוני.

היה כיף גדול לראות את התחפושות השונות והמקוריות, שרובן היו קבוצתיות. בעיניי, זה מעיד על גיבוש חברתי יוצא דופן, למרות שנתיים שבהן חלק גדול מהלימודים לא התרחש בין כותלי בית הספר. זה היה חג הפורים הרשמי הראשון שלי בכפר, ובסופו נשארה לי רק שאלה אחת: למה, באמת, רק פעם בשנה?

נעם נעמן, ח' 7'

בנוגע לסיסקו

ריאיון פתוח עם האישה והאגדה לרגל יום האהבה

כשנתיים של קשר רומנטי הם נישאו. הם מתגוררים בבית שר-כשו בקדימה, ויש להם שני בנים. גילי היא כיום דוקטורנטית באוניברסיטת בר אילן, ושי פנה לעסקים והוא מפעיל חנות של ציוד למטיילים בקדימה-צורן.

"הבת שלנו, יעל, אף היא הכירה את בעלה באוניברסיטה. שניהם למדו בחוג לפסיכולוגיה. בעלה רם קדם בחר בתוך שנה לנטוש את האקדמיה ולחזור להייטק על כל המשתמע מכך. לעומתו יעל המשיכה לתואר שני ולימדה שנתיים סטודנטים לתואר ראשון בפסיכולוגיה. במרץ היא סיימה את הדוקטורט, והיא רשומה בפנקס הפסיכולוגים בפסיכולוגית. יש להם בת אחת, והם מתגוררים בתל אביב.

מתי התאהבת בפעם הראשונה?

"התאהבתי בכיתה ג' או ד' באורלי זוהרי. ההתאהבות נמשכה עד כיתה ז', כשבאמצע היינו חברים שנה, והיא נטשה אותי בהמשך. הוריה התגרשו והיא עברה לקיבוץ כתלמידת חוץ".

האם יש לך תוכניות לתקופה שלאחר הפרישה?

"בפירוש כן, בכל תפקידי בעבודה מילאתי תפקיד משמעותי, וזה בא על החשבון המשפחה, הזוגיות, הילדים. לא שלא הייתי אבא ובעל טוב, אך הבטחתי לעצמי ולאישתי, שכשאסיים את עבודתי, נבלה ונצא יותר – גם בארץ וגם בחו"ל, דבר אשר נמנע באופן משמעותי בשל אופן העבודה והלוח זמנים של שנת הלימודים".

איזה חלום עם אישתך אתה רוצה עוד להגשים?

"להזדקן באהבה – זה החלום שלנו. שנמשיך להיות נשואים, להזדקן יחד באהבה ובתמיכה הדדית".

עצה למתבגרים שמתאהבים?

"כן, יש לי הצעה לכל האוהבים והאוהבות: עצה ראשונה היא התהליך שקורה לרובם היום עם ההתבגרות ועם זה שהם נפר-

לרגל ולנטיינס דיי, ישבתי לריאיון אחד על אחד, מכל הלב, עם סיסקו, על אהבה. הוא שיתף בפתיחות על אהבתו לאישתו טלי, שאותה, איך לא, הכיר בכפר, איפה התקיימה התונתם, הוא סיפר על התאהבות מהעבר כשהיה עוד תלמיד ביסודי, מהי עבודת המשפחה שגידל לתפארת ולסיום הוא העניק עצות חשובות לכם, המתאהבים הצעירים. סיסקו, אז איך הכרת את אישתך?

"הכרנו בכפר הירוק. הייתי בוגר הכפר, ומיד אחרי השירות בצנחנים חזרתי כמדריך וקיבלתי להדריך תלמידים בכיתה י'. בכיתה י"א איחדו את הקבוצה עם קבוצה חברתית נוספת, והדרכתני 66 תלמידים, מספר חסר תקדים למדריך אחד. לקבוצה הצטרפה מי שהפכה לימים לאשתי. היא הייתה אז בכיתה ט'-י', תלמידה אקסטרנית מרמת השרון, ועברה לפנימייה בכפר בכיתה י"א. לאחר שסיימתי י"ב והתגייסה לצבא, באה לבקר מפעם לפעם, וכך התחיל הקשר. מיד לאחר השחרור שלה מצה"ל נישאנו כבריכה בכפר הירוק. היות שהגעתי לכפר מיד אחרי הצבא, הייתי המדריך הצעיר ביותר שהיה אי פעם, בן 20 וחצי, ופער הגילים בינינו הוא ארבע וחצי שנים.

מתי ידעת שהיא האהבתך?

"אני חושב שזה קרה מספר חודשים אחרי שהתחיל הקשר הרומנטי. זה משהו שהבשיל אצל שנינו, והמתנו לשחרור שלה מצה"ל כדי להינשא".

מה התכונה שאתה הכי אוהב בטלי?

"יכולת הנתינה שלה, שבאה לידי ביטוי כמוכח מול כל הסובבים אותה, אבל הכי הרבה כשזה נוגע לטיפול בנכדינו".

איך הצעת נישואין?

"בתקופה שלי לא עשו עניין רב מהצעות נישואין ולא היו טקסים, זה לא היה כל כך בומבסטי. היינו יחד בחדר, ישבנו על המיטה, דיברנו ואמרנו 'אוקי, אז מתחתנים'. אז התחלנו לתכנן, קבענו תאריך והתחתנו. כיום אנחנו נשואים 42 שנה".

ספר קצת על הילדים והנכדים.

"יש לנו שני ילדים – בן בכור, שי, בוגר אוניברסיטת בר אילן בסוציולוגיה והיסטוריה, ששירת כמוני בצנחנים והמשיך כמוני באותה חטיבת צנחנים במילואים. באוניברסיטה שי הכיר את גילי כן, שלמדה איתו בחוג לפסיכולוגיה וסוציולוגיה, ולאחר

דים מהחלום על נסיך ונסיכת החלומות. לכל אחד יש חלום על נסיך או נסיכת החלומות, איך הם צריכים להיראות, להתנהג ולהישמע וכדומה, ועם ההתבגרות יש אצל רובם פרידה מחלום הזה, והם בוחרים באופן ריאלי יותר בן או בת זוג. ההמלצה היא להקדים את התהליך ולא לחכות לשנים המאוחרות בכדי להיפרד מהחלום הזה.

"עצה שנייה היא לנסות! היום אני חושב שקל יותר לנסות בגלל הטכנולוגיה והאפשרות לקחת מספר טלפון נייד ולגשש. ליצור קשר דרך הטלפון זה קל יותר. לא פשוט לנו, בני נוער, להתחיל קשר רומנטי עם בן או בת זוג, זה דורש תעוזה ואומץ. איך אמרה אחת מבנות המחזור שלי ככנס שהיה לפני כמה שנים – היא התוודעה שהייתה מאוהבת ארבע שנים במישהו מהמחזור, אך לא אזרה אומץ להתחיל איתו. לכולם יש פחד, חשש מרחייה, ממליץ לכולם לנסות, לא לפחד ולאזור אומץ.

"המעזי יש לו יותר סיכוי להצליח, מי שלא מנסה יש לו אפס סיכוי להצליח. יש הרבה ששומרים את האהבה בלב וחבל, אינכם יודעים מה אתם מפסידים בגלל אותו פחד".

סיסקו יקר, מרגש לגלות שגם אתה, כמונו, עברת התאהבויות, אכזבות, חלמת חלומות, העזת והצלחת, והכי חשוב – מצאת את האהבה, טלי, ויחד הקמתם משפחה לתפארת. מאחלים לכם שתמשיכו לאהוב וליהנות זה מזה, להגשים חלומות ולנוח יחד אחרי כל כך הרבה שנים מאומצות.

מיקה רוטברט, י/12

נשף מעולם האגדות

שירים יכולים ללמד אותנו הרבה מאוד על אופייה של האהבה • פרויקט מיוחד בכפר הירוק לרגל יום האהבה

ארום מנצנץ כזה שלא מפסיק לפעום לרגע, כמו זה של דובר השיר בתקופה שבה התאהב באותה אחת, שעצרה את נשימתו והשאירה אותו ללא מילים.

אך אם רק תשכילו להאיר את האהבה במעט אור של אמת ולהסתכל פנימה, תוכלו לראות שמכל אותו עולם ורוד ומתוק, עכשיו כבר לא נשאר דבר מלבד מעטפת דקיקה שמאיימת להתפורר בכל רגע, בכך לא נותר ספק. כמו שאומר הדובר: "העצים לבלבו פִּירָק וְהַשְׁמֵשׁ הִלְכָה וְהַשְׁחִירָה. וְכִכֵּל שְׂאֵהֲבָתִי אוֹתָהּ הִיא הַשְׁחִירָה יוֹתֵר. רְחוּקָה. נְכֹונָה לְזִנוּק. כְּמוֹ זֶן מְסִים שֶׁל פְּנֵתָה. (פְּאֻמַּת רֵק פְּנֵתָה הִיא הַזְּפִירָה)." האהבה הייתה כמגדל קלפים, הוא נבנה קומה אחר קומה, אך בסיסו לא היה יציב. לכן ככל שגדל, האיום שייפול בכל רגע גדל גם הוא. האהבה כבר אינה לב גדול ואדום, עכשיו היא גוש קטן שחור ופצוע, שרוף וכאוב. בין השרידים ניתן לראות שאריות מאותה אהבה, אך הן נמצאות בסכנת הכחדה. על האהבה מאיימים אותם פנתרים שחורים, שמוכנים לקרוע אותה בכל רגע. גם במקרה של החבצלות האמת נחשפה, הן אינן תמימות יותר, הן נבולות חומות ומקומטות. עוד חלק בעולם הוועות שאלי נקלעו שני האוהבים.

אהבה היא דבר נפלא, אך אסור שתתקיים בכל מחיה. צריך לדעת מתי להפסיק להילחם.

אז לסיכום, יום אהבה שמח לכולם, אם יש לכם רגע פנוי, אשמח אם תוכלו לחשוב על אדם שאתם אוהבים, תלכו ותגידו לו, זה תמיד נחמד לשמוע.

מיקה רוטברט, י/12

ראו לנכון לפרש את שיריהם בפני הכיתה. התלמידים הציגו גם עבודה יצירתית שהכינו בהשראת השיר. כך למשל בחרה קבוצתי להציג את השיר "בעיות אישיות" של דוד אבידן,

אהבה כמגדל קלפים

בתחילת השיר מתאר דוד אבידן אהבה שהולכת וגדלה, פורחת מיום ליום, אהבה מהרובד הראשון. בעבודה היצירתית תרגמנו את הרובד הזה למסך הקרמי, שבו ניתן לראות את העצים המלבלבים בירוק כפי שנאמר בשיר. את הפריחה, הוורדים, החבצלות, הדשא הירוק – הכל מסודר למופת בצורה משולמת, אולי מושלמת מדי? לא מציאותית? במרכז ישנו לב גדול,

לאהבה צורות רבות. לפעמים היא גלויה, לפעמים מים סמויה, ישנה אהבה בין אם לילדה, בין גבר לאישה, אישה לאישה. הפעם בחרתי להתמקד בשני סוגים של אהבה, או אם תרצו בשני רבדים, ישנו הרובד היפה, הפועם, זה שעושה פרפרים בבטן, כמו בסרטי הילדים – הנסיכה והנסיך, שחיים באושר ועושר עד עצם היום הזה. כזו אהבה כולנו רוצים, כמהים, מייחלים לעצמנו. אך ישנו רובד נוסף, רובד אפל יותר, שבו נמצאים השקרים, יחסי המרות, האלימות והבגידות. וכשאנו חושבים על האהבה, אנחנו משתדלים להרחיק את החלק הזה, להתעלם ממנו ולשכוח.

כחלק מפרויקט שירת אהבה שנערך בכיתה י' במסגרת הבגרות בספרות, הוחלט להפוך את יום האהבה הבינלאומי או בשמו ולנטיינס דיי, לפסטיבל של ממש. כשפסעו התלמידים בבוקר לתוך מסדרון בית הספר, כמעט לא היה ניתן לזהות את המקום. הקירות כוסו בקישוטים, פוסטרים ושליטים כולם ברוח האהבה, עמוסים במשפטים וציטוטים מוכרים. עם הכניסה לבניין אפשר היה לשמוע את שירי האהבה שנוגנו, היו ילדים שעמדו עם סלסילות עמוסות בשוקולדים בצורת לב, היו מי שהפריחו בועות סבון, ובכל פינה עמדו ילדים עם ורדים וזרי פרחים. השולחנות היו עמוסי מייצגים אמנותיים בהשראת שירי אהבה שונים. ההרגשה הייתה כאילו נכנסת לנשף בעולם האגדות, עולם מקביל, לא מסדרון בית ספר.

במהלך היום הציגו התלמידים בפני כיתותיהם שירי אהבה שונים, שבהם העמיקו בשבועות האחרונים, הציגו פרשנות, אמצעים אמנותיים, סיפור חייו של משורר או כל דרך שבה

אקטואליה

איך ממשיכים בעולם כזה?

מחשבות על המלחמה באוקראינה

השעה מאוחרת ובקייב עדיין נשמעות אזעקות. תושבים ישנים במנהרות של המטרו, איכרו את הבית ופירקו את המשפחה. הצעות על מסדרונות המוני-טריים כבר התבררו כבריה, שכן הרוסים לא רוצים להפסיק להפציץ את מריופול, צ'רניגוב וז'יטומיר. אני יושבת פה וחושבת מה אני הייתי עושה. איך הייתי מתמודדת עם מעבר מציאות כזה, מהמדינה עצמאית מודרנית לתחושה שיכול להיות שאמות מחוץ. אני גם שואלת כיצד אני באמת יכולה לעזור. האם עזרה כספית של 10 שקלים אל מול המיליארדים האמריקאיים, יכולה להביא לשינוי אמיתי.

אני חושבת גם על מיליוני הפ-ליטים, שאיבדו הכול והולכים לע-בר הלא נודע. על המחשבה שאין איפה לישון יותר בלילה, שהבעל נשאר להילחם על עצמאותה של המולדת.

אני תוהה על רוסיה ועל פוטיין, על ההתנגדות האזרחית ההמונית למלחמה ועל שבויי המחאות בפיי-טר ובמוסקבה. על תחנות השידור העצמאיות, שנופלות כמו זבובים כדי לא להיכנס ל-15 שנה בכלא, ובמקום לשרר את האמת, מש-דרות את "אגם הברבורים" של צ'ייקובסקי כרמוז להפיכה כנגד גורבצ'וב בשנות ה-90.

האם אנחנו באמת יכולים לה-משיך לחיות בעולם כזה? בעולם שחופש הביטוי בו מבוטל בהינף היד, שבו ילדים חפים מפשע נה-רגים מהפצצות של מדינה אנטי-דמוקרטית, על גבול הפאשיסטית? עד כמה הפגיעה בזכויות אדם צריכה להיות המורה, כדי שלאנ-שים יהיה באמת אכפת?

עדן כהן, י"ב/9

היסטוריה

חלון פילוסופי

כיתה ח' 10/ למדה במס-גרת שיעורי היסטוריה על ההשכלה, המהפכה התע-שייתית ופילוסופים שהש-פיעו על החברה. באחד מהשיעורים התחל-קה הכיתה לקבוצות, לצורך סיעור מוחין ברעיונות חד-שים לחברה מתוקנת. קבוצה אחת דנה בענייני דת ואמונה, קבוצה שנייה דנה בזכויות אדם, קבוצה שלישית עסקה במהו משטר רצוי. קבוצה רביעית כתיבת ערכים לאנציקלופדיה, וק-בוצה חמישית ניהלה דיון על מהי תבונה על-פי קאנט.

שאלות של מוסר

פרופ' אסא כשר הזמן במחצית א' להרצות לצוות החינוכי בנושא הקוד האתי.

הנצחה משמעותית

רעיונות יצירתיים בהאקתון בנושא הגנה וטיפול בבעלי חיים, שנערך לזכרו של התלמיד הראל הנר

הראל הנר ז"ל

בית הספר ומשפחת הנר הפיקו ב-31.3.22 ערב משמעותי ומעצים לזכר הראל הנר ז"ל. האירוע כלל פעילויות די-נמיקה חברתית, חשיבה יציר-תית ואהבת הסביבה. בתחילת הערב נשאו דברים אנשי חינוך, תלמידים ובני משפחת הנר, ונ-געו בלב כולנו. התלמידים שהשתתפו באירוע, התחלקו לקבוצות למ-ען מטרה שהייתה נעלה בעיני חברנו הראל ז"ל - הגנה וטיפול בבעלי חיים. מטרה זו ליוותה את הראל בחייו בצורת אימוץ כלבים ויצירת חיבור עמוק איתם, חקירה וצפייה בבעלי חיים שונים ואהבה עצומה לכל חיה שנקרתה בדרכו. כוכב הערב היה ההאקתון למען בעלי החיים. במסגרת הפעילות התלמידים הת-בקשו לחשוב על בעיה רלוונטית, בעלת השפעה ופתרון ריאלי, המקדשת את זכרו

של הראל. במקום הראשון, עם רעיון לא-פליקציית שידוך בין מאמץ לכלב מאומץ, שמתאימה לצרכים של שני הצ-דדים, זכתה הקבוצה של נועם ענבר, עמית שון וצופי מרוז. הפ-רס: סיעור במוזיאון הטבע וב-500 שקל לתרומה לעמותה נבחרת. במקום שני זכה רעיון ה-dobee - כוורות על גגות, שיזמו שי-שפר, לוטם להב, נטע לרנר ועומר שליטא. הפרס שקיב-לו הוא סיעור במוזיאון הטבע. במקום שלישי, עם הרעיון dog to dog להצלת כלבים בנגב, זכו יואב מילשטיין, יואב יגלום, ג'נה עבר אל-קארה, אליסה קוטלרסקי ועוז ארגמן, וכפרס הם צפויים לצאת לסיעור לימודי בספארי. הערב היה מחווה מרגשת ומשמעותית לכבוד הראל הנר והיה מלא בזיכרונות נעימים אשר נחרטו בליבנו לעד.

אמילי לפיד, י"ב/3

אוהבים מקיר לקיר

צוות חינוכי, עובדים ותלמידים מברכים את סיסקו לרגל הפרישה

סיסקו היקר

בטרם ולקראת יציאתך הקרובה לגמלאות, אני שולחת ברכות ואהבה להתחלות חדשות, מרתקות וטובות, ואין לי ספק שכך יהיה – כי הכול "קטן עליך".

במהלך שנות עבודתי הארוכות והמבורכות כות בכפר, היית עבורי הרמות המשמעותית ביותר, דמות של אב, מחנך, מורה דרך, סמל של נתינה, הקשבה, נחישות, צניעות ועמידה בכל יעד שסימנת לעצמך!

את מפעל החיים המדהים שהקמת – רבים וטובים יישאו עימם לתמיד.

מקווה שעוד תצטלכנה דרכינו בימים טובים ומלאי שמחה ובריאות.

אוהבת אותך מאוד, שושי גלס

סיסקו היקר,

תודה מכל הלב! תודה על הדלת הפתוחה, על האוון הקשובה, על הנכונות והעזרה. על הדרך שאתה עצמך עשית ותמיד היוותה מודל ודוגמה. שלא שכחת איך מרגיש תלמיד פנימייה חדש (כמו שגם אבא שלי פעם היה), הנהגת והובלת את הכפר ביושרה ובנחישות ובאומץ הנדרש!

תודה על הכול, זה היה בטוב טעם, בדיוק כמו זה שאתה מחלק לכל הילדים בחיך רחב ובעיניים טובות. בהצלחה בכל!

עדי טלמון

סיסקו יקר,

אתה מגדלור עבורי; מישהו ללמוד ממנו, באופי הנחוש והאמיץ שלך, בראיית הנולד, באופטימיות אין קץ, בחוכמה הרבה שבה אתה מנהל את הכפר ביד רמה.

וכמו שאצלנו במשפחה מכנים אותך "בן-גוריון של הכפר הירוק".

באהבה בהערכה ובהערצה.

יורם לכיא

סיסקו יקר,

כבר 30 שנה שאנחנו הולכים יחד בש"בילי הכפר הירוק. הגשמת את החזון שלך על הכפר הירוק והקמת לכולנו בית חינוך, שאני אוהבת לחנך וללמד בו ולהיות שייכת לקהילה הנפלאה הזו. אתה מהווה דוגמה ומו"דל לאיש חינוך ערכי ואנושי, וכולנו הולכים בעקבותיך.

בהצלחה בדרך החדשה, כבר מתגעגעת,

ד"ר נורית שלם

סיסקו,

תודה על התמיכה כל השנים בנבחרות הניווט של הכפר הירוק. תמיד חיכית לנו בחזרה מתחרויות הגמר לצילום משותף ולחלוקת טוב טעם :) בהצלחה רבה בהמשך, בנקודת הציון הבאה שלך.

עודד ורביץ

סיסקו היקר,

מהרגע הראשון שהגעתי לכפר ופגשתי בך, ראיתי אדם בעל שיעור קומה, אדם יקר ומ"עורר השראה. למדתי במהלך השנים לראות את הראגה האינסופית שלך לילדי הכפר כולם, למורי הכפר ולאחרון העובדים. הכפר הירוק היום הוא יציר כפיך של עבודה ותכנון אסטרטגי ארוכי שנים. הכפר לא יהיה אותו הדבר אחריו.

מאחל לך הצלחה רבה בכל מעשה ידיך, אסף גולדפרב, רכו שכבה ח'

מברך אותך סיסקו ואת טלי היקרה, שהמעבר לביתכם החדש יהיה רך ונעים. שתזכו לנחת, לשמחה ולעוז.

סיסקו יקר, עבור תעבור בארץ החלומות החדשים. עלה והצלח בהגשמתם, יהיו אשר יהיו.

סיסקו יקר,

הגיל הוא רק מספר לא קבוע. הוא שונה מאדם לאדם, מאפיין את מצב רוחו ואת תפיסת עולמו. לפי הנתונים האלה, אתה שלישי מגילך ופי מיליון עם שמחת חיים.

אהבתך ותרומתך לכפר הירוק לא תסולא בפז, בהשקעה האינסופית והפתיחות לכל יוזמה חדשה.

מאחלת לך שתשמור על הסקרנות והפ"עלתנות, תיהנה מכל הטוב שיש בחיים וממשפחתך הנפלאה.

בכל מקום שבו תבלה, בארץ ובעולם, תזכור שיש מקום אחד שתמיד תהיה בו בן בית, או כפי שאנחנו אומרים: בן הכפר.

בהערכה,

חרוה אפשטיין

סיסקו,

...ואך במרוצת השנים, זיכרון חד וברור לדרך ותמיכה. עוד בהיותי תלמידה, התעקשת ולא ויתרת עליי.

הצלחת לראות את מה שאני לא. ליווית אותי מרחוק, בעין בוחנת ובלב פתוח.

הפכת להיות לי לאבן דרך משמעותית ומכוונת, להאמין בדרך ובאדם.

ואתה איש יקר, אתה היית לי מגדלור. כשהכול היה חשוך, נתת לי את הכוח ולגלות את מה שאני לא ראיתי.

זכות גדולה על שחינכת אותי, הראית לי דרך. אדם גדול – לב רחב

ענווה בעשייה ללא הרף בעקשנות והתמדה אני האדם שאני, והרבה בזכותך.

גלי, חבורת הזמר

פורץ דרך, אחד משלנו

פרס חינוך למנהל פורץ דרך,
הוענק לד"ר קובי נווה (סיסקו),
מנהל הכפר הירוק

ד"ר קובי נווה (סיסקו), מנהל כפר הנוער הכפר הירוק, קיבל את פרס החינוך למנהלים ומנהלות פורצי דרך מטעם המינהל לחינוך התיישבותי, פנימייתי ועליית הנוער במשרד החינוך.

אילנה נולמן, מנהלת המינהל לחינוך התיישבותי ויו"ר ועדת הפרס, בישרה ב-1.2.22 לד"ר נווה על בחירתו ואמרה: "סיסקו הוא מנהיג חינוכי בעל חזון, יוזמה ותעוזה, שהוביל את הכפר ובית הספר להישגים ולשיאים יוצאי דופן בנחישות ובהתמדה, ושומר על הרף הגבוה באופן יציב לאורך זמן. הוא מחדש ללא הרף, מקדם פרויקטים, מייצר שותפויות ומאפשר לכל אדם בכפר לממש את חלומו". בכפר הירוק מתחנכים כ-2,800 תלמידי חינוך מקדם אקסטרנים וחלקם במסגרת הפנימייה.

"הכפר הירוק הפך להיות מותג חינוכי בינלאומי בזכות אנשי הצוות המסורים, ההורים, התלמידים והבוגרים לדורי דורות", אמר סיסקו בתגובה לפרס. "התחלתי את דרכי כתלמיד בכפר הירוק, ומאז לא עזבתי אותו. אני מסיים השנה 51 שנה בכפר ופורש לגמלאות בתחושת סיפוק וזכות גדולה".

המינהל לחינוך התיישבותי, פנימייתי ועליית הנוער במשרד החינוך מפקח על בתי ספר אזוריים במועצות האזוריות, כפרי נוער ופנימיית חינוכיות בכל הארץ. לראשונה השנה מוענק פרס חינוך למנהלות ומנהלים פורצי דרך על תרומה ייחודית לחינוך. המנהלים הם מנהיגים חינוכיים ופדגוגיים, הרואים את המערכת על כל ממדיה, יוצרים חיבורים, ופועלים לחינוכם, ללימודם ולהצלחתם של כל התלמידים. מנהיגותם באה לידי ביטוי במיוחד בתקופת הקורונה.

הפרס מוענק למנהלים לפי מספר תבחינים ובהם מנהיגות פדגוגית, תרבות ארגונית, אקלים חינוכי, שותפויות וממשקים והיבטים אישיים.

את הוועדה ריכזה המפקחת יעל הורוביץ, וחבריה: שרית דוה, המפקחת על האגף הפדגוגי במינהל, יעקב שבות, מפקח על החינוך הממלכתי-דתי, והמפקחות ענת זמל, ג'ודי סגל, לידיה פרנק ומירב טל.

ובשביל התלמידים", ואמרת: "אין בית ספר שייחשב מצויין ללא עיתון בית ספרי".

אף כי באותם ימים הייתי עמוסה מאוד בהכנה לבגרות בהיסטוריה ובאזרחות, קיבלתי עליי את מלאכת עריכת העיתון. הוצאת עיתון כרוכה בעבודה רבה מסביב לשעון, אך מנגד זוהי משימה מאתגרת ויצירתית. סיסקו, תמיד הערכת וגיבית את העשייה שלי ושל התלמידים סביב העיתון. אכן עיתון למופת. עיתון אמרתי? גיליון!

חבר יקר, אני מאחלת לך ולטלי הרבה הצלחה בעתיד.

באהבה ובהערכה מלאה,

ורדה קרין

סיסקו,

אני אוהבת אותך מאוד מאוד מאוד ומאחלת לך לפחות עד 120 תמיד להיות עסקי. יש לך כל כך הרבה לתת, שאתה חייב להמשיך, ואני בטוחה שתעשה את זה. מה שתיתן מעצמך יחזור אליך.

בשבילי אתה רוגמה עבור כל ילד בכפר - לאן אפשר להגיע ברכו של הכפר!

באהבה גדולה ובהצלחה,

ויקטוריה רודנייב

סיסקו,

אתה מעורר הערכה והשראה ביכולת שלך לחלום ובעיקר להגשים חלומות ולממש מטרות. פעם חלמת שבכפר ילמדו 1,500 תלמידים, והיום יש יותר מ-2,500 פעם חלמת שבכפר ילמדו מוזיקה קלאסית והיום יש תזמורת סימפונית. שאפת שלתלמידי הכפר תהיה 100% זכאות לבגרות, וזה המצב כבר כמה שנים...

אז אין לי ספק שכל חלום שת-רצה להגשים בחיים "שאהרי הכפר הירוק", תצליח להגשים ובגדול. באיחולי הצלחה בדרך החדשה והמוון הערכה, הערצה ואהבה,

עדינה ברגר אידו

לפעול במלוא המרץ ובכל כוחך להפיכת העולם למקום טוב יותר!

בעשור האחרון היית לי מורה, מדריך, מנהל ודמות להשראה ולהערצה. מאחל לך מכל הלב בריאות וכוחות, זמן איכות עם המשפחה, אהבה ונחת מאשתך, ילדיך ונכדיך!

אוהב ומעריך עד אינסוף,

איגור

סיסקו היקר,

היכרותנו החלה בסוף שנות ה-70. אני הייתי סטודנטית צעירה להיסטוריה כללית ופילוסופיה באוניברסיטת תל אביב, ואתה מדריך צעיר ומוכשר בכפר הירוק. אתה וטלי - אישתך היקרה, מולי ואני, נפגשנו כך במקרה בירח הרבש בטבריה (איך לא???) ומאז המשכנו את דרכנו כמורים להיסטוריה בכפר הירוק.

מאז ועד היום הערצתי אותך בפועלך מול תלמידי הפנימייה - תחילה כמדריך ואחר כך כמנהל הפנימייה, ובפועלך כמנכ"ל הכפר הירוק. כמנהל הכפר חוללת שינוי יסודי ועמוק בכל הענפים שבו - במשק החקלאי וגם בבית הספר ובפנימייה, שנעשו למובילים בארץ. איתך ולימינך עמד תמיד צוות מקצועי לעילא ולעילא. יישר כוח!

מיום היווסדו ועד לימינו אנו הכפר הירוק הוא בית לתלמידים ערכיים ביותר ומוכשרים ביותר וגם בית למורים ולעובדים מעולים. הרבה מזה בזכות העובדה שאתה, סיסקו, אדם בעל חזון ומנהיג אהוד.

לפני 15 שנה ביקשת ממני - אתה ואריה קוגן, שותפך לדרך - להוציא לאור עיתון חדש בכפר הירוק בשיתוף "ידיעות אחרונות". ביקשת שהעיתון יהיה "של התלמידים

סיסקו, אתה עדיין צעיר ונמרץ ברוח.

מאחלת שתמשיך להגשים את כל החלומות שלך. בהמון הערכה ובידידות, אילנה לוי, מזכירת הכפר הירוק

סיסקו יקר

חיים שלמים עבורך עליך בכפר, והיו הם כימים אחרים.

אהבתך ותרומתך לכפר הירוק הם מעבר למקום ולזמן. תודה לך על עשייתך ותרומתך למקום מיוחד זה, עמיר אייל

סיסקו יקר

קשה לתפוס את זה שאתה מסיים את תפקידך כמנכ"ל הכפר. אתה מהווה ללא ספק חלק בלתי נפרד מצביון הכפר, שהוא מפעל חייך.

בהודמנות זו אנו רוצים להודות לך מכל הלב על פועלך ותרומתך החשובה והמשמעותית למען משפחת הכפר הירוק. הובלת במשך שנים רבות את הכפר בנחישות, באכפתיות, באהבה ובענווה מעוררת התפעלות. לא בכדי הכפר צומח ומשגשג.

זכינו ללוות אותך בסיוור שורשים מרגש בשכונת ילדותך בקריית מלאכי. חלקת איתנו זיכרונות ושיתפת במסע חייך, וככה למדנו להכיר אותך מקרוב. יותר מכול למדנו ממך לראות את האור גם כשקשה וכמובן, להאמין שחלומות מתגשמים.

הכפר הירוק הוא עבורנו בית חם ואוהב, ואת רוחו נישא עימנו לנצח.

מאחלים לך הצלחה רבה בהמשך, בהערכה רבה,

אורנית וכיתה י"6

סיסקו היקר,

אומנם אתה מסיים את תפקידך, אבל אינך פורש! אני יודע בוודאות שאתה תמשיך

גן מקלט, מרכז מבקרים, רפת ולול אקולוגיים ועוד ועוד;

כפר נוער שהתאים עצמו לת- מורות, אך שמר על ערכי היסוד שלו - הפנימייה הלב הפועם והחם, והמשק על ערכי העבודה והקהילה. גם הממלכתיות והפן האנושי שלך, סיסקו, השפיעו על הארגון "רוח המפקד"; לראות את הילד, את העובד, ברגעי מצוקה ולהיות שם בשבילו. "רוח הכ- פר", שאני מאמינה שהצלחת להטמיע בארגון ותמשיך גם אחרי שתסיים את תפקידך.

עוד ועוד ידובר על עשייתך. השארת חותם משמעותי במרחב הכפרי. אני, שהייתי שותפה תקופה מסוימת מקרוב, חושבת שכמעט הג- שמת את רוב החלומות שלך, ואין ספק שזה מקור לסיפוק רב בחיים שלך.

מאחלת לך וגם יודעת שאתה מתוכנן בע- שור הבא לעשייה פעילה ומשמעותית, אולי הפעם יותר לטובת ביתך.

מאחלת לך שכל זה ייעשה בהרבה שמחה ובריאות איתנה, בחיק המשפחה המקסימה שבנית ושאתה כל כך אוהב. בהוקרה וידידות,

עליזה

סיסקו יקר,

לא יודעת אפילו מאיפה להתחיל... סיסקו פורש? עוזב את הכפר הירוק? הרי סיסקו והכפר הירוק חד הם!

הכרתי אותך כשהגעתי לכפר הירוק עם בעלי אורי, שאך זה נישאנו, ואתה היית מנהל הפנימייה. הגענו בעקבות מודעה על חיפוש סטודנטים לעזרה לתלמידי הפנימייה תמורת מגורים. מתברר שזו הייתה הצעה משנת-חיים!

לאחר שנה שבה גרנו בכפר כסטודנטים, עברנו שנינו להדרכה בפנימייה, ומספר שנים לאחר מכן, כשהפכת למנהל הכפר - הצעת לאורי לנהל את הפנימייה. אורי כמובן קיי- בל את ההצעה ועשה את התפקיד באהבה ובהצלחה, בעיקר בזכות התמיכה והלמידה העצומה שלמד ממך.

ברוב שנותינו בכפר המקום הפך לחלק כמעט בלתי נפרד מאיתנו, ממש חלק מה- DNA שלנו, ותמיד כשאמרנו הכפר הירוק - זה נאמר בנשימה האחת עם השם סיסקו. עם השנים הפך אורי למנהל כפר בעצמו וממשיך להתייעץ איתך מעת לעת. אני מלמדת בבית הספר בכפר ופוגשת אותך מדי פעם בשבילים, ואתה תמיד מאיר לי פנים.

סיסקו, אתה אחת מהרמוניות המשמעותיות ביותר בחיי. הדוגמה האישית שאתה נותן היא עבדתי מודל לכל החיים: כמנהל תמיד ידעת לראות נכוחה את המציאות, אך גם לחשוב קדימה עם תוכניות עבודה מסודרות בראש.

תמיד שידרת צניעות, ענווה ומאור פנים, אבל ידעת גם לשקף את הדברים השלייליים וטעוני השיפור מבלי לייפות את המציאות. גם לעצמך מעולם לא ויתרת, בבחינת - נאה דורש - נאה מקיים. את הכול שילבת בהר- מוניה מופלאה עם ניהול עקבי ללא "עיוול פינו", אהבת אדם אמיתית, אינטליגנציה רגשית משובחת וטביעת עין חדה.

סיסקו, שימך עוד יהדהד בכפר כנראה לנצח.

אתה השראה אמיתית לכל אדם באשר הוא! באהבה ובהערכה,

אביגיל סעד

אתה מורה דרך ומודל לדוגמה עבורי. תודה לך על מקום גן עדן כמו הכפר שלנו. בהוקרה ואהבה,

שירז פולקמר

סיסקו יקר,

אני רוצה להודות לך על שנים שבהן שי- משת עבורי דוגמה לחינוך, ערכים, צניעות וכבוד. היית השראה גדולה לכל הכפר בכל פעם שדיברת, מלא בכריזמה, הומור, חום ואהבת אדם.

אני מאחלת לך הרבה הצלחה בדרכך הח- דשה, ובטוחה שתמשיך להשפיע ממקום אחר. בהערכה רבה,

שלי

סיסקו יקר!

ערב פרישתך לגמלאות, חיך שזורים בכי- פר הירוק והוא שזור בחיך, בטוב וביותר טוב, במשפחה שבנית ובשלל עשייתך בתפקידים השונים.

הכפר הוא המסע של חיך, מהיותך חניך, מדריך ועד מנהל הכפר הירוק משך יותר משני עשורים, ובמסע הזה הגשמת חלום של נער מתבגר שהגיע תמים ועול ימים לכפר. ובמסע הזה הפכת את החלום למציאות, ואת הכפר לכפר גדול, מבוסס, ממותג, כפר של מציונות, כך שהרבה נערים ונערות יוכלו גם להגשים את החלומות שלהם.

הכפר הירוק היה תמיד במקום הראשון בחיך, מייקצה ועד צאת החמה. גם בימים אחרונים אלה בכפר אתה "עולה" בדרכות לחדר האוכל בחולצה לבנה, לא מפסיד אפילו קבלת שבת אחת. ובשעה שכל המשפחות מתכרבלות בחמימות הביתית של יום שישי בערב, אתה שוב יוצא לתוכנית עשר המסורתית, בנחישות, בהתמדה, לא מוותר אפילו פעם אחת.

"טובת הכפר", כן, זה אתה סיסקו, ימי סגרית, ימי שרב, אתה תמיד צועד בשבילי הכפר, והכפר זורם בעורקיך.

את כל חלומותיך מקדם בכפר, והוא גם החזיר לך אהבה, צמח והתפתח קמפוס חינוכי מגוון, בית ספר עצום ממדים. כמו שחלמת, פנימייה גדולה ומבוססת וגם אמיס - בית הספר הבינלאומי של הכפר הירוק, שממקם אותנו ברמה בינלאומית. גלקטית.

מבנים רבים צצו בזמן היותך מנכ"ל והג- דילו את מרחבי העשייה והלמידה של הנ- ערים והנערות הבאים בשערי הכפר. הכפר פתח שעריו לקהילה הסובבת אותו ונהיה אבן שואבת ליזמויות מגוונות.

המשק שינה פניו, חקלאות שומרת סביבה,

אתה מורה דרך ומודל לדוגמה עבורי. תודה לך על מקום גן עדן כמו הכפר שלנו. בהוקרה ואהבה,

שירז פולקמר

אתה מורה דרך ומודל לדוגמה עבורי. תודה לך על מקום גן עדן כמו הכפר שלנו. בהוקרה ואהבה,

שירז פולקמר

אתה מורה דרך ומודל לדוגמה עבורי. תודה לך על מקום גן עדן כמו הכפר שלנו. בהוקרה ואהבה,

שירז פולקמר

אתה מורה דרך ומודל לדוגמה עבורי. תודה לך על מקום גן עדן כמו הכפר שלנו. בהוקרה ואהבה,

שירז פולקמר

אתה בעיניי גרשון ז'ק ה"שני" הרא- שון בנה את הכפר הירוק לפני 72 שנה, והשני שדרג ופיתח אותו בדרכו הנפלאה. ולעיתיד - אני בטוחה שתצא לדרך נפלאה ומלאה בעשייה. אדם כמוך לא עוצר באמצע החיים. אוהבת וכבר מתגעגעת, מורתך,

אסתר הראל

סיסקו היקר!

לפני כ-30 שנה קיבלת אותי לכפר הירוק, ומאז אני שייך למשפחת הכפר המזוהה כל כך איתך - הכפר הירוק זה אתה.

משפחת הכפר הירוק זכתה באדם חם, חברי ואנושי, במנהל מקצועי ומסור, הכובש כל מטרה בזכות חזון וחלום ומעל הכול מעורר השראה בקרב כל הסובבים אותו.

אני יודע שאני לא מחדש דבר, וכבר נאמר הכול על תרומתך העצום מה ופועלך הרב למען קיומו וקידומו של הכפר הירוק, אך נעים להזכיר זאת שוב ושוב.

למען הדורות הבאים חשוב שתישאר בתחום החינוך! בהצלחה ובהערכה גדולה, יוסי עובד

סיסקו היקר,

כמעט יובל עבר מאז נפגשנו לראשונה בכפר - תלמיד ומורה, ועד היום אנחנו ממשיכים להיפגש באותו מקום בשינוי קל: מנהל ומורה. זה אומר משהו על שנינו, אבל בעיקר עליך: תלמיד שחלם והגשים.

בדיוק כמו שכתוב בספרים, עברת את כל השלבים עד לפסגה כשבכל מקום אתה משאיר את חותמך הייחודי. בשום שלב לא ויתרת לעצמך (וגם לא לאחרים), וזהו סוד הצלחתך.

וכשאתה סוגר מעגל חיים בכפר, והסיום נמצא מעבר לפינה, היציאה לפנסיה אינה בהכרח סוף פסוק, אלא התחלה חדשה. אני בטוחה שכבר יש לך חלום או שניים, שעליהם תסתער במרץ ושאותם תגשים.

בהצלחה, באהבה ובהערכה יפה לוי, מורתך לתנ"ך

סיסקו היקר,

אין מילים לתאר את פועלך ואת כל העשייה שלך.

אוהבים מקיר לקיר

סיסקו היקר!

אנחנו מכירים למעלה מארבעה עשורים! עוד כחניכים בכפר הירוק היית, מבחינתנו, דוגמה לאדם שמציב יעדים ומגיע אליהם בכל דרך אפשרית. בעינינו, היית תמיד ועדיין אדם חרוץ ואכפת, שאוהב מאוד את הכפר והושב מחוץ לקופסה כיצד להרים ולקדם את הכפר עוד שלב קדימה למרות כל הק- שיים והאילוצים.

אין ספק שרוח הכפר פועמת ושורה בך בעוז מאז ועד היום, כך גם הצלחת להפוך את המקום לאחד מבתי הספר המובילים והמצוינים, שאלפי תלמידים מכל רחבי הארץ רוצים ללמוד בו!

ובאופן אישי, סיסקו, אנחנו חייבים לך כווג לא מעט על הצורה המכוב- דת שבה התייחסת אלינו, האמנת בנו ועזרת לנו במעלה הדרך והתפקידים, שאותם אנו נושאים בכפר, ממש כמו במשפחה!

ולבסוף תודה גדולה במיוחד אני חב לך על תרומתך לשרדוג הרפת, הענף שאותו אני מנהל, והפיכתה לרפת יפה, אקו- לוגית, מודרנית ומובילה בין בתי הספר בארץ, שנעים לעבוד בה, על כל זאת ועוד ברצוננו להודות לך!

מאחלים לך ראשית בריאות טובה והצלחה רבה בהמשך הדרך!

דני ואורנה אשר

סיסקו היקר,

כשהעליתי בדעתי (במכללה לקראת סיום ההסבה להוראה) להגיע לכפר, וזה נראה כבר כל כך רחוק...כבר שם דיברו על הכפר הירוק של סיסקו ואיזה מקום נפלא זה ללמד בו.

לאחר שהצטרפתי לצוות המורים וחוויתי את הוויית הכפר, הבנתי כמה הם צדקו, ואיזה מקום מהמם זה. כמובן, הכפר לא היה במקום שהוא היום בלעדיך - נלחמת כאריה מול רשויות וגורמים חיצוניים כדי לפתח אותו, ובמקביל הענקת לתלמידים ולמורים אהבה ויחס שלא קיבלו ולא יקבלו באף בית ספר אחר, וגם את ההרגשה שכל דבר אפשרי, תמיד זמין ותמיד עוזר לכל אחד ואחת.

היה כבוד גדול להכיר אותך, ואני מקווה שעכשיו, כשתצא לדרך חדשה, תיהנה מה- חיים ומטיולים ברחבי העולם - לא עוד תל- מידים ומורים שדופקים על דלתות משרדך עם בקשות, טענות וכו'.

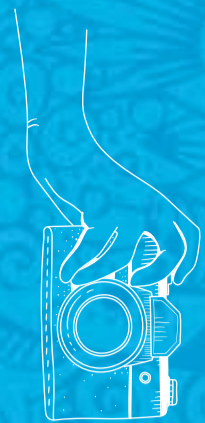
הרבה הצלחה! נקווה שנראה אותך עוד הרבה בביקוריך בכפר!

דייב

סיסקו יקר,

לפני 52 שנה נפגשו לראשונה - בכפר הירוק. אני - מורה צעירה, ואתה תלמיד שלי בכיתה ט'. מאז עברו יותר מ"150 שנה" - כדברייך - טלי, אתה ואני!

הכרתי אותך בכל תפקידיך בכפר הירוק - מדריך בפנימייה, מנהל פנימייה, מורה, מחנך, סמנכ"ל ומנהל הכפר הירוק. כל חלום שלך הגשמת ובגדול. הצלחת לרגש אותי כל פעם מחדש ובעיקר לא ויתרת.

תחנות הצוות מסביב אשנה

מורים, עובדים ותמיד נהנים

כהה את האורה

האן, אישה אומע?

אנחנו לא יכולים דקה בלעדיו, אבל האם הוא משרת אותנו או מפריע? תלמידי י"א/11 על יתרונותיו וחסרונותיו של הסמארטפון

• **יאוה:** "הטלפון הנייד הוא חלק חשוב בחיים שלנו. אנחנו כל הזמן משתמשים באפליקציות ובאינטרנט ומתקשרים לחברים ולמשפחה. יש הרבה יתרונות בשימוש בטלפון הנייד. למשל, אתה יכול להתקשר ולדבר בכל מקום. זה ממש נוח, כי לא משנה באיזו מדינה גרים המשפחה והחברים שלך. אתה יכול לקבל את התשובות לכל השאלות באינטרנט. בטלפון הנייד אתה יכול לראות סרטים ולקרוא ספרים או לשמוע מוזיקה. כל האופציות האלה ממש טובות ונוחות, כי יש הכול בסמארטפון. אבל יש גם חסרונות. אנחנו משתמשים בטלפון הנייד כל הזמן ומתעלמים מאנשים אחרים. פעם ילדים תמיד שיחקו עם חברים בחוץ והיו פעילים יותר. עכשיו להרבה ילדים ובני נוער יש בעיות בריאות. הם יושבים זמן ארוך ורק מסתכלים בטלפון. פון. צריך לעשות ספורט כדי להיות בריאים, ולא להשתמש בטלפון הנייד כל הזמן. הרבה אנשים מאבדים קשר עם המציאות. הם לא מרגישים כמה זמן עבה, לכן צריך לשים לב וכך להשתמש בזמן הנכון וליהנות מיתרונות הטלפון הנייד."

• **ניקה בורודינה:** "חשבתם פעם כמה שעות אנחנו משתמשים בנייד כל יום? אני חושבת שיש לו הרבה יתרונות. למשל, אני גרה בישראל והמי שפחה שלי גרה ברוסיה. זה ממש מגניב שאנחנו יכולים לשמור על קשר באינטרנט. מפני שאני לומדת בישראל, מאוד נוח לי לתרגם מילה, ולא לחפש אותה במילון. אם אני לא מבינה משהו בכיתה, אני יכולה לקרוא את החומר בשפת האם שלי. אבל יש גם חסרונות. אנשים הפסיקו ליהנות ביחד. הם רק שולחים הודעות אחד לשני. במשך הזמן באינטרנט אנחנו משווים את עצמנו לאנשים אחרים, כי הם מספרים לנו סיפורים, לא אמיתיים, חיים פיקטיביים. לסיכום, צריך להשתמש בטלפון בצורה נכונה."

• **סוניה סרברניקובה:** "עכשיו לכל אחד מאיתנו יש טלפון נייד. אנחנו משתמשים בו כל יום ולא חושבים על היתרונות והחסרונות. הנה כמה מהם. יתרונות: נוח מאוד להשתמש באינטרנט, אתה יכול למצוא מידע או לכתוב הודעה או להתקשר, לא רק במחשב הביתי, גם בכל מקום אחר. אתה יכול להתקשר לכל מדינה ולדבר עם האדם שאתה צריך. הטלפון הנייד מחליף פריטים רבים. יש בו הכול: ספרים, מפה, מחברת, שעון מעורר. בעזרתו גם אפשר ללמוד. אבל יש חסרונות למכשיר נייד. הטלפון יכול לגרום נזק לבריאות, לדוגמה לפגוע בראייה. שנית אנחנו מבזבזים הרבה זמן בטלפון, למשל משחקים, וזה במקום לעשות שיעורי הבית. עכשיו הרבה יותר קשה לדבר עם אדם ברחוב. אנחנו סגורים ומתקשרים פחות. אבל כך או כך הטלפון הוא לא מכשיר נורא, הוא דבר שימושי."

• **אלכס אנטונוב:** "אנשים רבים משתמשים בטלפונים בימינו, מחשב קטן בכיס שיעזור לך בהרבה דברים. היתרונות של הטלפון: הוא קטן, נוח והוא כלי רב שימושי. אם אתה לא יודע מה השעה, טלפון יאמר לך. אפשר לעשות הרבה דברים, ולכתוב אותם בטלפון שלך. אם אתה רוצה לצפות בתוכנית או להאזין למוזיקה, הטלפון שלך יעזור. אם אמא ואבא עסוקים ויש לך שאלה, הטלפון יענה עליה."

"אבל לטלפון יש גם חסרונות: אנשים מבזבזים הרבה זמן בטלפון, ומשתמשים בו ללא צורך. הם מתקשרים יותר בטלפון מאשר בחיים האמיתיים, והוא הופך לאוויר עבור אנשים. הטלפון יכול לעזור בכל דבר, ולכן אנשים לא לומדים דבר, ורק מחפשים בו את התשובות. אני חושב שהטלפון גם שימושי וגם מזיק. אנחנו צריכים לדעת כמה זמן לבלות בטלפון."

30 שנה אל עשייה

כנס המחזוריים של נעל"ה, שהתקיים בכפר הירוק, זימן שפע מפגשים נוסטלגיים בקרב בוגרי התוכנית לדורותיהם והצוות החינוכי, לצד הזדמנות להתעדכן איפה כולם היום. נרשמה התרגשות גדולה

אין אבולוציה?

האם האדם יכול ללמוד בלי סוף והאם זה טוב? ביקשנו מתלמידי כיתה י' / 11 נעל"ה להתייחס לשאלה האם יש הגבלה ליכולת של האדם בתחום הלימוד? הנה התשובות

חיים של כולנו. אנחנו לומדים במשך כל החיים, אבל לא כולם מרגישים שהם מתקדמים. לדעתי, אין גבול ליכולת הלמידה. אם אדם מתעניין במה שהוא לומד, הוא יכול להפוך למומחה בתחום. לדעתי, הסיבות לעצירת התקדמות הלמידה הן: חוסר עניין בנושא, אנשים לא מתאמנים ומתרגלים מספיק. אפילו אם הנושא מעניין אותך, לא תמיד יהיה קל להתקדם. צריך לתרגל כדי לדעת את הנושא ברמה יותר גבוהה.

"סיבה נוספת היא שלפעמים לאנשים אין הרבה זמן, מכיוון שיש להם עניינים אחרים. לילדים שלומדים בבית ספר אין זמן מפני שיש להם שיעורים אחרים, לאנשים מבוגרים - מפני שיש להם עבודה וילדים.

"אני חושבת שאין גבול ליכולת הלמידה. לדעתי, אם רוצים, יכולים להתקדם מאוד בכל מיני נושאים. אבל לצערי, יש אנשים שמעלים סיבות כדי לא ללמוד, לא להתקדם ולא להתאמן. לדעתי, הם עדיין לא מצאו את התחום שלהם".

• פולינה פיינגולד: "ככל בתי הספר יש תלמידים שלומדים היטב ותלמידים שלא. אנשים אומרים שזה מפני שמישהו חכם יותר, אבל האם יש גבול ליכולת הלמידה של האדם? אני חושבת שאין, אבל יש סיבות לעצירת התקדמות הלמידה; למשל, שאנשים לא רוצים לשפר את הרמה שלהם, מפני שהם חושבים שהיא מספיקה. הסיבה השנייה היא שאנשים לא מתמודדים, מכיוון שיש להם הרבה בעיות, והם לא מצליחים למנוע אותן. הסיבה השלישית היא תגובות של אחרים: אנשים דנים אנשים, אומרים תגובות לא טובות, ולכן הם מוותרים. הסיבה הרביעית היא שפעם אנשים לא שברו שיא, ועכשיו הם חושבים שאין התקדמות, שהם לא טובים בתחום הזה, אבל זה לא כך, זה רק בדמיונם.

אתם יכולים לעשות כל מה שאתם רוצים. אתם יכולים לגרום לשינוי. לא צריך להקשיב לאחרים, לא צריך לוותר אם עשיתם טעות, צריך להתאמן ולשפר דברים, אפילו אם הם כבר ברמה טובה. צריך לעבוד וללמוד, כי אין גבול ליכולת הלמידה של האדם!".

יש לנו בתי ספר ואפילו אינטרנט, יש משהו אחר שאפשר ללמוד או שאנחנו יודעים הכול על עצמנו ועל כדור הארץ? כן, ההתפתחות הביולוגית האנושית כמעט נעצרה, אבל חברתית, נפשית ומדעית - לא. כל עוד יש לנו בעיות ושינויים, המין האנושי ישתנה, אבל למרבה הצער, תמיד יהיו בעיות, כך שההתפתחות לעולם לא תיגמר.

"אני חושבת שעלינו להתייחס זה לזה בצורה טובה יותר, להיות יותר קשובים, לעזור לאנשים ורק כך נתפתח. יש בתורה מצווה: 'ואהבת לרעך כמוך'. משמעותה היא, שכל אדם צריך לאהוב את חברו כמו שהוא אוהב את עצמו. אנחנו יכולים להבין שאין גבולות לאפשרויות שלנו, מכיוון שכל יום הוא חוויה ומבחן חדש. כל יום אנחנו נעשים טובים יותר וחזקים יותר. אבל לא משנה מה המבחן או הקושי, אנחנו עדיין חייבים להישאר אדיביים".

• מאשה רוזינה: "אין סיבות להפסיק ללמוד, אבל יש סיבות ללמוד או לא ללמוד. בין הסיבות ללמידה: א. לעתים קרובות אנשים רוצים לשבור את השיא שלהם בתחום מדעי כלשהו; ב. הורים אומרים לילדים לעיתים קרובות שהם צריכים להיות טובים יותר מאשר הילדים שלהם; ג. ילדים רוצים להיות טובים יותר, להשתפר. מנגד בין הסיבות להפסיק ללמוד הן: א. התגובה להתקדמות לקויה היא לעיתים קרובות מתסכלת; ב. רמת הידע יכולה להיות מתסכלת; ג. התקדמות ארוכה יכולה להיות מפחידה בהקשר של לימוד משהו חדש. לסיי כום, אין גבול לידע. העיקר לנסות".

• מייבאל ירושנקו: "חושב שלכל אדם יש גבול יכולת למידה ושנשים צריכים לעשות יותר מאשר רק ללמוד, צריך להיות זמן פנוי לתחביב או לתקשר עם חברים. זה חשוב. אנשים גם יכולים להיות עייפים מלימודים. לפעמים יש לנו 10 או 11 שיעורים, וזה קשה כי אנחנו קמים בבוקר ולומדים עד הערב, ואנחנו צריכים לעשות את שיעורי הבית שלנו בערב. אני יודע שלמידה חשובה ויש צורך בידע, אבל האדם צריך זמן פנוי, ולכן לדעתי, יש גבול ליכולת למידה".

• סוניה פיינגולד: "למידה היא חלק מה-

אבל לא כולם כך, יש אנשים שמתלהבים מהעבודה שלהם עד אין קץ. זה יכול להיות ספורט, מוזיקה או תכנות מחשבים. אני לא חושבת שנוכח לעשות דבר אחר כל החיים. הנושא עלול להפסיק להיות אהוב, או בעתיד עלול להיעלם כליל. אני בוחרת לעשות כמה דברים בשביל עצמי.

"האם טוב לא לדעת את הגבולות בלימוד נושא? התשובה היא כן, אבל לא לשכוח שהחיים הם לא רק לימודים, אלא גם חברים, משפחה ותחביבים".

• סוניה ס': "האם יש גבול ליכולת הלמי-דה ואם כן, היכן הוא עובר? האם כבר חקרנו הכול, או 'פגענו' בקיר האפשרויות? האם יש סוף לצמיחה? אין לגרום לאנושות להשתפר? וכיצד למנוע עצירת השיפור וההידרדרות לאחר מכן? אנסה לענות על כל השאלות. מה יכול להשפיע על הפסקת הלמידה? למשל, אם כל הספרים יישרפו ובתי הספר יהיו סגורים, או אם המדינה לא מעוניינת להנח אנשים, אלא רק לטפח את הבערות. אם כל החברים והאנשים בסביבתך רוצים רק לראות טלוויזיה ולשכב על הספה או אם אתה חי כל כך גרוע שהדבר היחיד שאתה חושב עליו הוא איפה לאכול ולישון והכסף היחיד שתקבל הוא מתרומות - סביר להניח שתתנהג באותו אופן וכך גם ילדיך ונכדיך. אני חושבת שהדבר האחרון שתחשוב עליו הוא התקדמות המדע, ולא תהיה מודאג יותר בגלל שאלות מוסריות. תחשוב איך להתמודד עם צרכים בסיסיים, לפחות תנסה לשרוד. לכן אני חושבת שחשוב להתנדב ולתרום לעניים או חולים, מפני שהם לא בחרו בחיים מהסוג הזה. אני פשוט בת מזל, ויש אנשים שלא. אני חושבת שחשוב לא לבזבז כסף. יש משפט שממש נגע בי: 'עשיר צריך להיות פשוט יותר כדי שהעני יוכל פשוט לחיות...'

"מצד שני, אין אנחנו יכולים לעזור לכל האנשים בעולם? ראשית, בואו נחשוב מדוע האנושות מתפתחת. התפתחות האדם תלויה בשני גורמים: ביולוגי (טבעי) וחברתי - גורמות התנהגות, עבודה ותרבות. אם אנחנו יודעים לדבר, לכתוב, ללכת על שתי רגליים,

• דריה ח': "התשובה שלי תהיה - לא. אין גבול ללמידה. הכול בעולם שלנו משתנה כל הזמן. הידע, הטכנולוגיה וגם אנחנו, האנשים, משתנים כל הזמן. אנחנו מנסים משהו חדש, לומדים ואחר כך משתמשים. תמיד יש משהו חדש לגלות בתחום הטכנולוגיה. אני ואולי הרבה אחרים חושבים כך, כדאי לא לעצור, צריך תמיד ללכת קדימה! לכן הסיבה הראשונה היא שהעולם מתפתח ואנשים יחד איתו. סיבה נוספת היא ש'לעמוד במקום' אחר זה משעמם. מפני שאתה יודע יותר מאחרים, אתה יכול להעניק את הידע הזה לאחרים.

"האם יש גבול לכמה אפשר ללמוד? מובן שלא, תמיד מישהו יודע יותר ומישהו פחות. לפעמים הסיבה היא מוטיבציה, למשל ללמוד באוניברסיטה או לפתח את העולם ולגלות משהו חדש. מפני שיש אנשים שחושבים שהם לא יכולים לעשות משהו, הם לא עושים, הם פשוט מפחדים. אני תמיד חושבת שאנשים צריכים להאמין בעצמם! המוח של האדם עובד כך, שגם אם כמות הידע החדש גדלה, המוח לא יכול לשכוח את הידע הישן ומשתמש בו יחד עם הידע החדש. כמו מחשב ממש חכם. לסיי כום, לאדם אין גבולות, כשיש לו רצון וזמן".

• יארה: "לדעתי, אין גבול. האדם יכול ללמוד משהו חדש כל יום אם יש לו רצון להתקדם. לפעמים יש עצירת ההתקדמות. למשל, כשאנחנו לא יכולים להתמודד עם בעיות בנושא החדש בלי עזרת אחרים. אנחנו לא יכולים להבין משהו, ולכן חושבים שיותר טוב לעצור במצב הזה. במקרים אחרים אנחנו עייפים ולא רוצים לעשות שום דבר. אנחנו יכולים להיות המומחים במקצוע מסוים, אבל להיכשל במבחן. אם אין רצון ללמוד ולשפר את הידע, אנחנו נמצאים באותה רמה. אני חושבת שצריך לצמוח, להיפתח לידע חדש, כי העולם ממש מעניין ושונה. אנחנו חיים כדי ללמוד משהו חדש!".

• ניקה בזרודניה: "עכשיו לאנשים יש הזדמנות ללמוד כמעט הכול בהשוואה למאה הקודמת, אבל לא כולם משתמשים בזה. אני חושבת שאנשים לא רוצים לבזבז זמן וכסף כדי לנצל את ההזדמנות וללמוד משהו חדש.

כפר של הפתעות

תלמידי נעל"ה מספרים מה הם הכי אוהבים בכפר הירוק

• **יורה:** "המקום שאני הכי אוהב בכפר הוא הסיבוב הגדול. כשמזג האוויר טוב, אני אוהב לשמוע מוזיקה ולעשות הליכה בסיבוב הזה. יש בשטח הזה הרבה פרחים, עצים, הרבה חתולים וכמעט אין אנשים. בשטח הסיבוב הזה נמצאים בתי ספר אחרים, בתים של עובדי הכפר ואפילו האוניברסיטה הפתוחה. כשאני צועד שם, אני מרגיש שקט נפשי, אף אחד לא מפריע לי ואני יכול לשמוע מוזיקה בשקט בשטח היפה. אחרי יום קשה זה עוזר להירגע."

• **מאשה רוזינה:** "אני מוזמינה אתכם לכפר. יש הרבה בעלי חיים שונים, רפת, לול וגן חיות. יש לנו שדות משלנו עם הרבה טרקטורים בש"טח, פירות וירקות והרבה טבע יפה. צוות בית הספר ממתין לכם וישמח להראות לכם את השטח! אתם יכולים לראות שלושה בתי ספר בשטח של הפנימייה וללכת לאן שאתם רוצים. המקום האהוב עליי הוא החדר היפה שלי. אני גרה עם בחורות מאוד נחמדות. יש לנו פוס"טרים על כל הקירות ואווירה נעימה מאוד."

• **אלינה בלגולה:** "אספר על החברים בכפר הירוק. אפשר לומר עליהם שהם תמיד עוזרים. למשל חברה שלי עזרה לי ללמוד למבחן והוזמינה אותי ללמוד איתה במרכז למידה. הכפר נמצא במקום מצויץ. כדאי ללמוד במגמת אומנות, כי זה קל ומעניין. כדאי לכם להכיר

מחשבים, אומנות וכימיה. אתה יכול לבחור ללמוד מה שבא לך! אני הכי אוהבת את האמ"פיתאטרון, כי שם אני יכולה קצת לנוח בלי אחרים. בדרך כלל אני מדברת שם בטלפון. באמפיתאטרון יש דשא גדול ובמה ולפעמים שם יש הצגות."

הלמידה אווירה חינוכית, ופה אני רוצה ללמוד ונעים לי להיות. במרכז למידה תמיד יש סדר, רוגע ושקט, לכן הוא המקום הכי האהוב עליי בכפר."

• **ניקה:** "אני לומדת בכפר כבר שנה, ומצאתי לעצמי כאן לא רק יתרונות וחסרו"נות, אלא גם מקומות אוהבים. פעם חשבתי שהאמפיתאטרון הוא המקום האהוב עליי, ונוסף מקום חדש - הספסל מול הקבוצה. אני אוהבת לשבת על הספסל הזה לפני כיבוי האורות ולחשוב על תוצאות היום. אני אוהבת את המקום הזה, כי פה תמיד יש שקט וזה לא רחוק מהקבוצה. כאן שתינו תה עם השינשי"נית שלנו בעבר, דיברנו זה עם זה על חדשות הקיץ, דיברתי עם החברים שלי והשיחות היו נפלאות. אני חושבת שכדאי ללמוד בכפר הירוק, כי יש הרבה מקומות מעניינים ויפים לבקר בהם. אני שמחה שבכל שנה אני לומדת כאן על עוד ועוד מקומות טובים וחדשים. אני מוזמינה אתכם גם לספסל מול הקבוצה."

• **יארה:** "כדאי לבקר בכפר, כי יש כאן טבע נהדר. יש הרבה צמחים ירוקים, עצים ופרחים, ויש הרבה חיות יפות, למשל איילים, ארנבות וטווסים. כאן עובדים מורים טובים, והם תמיד יענו על כל השאלות ויעזרו. יש גם הר"בה מגמות מעניינות, כמו ביולוגיה, פיזיקה,

• **נור שלומוב:** "המקום הכי אוהב עליי הוא החדר שלי. זה מקום שבו אני יכול לנוח ולאגור כוחות. בחדר אני מבלה את רוב זמני בכפר. אני גר עם אחלה שכנים: גלב ואלכס מהכיתה שלי, שאיתם אני גם לומד וגם נהנה מהחיים. בחדר שלנו עושים בשמחה אפילו ניקיון. הדבר שאני הכי אוהב לעשות עם חברים הוא לשחק כדור"סל. אנחנו מוזמינים הרבה חברים ומשחקים עד כיבוי אורות. אחרי כיבוי אורות אני והשכנים משחקים משחקי מחשב, וכך אני נהנה בכפר מהדברים שאני הכי אוהב."

• **סוניה סרברניקובה:** "יש הרבה מקומות שונים בכפר. חלק מהם רועשים או שקטים, חלק מלוכלכים או נקיים, אבל איזה מהם הוא האהוב עליי? ימי השבוע של תלמידים רועשים ומהירים, כי אנחנו בעצמנו עושים רעש. בחדר האוכל, בבית הספר, גם בבית ריושקה - תמיד רועש. מוזיקה וריבור הם רעש, אבל רעש הוא חיים. אני אוהבת את השקט. אחרי שהייתי בבית ספר רועש כל היום, לבוא למרכז למידה זה תענוג. כאן יש שולחנות גדולים ונוחים, מחשבים, הרבה ספרים, אפילו חדרים שאפשר לסגור, אבל הכי מגניב - המורים שתמיד מוכנים לעזור. אם התלמידים עושים רעש, הם מתבקשים להיות בשקט. אם הם מלכלכים, הם מתבקשים לפנות את האשפה. יש כאן חוקים, ומקפידים עליהם היטב. לכן יש במרכז

נעלייה מסביב לעולם

רגעים של שגרה מבורכת בחייהם של תלמידי
נעל"ה בכפר הירוק

לי שאני יכולה לעבוד איתם, שמחתי מאוד. עברתי כל השנה ברפת, ובמקום לטוס הביתה, עברתי בחופש הגדול. זה היה נפלא. אני באמת שמחה שמצאתי את המקום שלי בכפר הירוק, ואני חושבת שכולם יכולים, כי זה מקום באמת מעולה."

• **אירן פישר:** "הכפר הירוק נמצא ליד עיר קטנה, אבל לא רחוק מתל אביב. אני גרה בפנימייה, לכן אני מכירה הרבה מקומות בכפר שלנו - לעיתים קרובות מטיילת בכל הכפר, ואולי בפעם הבאה אמצא עוד מקומות טובים. אבל המקום האהוב עליי הוא בית הספר. ראיתי הגעתי לכפר שלנו בגלל הלימודים, ואני שמחה שבחרתי את בית הספר הזה, כי הלימודים כאן באמת טובים. אני אוהבת לבוא אליו, להכיר אנשים, ללמוד ולקבל ידע חדש. מהבוקר עד הצהריים בית הספר הוא מקום שיש בו המון רעש ואנשים. אפשר לפגוש אנשים שונים, וזה מאוד מעניין. אבל אחרי הצהריים המקום הופך לשקט ורגוע. אפשר לעשות שיעורים לבד, לשבת על הספה ולנוח או פשוט לשבת על הספסל ליד בית הספר."

סופה: "הכפר הירוק נמצא ברמת השרון. בשטחו יש פנימייה ובית ספר שיש בו הרבה הודמנויות. אנחנו יכולים לבחור ללמוד מה שאנחנו רוצים. המורים טובים מאוד. הם תמיד שמחים לעזור ולענות על כל השאלות שלנו. יש כאן עוד משהו מעניין - הטבע יפה מאוד, יש פה חיות, כמו טווסים, עיזים, תרנגולות ופרות, ויש גם דקלים ופרחים מדהימים. המקום שאני הכי אוהבת הוא החדר שלי, כי הוא מסודר גדול ויפה, וגם השכנות שלי חמודות. כדאי לבקר בכפר הירוק כדי לראות כל מה שיש בו וגם את מה שלא סיפרתי לכם עליו."

• **דשה מוינק:** "כדי להצליח בחיים כדאי ללמוד בכפר הירוק - אני מסכימה עם הביטוי הזה. בית הספר הכפר הירוק ממש נחמד. יש מורים מעניינים וחכמים, יש לימודים ברמה גבוהה, כל אחד יצליח בכגוריות ובמבחנים בזכות הצוות. לי יש מקום שאני אוהבת יותר מאחרים, וזה הסיבוב הגדול. כשאתה הולך שם, אתה רואה נופים ממש יפים, יש אפילו נוף לים. אני מזמינה אתכם לבקר ולטייל בכפר הירוק. ואחר כך תספרו עליו."

• **סוניה פיינגולד:** "שלום ילדים! אתם לא יודעים איזה בית ספר לבחור? כדאי להקשיב להצעה שלנו: הכפר הירוק! אני לומדת כאן ואני מאוד אוהבת את הכפר הירוק ושמחה שבחרתי בו. אני רוצה להזמין אתכם לטיול בכפר. יש פה כל מה שאתם צריכים: חדר אוכל עם אוכל טעים, בית ריושקה שבו לומדים לנגן בכלי נגינה, גן חיות, רפת, לול, חנויות קטנות, בריכה, חדר כושר, בית הספר גדול, מגרשי ספורט, קרקס והרבה בתים, שבהם גרים ילדים ומבוגרים שעובדים פה. המקום שאני הכי אוהבת הוא הרפת. אני עובדת שם בכל יום חמישי משתיים עד ארבע. יש שם הרבה מאוד פרות גדולות ויש גם קצת עגלים. אני עושה שם חליבה, ניקוי, האכלה ודברים אחרים. אם תבחרו את הכפר הירוק יהיו לכם הרבה אפשרויות שונות. כדאי לחשוב על זה."

את צוות הפנימייה של ז1 - צוות טוב של הכפר. המקום שאני אוהבת בכפר הוא המיטה שלי, שם אני ישנה ונחה."

• **מיכאל ירושנקו:** "אני גר כאן בפנימייה ולומד בבית הספר. הכפר הירוק הוא בית ספר גדול, ויש פה הרבה מקומות יפים ומעניינים. המקום האהוב עליי הוא הרפת. מפני שאנחנו גרים כאן, אנחנו צריכים להיות כאן בתפקיד. חלק מאיתנו נמצאים בתפקיד בחדר האוכל, חלק בלול וחלק ברפת. אני אוהב לעבוד ברפת, כי אני אוהב פרות. אני רוצה להישאר לעבוד ברפת גם בקיץ. אני אוהב את הכפר ולדעת, טוב שאנחנו מקבלים ניסיון במקומות כאלה."

• **מרס:** "לפני שנה וחודשיים עליתי לישראל, ואני גרה בפנימייה בכפר הירוק. הכפר הפך לבית שלי בזמן שאני נמצאת בישראל. במשך שנה ראיתי גם את החסרונות וגם את היתרונות. מה שאני הכי אוהבת בכפר זה האזור שלו, שהוא ממש יפה וגדול. זה לא בית ספר רגיל. יש כאן הרבה דברים שאין בבתי ספר אחרים. למשל, לול, רפת, מרכז מבקרים ועוד. בתוך בית הספר יש ספות, וזה ממש נוח. יש גם מורים טובים. הם מסבירים טוב ועונים על השאלות. יש גם הרבה מגמות, ותלמידים יכולים לבחור כל מה שהם רוצים. למשל, אני בחרתי ביולוגיה, כימיה ורוסית. בבית הספר שלנו המורים קובעים שיעורים פרטניים למי שלא הבין טוב את החומר בכיתה. זה בחינם. השיעורים האלו ממש עוזרים לנו. בכפר יש הרבה טיולים, גם שנתיים וגם שכבתיים, שבהם אנחנו יכולים להכיר הרבה תלמידים בגיל שלנו, וזה עוזר לנו לשפר את העברית שלנו."

• **דריה:** "אני בישראל כבר שנה שנייה. אני גרה בפנימייה ולומדת בבית הספר הכי טוב בארץ. אני מאוד אוהבת ללמוד ויותר מכול - מתמטיקה. אני חושבת שצריך ללמוד כדי שיהיה לי עתיד טוב. בית הספר נקרא הכפר הירוק. אני יכולה להגיד עליו הרבה, אבל אספר לכם על המקומות האהובים שם. המקום האהוב עליי הוא חדר האוכל והחדר שלי בפנימייה. בחדר האוכל יש אנשים נחמדים מאוד שעובדים בקנטינה, מבשלים מצוין וטעים. לפעמים יש שם פעילויות התנדבות, ואפשר לדבר איתם. אני גם אוהבת את החדר שלי, והמראה שלו תלוי בנו. אני אוהבת לצייר, לכן יש ציורים שלי על הקיר. אני גרה עם סופה, מאיה ואליס. הן מאוד טובות. אני אוהבת את בית הספר שלי ומזמינה אתכם לכאן לפחות פעם אחת."

• **סוניה מ:** "הכפר שלנו הוא מקום שבו גרים הרבה אנשים ממש טובים, תלמידים וגם עובדים, כשכולם מכירים אחד את השני. אני שמחה שזה כך, כי כל אחד פה יכול לעזור לך ולדבר איתך. אנשים פה אדיבים. הכפר הירוק זה גם מקום ממש יפה. לא סתם אנשים קוראים לו ירוק. יש פה הרבה עצים וצמחים, יש בעלי חיים שגרים ליד אנשים, ואתה יכול לשחק איתם או פשוט ללטף אותם. אני ממש אוהבת את זה, כי אני מרגישה שאני חיה בטבע האמיתי וזה נעים מאוד. ילדים גם יכולים להתנדב פה ולעבוד עם בעלי חיים. לדוגמה יש לנו לול, גן חיות ורפת. כשהגעתי לכפר הירוק, התחלתי לעבוד ברפת, וזה הפך למקום האהוב עליי. אני ממש אוהבת בעלי חיים, וכשאמרו

יותר טוב מכל סיפור היסטוריה

טקס אשכבה ליורם טהרלב בתיאטרון הלאומי, אנדרטה לזכר ראש הממשלה שנרצח וביקור בקניון המרכזי • חוויות תלמידי ט"ו/11 נעל"ה והמחנך נעם נדיר מטיול בעיר הגדולה

את כיכר יצחק רבין, הלכנו גם לתיאטרון הבימה, שם היה טקס אשכבה של יורם טהרלב, שכתב את ההמנון של הכפר הירוק. אחרי הטקס הלכנו ברגל בשדרה לדיזנגוף סנטר. זה קניון ממש גדול! אז, תל אביב – עיר ממש יפה. אני אוהבת טיולים עם המחנך שלנו!"

• לרה שבצ'וק ואלונה סטובובן: "ביום שישי היה לנו טיול לתל אביב עם נעם המחנך שלנו. נפגשנו כל הכיתה והלכנו לתחנת האוטובוס, שליד הכפר הירוק. נסענו ונסענו ואז הגענו למרכז תל אביב, שם ראינו הרבה בניינים יפים ומגדלים גבוהים. ראינו גם את התיאטרון הלאומי הבימה. ליד התיאטרון יש בתי קפה, מזרקה וגינות יפות. זה היה יום שמשי – לא קר ולא חם, אז נעים לטייל בעיר. הלכנו ברגל

גינה קטנה וסגורה ועוד דברים אחרים. היינו גם במוזיאון ובמרכז קניות גדול. אהבתי להיות שם."

• איזבלה ורשה: "מוקדם בבוקר ביום שישי נסענו לתל אביב באוטובוס. קודם כל יצאנו לטייל ברחובות היפים ובשדרות הישנות. היה מאוד יפה שם! לאחר מכן הלכנו לכיכר, שם טיילנו מעט ואז הלכנו למוזיאון. אחר כך נסענו למרכז הקניות הגדול בישראל – דיזנגוף סנטר. שם כל אחד מהכיתה שלנו קנה משהו לעצמו. דשה ואני קנינו מיץ תפוזים והרבה אוכל כדי לצפות בסרט בערב. הטיול שלנו עבר טוב מאוד. אהבנו הכול!"

• אליזבטה קסלר: "ביום שישי הכיתה שלנו יצאה לתל אביב עם המחנך שלנו נעם. ראינו

אביב. ראינו את טקס האשכבה של יורם טהרלב בתיאטרון הלאומי, אחר כך הלכנו לקניון דיז'ן גוף סנטר וקנינו דברים. אני קניתי מרקר ורוד ודבק. ראינו גם נופים יפים ומטיילים בפארקים נעימים. אני אוהבת לטייל ואוהבת את הטיול הזה. אני אוהבת את העיר הזאת. החורף בתל אביב לא קר. בתל אביב יש הרבה רעש של מכוניות ואנשים. בעיר הזאת הכול יקר, ולכן אני לא רוצה לגור שם."

• ארינה קסיאנסקיה: "ב-7 בינואר הכיתה שלי ואני נסענו לתל אביב. זה היה יום שמשי וממש חם. המורה הטוב שלנו היה המדריך שלנו. הוא הראה לנו את המקומות המפורסמים של תל אביב וסיפר עליהם. הוא דיבר בצורה מאוד מעניינת. ראינו את הפארק ואת נחל הירקון,

• אנדרי אושפקוב: "ביום שישי 7 בינואר הכיתה שלי יצאה עם נעם נדיר המחנך לתל אביב. יש שם הרבה מקומות מעניינים. ראינו את כיכר יצחק רבין, ונעם סיפר לנו על ההיסטוריה של המקום הזה. הלכנו בכיכר. יש שם הרבה אנדרטאות ומבנים יפים, ונעם סיפר לנו על כל המקומות. בכיכר יש הרבה כלבים וגם הרבה הורים וילדים. בתל אביב יש הרבה רעש כי זאת עיר גדולה עם הרבה מכוניות ואנשים. אחרי זה המשכנו לדיזנגוף סנטר. זה קניון גדול מאוד עם הרבה חנויות, אוכל טעים ובגדים יקרים. קניתי רק קצת ממתקים. וזה סוף הטיול. חזרנו לכפר באוטובוס, ואמרנו לנעם 'תודה רבה'. אני אוהב את הטיול שלנו!"

• אולגה רזניק: "יצאנו ב-9:00 בבוקר לתל

נעל"ה
טובב ישראל
מטיילים, נהנים ומכירים
פינות חמד ברחבי הארץ

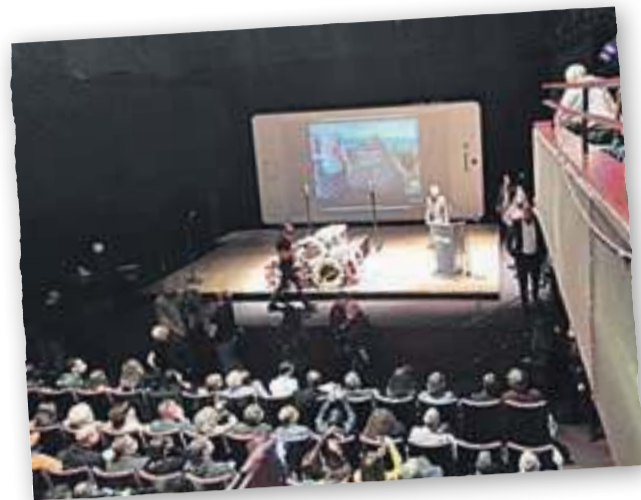

הטיול, כי תל אביב היא עיר יפה. נעם הוא מחנך מצוין, והיום היה מלא שמש. הרגשתי שמחה מאוד. זה היה יום כיף!"

● **אנסטסיה סטפנובה:** "בכפר יש הרבה טיולים עם מדריכים וילדים. למשל נעם, המורה של כיתה ט', הזמין את הילדים לטיול בתל אביב ביום שישי. בתל אביב יש הרבה אתרים היסטוריים ויפים. ראינו מקומות כמו למשל מקום הרצח של יצחק רבין, באנו גם לטקס האשכ" בה של יורם טהרלב בתיאטרון הלאומי 'הבימה'. זה עצוב, אבל אלה אנשים שעושים את ההיסטוריה של ישראל, וחשוב מאוד להכיר אותם. המשכנו לטייל ברחובות ובפארקים, ראינו מוזיקות, עצים וצמחים יפים והרבה בניינים מעניינים. הלכנו גם לדיזנגוף סנטר, אבל לא היה לנו הרבה זמן לראות את כל החנויות. לסיום, למדנו על אנשים חשובים וראינו מקומות יפים. הטיול לתל אביב היה טוב!"

● **סופיה ופולינה פיינגולד:** "הכיתה שלנו יצאה לטיול בתל אביב. גם המחנך שלנו, נעם נדיה, היה איתנו. בהתחלה הלכנו לכיכר יצחק רבין, משם המשכנו לטייל בשדרות ח"ן ובכיכר הבימה. ראינו הרבה אנשים, שגם הלכו לתיאטרון הלאומי. ליד התיאטרון היה גן סודי קטן. אחרי זה ראינו שוק בגדים קטן, וביקשנו מהמחנך שלנו ללכת לשם לשתי דקות, והוא הסכים. אף אחד לא קנה שם שום דבר. בסוף הגענו לקניון דיזנגוף סנטר. היינו שם פחות משעה, ומשם המשכנו לחנות וינטג'. זה היה המקום האחרון באותו יום. חזרנו לכפר שמחים ועייפים. מאוד אהבנו את הטיול הזה!"

● **פולה פירגר:** "ביום שישי טיילנו בתל אביב עם נעם המחנך וראינו הרבה דברים יפים, כמו חנויות עתיקות ויפות. אחר כך ביקרנו בקניון דיזנגוף סנטר וקניתי אוזניות. אני חושבת שתל אביב היא עיר יפה עם רחובות ישנים וגם חדשים. הלכנו ברחובות החדשים לכיוון הגינה והמוזיאון, אבל חמישה תלמידים לא נכנסו למוזיאון כי לא היה להם תו ירוק. אני אוהבת את תל אביב, מרגישה בה נוח ורוצה לגור בה. הנוף ליד הים יפה!"

לכיכר רבין, ונעם סיפר לנו על ההיסטוריה של המקום. כיף לנו לטייל עם נעם, כי הוא מורה מצוין ויכול לספר בצורה מעניינת. בסוף היה לנו קצת זמן ללכת לקניון דיזנגוף סנטר, ושם אולי לקנות משהו או רק לנוח. כשחזרנו הביתה, אמרנו לנעם תודה רבה, כי זאת דרך יותר מעניינת ללמוד על ההיסטוריה של תל אביב ולהכיר אותה."

● **מטביי טלייסניק ויאריק גרומנקו:** "ביום שישי עלינו לקו 48 ונסענו לכיכר רבין בתל אביב, שם המחנך שלנו סיפר לנו על רצח רבין ב-1995. אחרי זה הלכנו לגינה וביקרנו גם בתיאטרון. היינו שם זמן מסוים, ומשם המשכנו לביילוי ולקניות בקניון דיזנגוף סנטר. אחר כך הלכנו לתחנת אוטובוס כדי לחזור לכפר, והינה, אנחנו בבית!"

● **מילה טומנובה:** "אני רוצה לספר על הטיול עם נעם, המחנך שלי, לתל אביב. הלכנו לקניון ושם קניתי מתנה לסשה. הלכנו גם לכיכר הבימה, שם קניתי קפה עם לחמנייה טעימה. אני אוהבת את העיר הזאת, כי יש פה דברים ישנים וגם דברים מודרניים."

● **מריה צוואטובה:** "ביום שישי בבוקר הכי תה יצאה לתל אביב עם נעם, המחנך שלנו. טיילנו בגינה קטנה, ברחובות גדולים ושתינו מיץ תפוזים. יש שדרות יפות ומיוחדות בתל אביב, יש נוף של ים ויש הרבה רעש של אנשים ומכוניות. עיר גדולה. בהמשך ראינו הרבה אנדרטאות ואת כיכר יצחק רבין. הגענו לתיאטרון להשתתף בטקס האשכבה של יורם טהרלב. נהנינו גם להיכנס לדיזנגוף סנטר ולקנות דברים מעניינים. ממש אהבתי את

"אנסיק לא אנבר עא פוויטיקה"

מריה פולישוק, תלמידת י"ב, משתפת על האווירה בין התלמידים בתוכנית ועל המשפחה שנותרה באוקראינה

חברינו ומשפחותינו". להבנתנו התושבים באוקראינה פטו ריוטיים מאוד. האם תרצי להרחיב? "התרבות שלנו והמציאות מוכיחות שעברנו כל כך הרבה".
מה את יודעת על פעילויות של מוסדות יהודיים?
"ידוע לי שיש הרבה תרומות למען התוֹ שבים והרבה התנדבות של מוסדות יהודיים למען כולם".
כיצד את מרגישה בכפר, בפנימייה ובבית הכפר?
"עדינה הרכות עושה עבורה נפלאה. היא כמו אימא בשבילנו. בפנימייה הצוות מדהים – גרישה המדריכה עדי האם בית והחיילת שלנו. גם המחנכת שלנו, אנה חייט, דואגת לנו מאוד וכל המורים משתפים פעולה ובאים לקראתנו".

מריה והוריה אלכסנדר ואירינה

– בשבילנו זה מיותר. אנחנו מנסים לתמוך זה בזה ורק מאחלים בריאות ושקט נפשי לכל

קורה עם ההורים והחברים היום?
"היום אבי מנהל בית חולים, עדיין עסוק עד מאוד בפעילות למען תושבי העיר, ואימא עושה הכול למען יתומים החיים בבית יתוֹ מים.
"לאור השיחות שלי עם חבריי, עצוב לי לשמוע באיזו מהירות הם היו צריכים לארוז בגדים וציוד ולרוץ למקלטים. כשמתאפשר, הם יוצאים מהמקלט בין האזעקות לביתם 'לנוח'. אני מתארת לעצמי שהחיים בקייב ובחרקוב קשים יותר. אני מקווה שהכול ייגמר במהרה והחיים יחזרו למסלולם".
בקבוצת נעליה בכפר הירוק יש תלמידים נפלאים גם באוקראינה וגם מרוסיה. האם אתם משוחחים על המצב הלא נעים?
"בקבוצה שלנו יש אווירה רגועה. מנסים לא לדבר על פוליטיקה. מספיק שכולם מסכיבים, כולל התקשורת שמעבירה תמונות ותחושות

מריה פולישוק, י"ב/11, הגיעה לכ" פר הירוק באוקראינה במסגרת תוֹ כנית נעל"ה. ביקשנו לשמוע ממנה איך היא חווה את המלחמה, בעוד משפחתה נותרה שם והיא פה.
היכן גדלת, ואיך הגעת לישראל?
"גדלתי בעיר קטנה בשם ברדיצ'ב, הרבה יהודים גרים בה. אני בת יחידה להוריי, אירינה ואלכסנדר.
למדתי בבית ספר רגיל, וכל חבריי מבית הספר. רוב יהודי ברדיצ'ב עזבו את העיר עם השנים, וחלקם גם הגיעו לישראל. מן הסתם, בתור יהודייה ביקרתי בקהילה היהודית, שם למדתי את התרבות, שמירת שבת, וסמוך ליציאתי לישראל, במסגרת תוכנית נעל"ה, גם למדתי באולפן לעברית".
ספרי על התקופה הקשה שבה את נמצאת לאור הלחימה על אדמת אוקראינה. מה

"הכרתנו אהק שהק כמו אחיק"

עדינה ברגר אידו, רכזת נעל"ה, מספרת כיצד משפיעה המלחמה בין רוסיה לאוקראינה על האווירה בין משתתפי התוכנית

אילו פעילויות חברתיות יש לתלמידי נעליה?
"ישנן פעילויות רבות. נועם נדיה, מחנך ט' של נעל"ה, לוקח את תלמידיו מדי חודש לסיורים לימודיים בתל אביב. את הסיור האחרון הם ערכו בעיר הולדתו ומגוריו, כפר סבא, שם ביקרו בבניין העירייה, בבית הכנסת, ברחוב הראשי ובקניון. כדי לא להפריע למהלך התקין של הלימודים פעילויות אלה מתקיימות בדרך כלל בימי שישי. בשכבה י"ב, כחלק מתהליך הפרידה מהכפר והמעבר לחיים עצמאיים בחוץ, נעשות פעולות בתחומים רבים, כמו סנדאות לניהול פיננסי, הכנה לשירות בצה"ל ועוד".

לכפר משתדלות לפנק את התלמידים בפצצות או בדרכים אחרות. כמו כן באחד מימי שישי יצאו כל תלמידי נעל"ה שנשארו שבת בכפר לבאולינג, ושכחו למשך כמה שעות מהקשיים והראגות".
כמה תלמידי נעליה לומדים בכפר מימי עד י"ב?
"בשנת הלימודים הנוכחית יש 86 תלמידי נעל"ה, מתוכם הגיעו השנה לכיתה ט' (שהיא כיתה אולפן בעיקרה) 21 תלמידים. תוכנית נעל"ה התקיימה בכפר משנתה הראשונה ב-1991 ועד 2004, ואחרי הפסקה של 10 שנים, ב-2014 התחדשה".

להעביר להם את המסר שאנחנו כאן, איתם ובשבילם, בכל רגע נתון. הזכרנו להם שהם כמו אחים, לא משנה מאיזו מדינה הגיעו, ושכך חשוב לשמור על המצב ולהימנע מקונפליקט טים על רקע מדינת המוצא. עומדת לרשותם בכל שעות היממה ובכל יום בשבוע גם פסיכולוגית דוברת רוסית, שמעניקה להם מענה רגשי ונפשי בימי שגרה ובוודאי ברגעי משבר. "אנחנו מודעים לעובדה שהחדשות מהבית מדאיגות אותם מאוד, וזה מקשה עליהם לה" תרכזו בלימודים, ויחד עם זאת אנחנו מאמינים ששמירה על השגרה מקלה על הקושי. כמו כן קהילת הכפר הירוק והקהילות השכנות

עדינה ברגר, מורה לחינוך גופני ואחראית משוב, משמשת זה שש שנים גם כרכזת תוכנית נעל"ה (נוער עולה לפני הורים). ביקשנו לשמוע ממנה על הפעילויות השונות וגם על המענה לתלמידים יוצאי אוקראינה ורוסיה בעקבות המלחמה המדיאגה שם.
עדינה יקרה, היום, כאשר מתרחשת מל"ה כמה באוקראינה והמתיחות באירופה רבה, מהן הפעילויות שנעשות עם התלמידים?
"מרגע שהמלחמה פרצה, כונסו קבוצות נעל"ה לשיחה עם איגור, מנהל הפנימייה, הצוותים החינוכיים של כל קבוצה ואנככי, כדי

אנחנו כאן, בבית מאחורה

המלחמה בין רוסיה לאוקראינה מטלטלת את תלמידי נעל"ה שהגיעו לכפר והם משתפים בתחושות

פלישת צבא רוסיה לאוקראינה החלה ב־24 בפברואר 2022, במטרה לכבוש את אוקראינה כולה או חלקים משטחה. המלחמה נפתחה יומיים לאחר הכרזת פוטיין על "מבצע צבאי מיוחד" בחבל דונבאס שב־מזרח אוקראינה. "מכת הפתיחה", שקי־דמה לפלישת כוחות הקרקע הרוסיים, כללה תקיפה באמצעות מטוסים וטילי שיט של שורת יעדים צבאיים ברחבי אוקראינה, כולל בבירה קייב, באודסה, דניפרו, לבוב, חרקוב וערים נוספות. תלמידי נעל"ה הגיעו לכפר ממדינות חבר העמים וביניהם גם רוסים וגם אוֹק־ראינים, הלומדים ומתגוררים יחד בא־חוה ובחברות טובה. התלמידים שעלו לארץ לפני בני משפחותיהם משתפים:

• מיכאל ירושנקו, י/11: "אני מרוסיה. אני דואג, כי באוקראינה אנשים מתים. אני דואג, כי אי אפשר לגור עכשיו גם ברוסיה וגם באוקראינה. אני דואג מפני שאנשים לא בחרו את פוטיין, ועכשיו הוא עושה מה שהוא רוצה בכל ברוסיה. אני דואג מכיוון שלפני 80 שנה העמים האלה היו במלחמה ביחה, ועכשיו רוסיה פתחה במלחמה. אני דואג מכיוון שפוטיין הורג אנשים רגילים על אדמתם, כמו שהיטלר עשה. אני דואג מפני שרוסיה נגד כל העולם, אבל בעצם כולם ברוסיה נגד המלחמה. אני דואג מפני שאנשים ברוסיה לא יכולים לומר את כל זה, כי אחר כך יהיו בעיות למשפחות שלהם או לקרובים. אני דואג לכל האוקראינים, שפשוט מגינים על האדמה ועל המ־שפחות שלהם. אני דואג לחברים שלי מאוקראינה ולמשפחות שלהם, ואף אחד לא יכול לעשות שום דבר."

• תלמידת י/11: "אני מרוסיה. אני דואגת כי בארץ שלי יש ממש הרבה עִי־צומים, ובכל החנויות המחירים גבוהים מאוד. המשפחה שלי יכולה לעבור ליש־ראל, אבל החברים שלי ממש לא. רוסיה היא האויב של כל העולם עכשיו. כל האנשים הקרובים שלי נמצאים עכשיו ובמשך זמן רב ב'מלכודת', וכמוכן, אני דואגת גם לבנות הכיתה מאוקראינה. אני דואגת מאוד!"

• תלמידת י/11: "אני מגיעה מקייב, בירת אוקראינה. ההורים שלי גרים עכ־שיו בקייב. הם לא רוצים לנסוע למקום אחר. בחנויות אין אוכל. ליד הבית שלנו האזור מופצץ, אבל הכול טוב. אבא רוצה להצטרף למלחמה כחייל. הוא לא חיב, אבל הוא רוצה מאוד, כי זאת המדינה שלנו. עכשיו הוא מתגרב. ההורים אומ־רים שהכול בסדר, אבל אני יודעת שזה לא כך. הם לא אומרים הכול, כי הם לא רוצים שנדאג, אבל אני לא דואגת מאוד, כי אני יודעת שהעם האוקראיני חזק. אני שומעת את כל הסיפורים על מה שקורה שם ומבינה שבסוף אוקראינה תנצח."

• תלמידת י/11: "אני מרוסיה. אני דואגת לחברים שלי לכיתה, שהוריהם באוקראינה. אני רואה איך הם בוכים כל הזמן. אני מבינה כמה קשה להם להיות רחוקים מההורים במדינה אחרת. אני מנסה לחזק אותם, אבל הם עדיין מאוד רגישים וכואבים. אני מק־ווה שהכול יסתיים במהרה כי המלחמה נוראית. אנחנו חייבים לחיות בשלום ובידידות."

מתנדבים

אלו"ט - מתנות לחיים

במסגרת פרויקט ילדי השרה, אנו מתנדבים עם עמותת אלו"ט - אנשים על הרצף האוטיסטי. בחודש האחרון קיימנו פעילות "מדמיון למציאות". בחלק הראשון החברים ציירו פרחים וצבעו כפרי דמיונם על גבי נייר לבן ענק. בחלק השני, הקימו יחד ילדי השרה גינה, שכוללת פרחים בצבעי הציורים שציירו, והתוצאה לפניכם. שירה אבבה קמפיניו, י"א/14 משתפת: "יש משהו מאוד מיוחד במקום הזה, אלו"ט. הוא לימד אותי רברים על עצמי, שלא ידעתי, למשל כמה שאני סבלנית וכמה כיף להכיר אנשים חדשים, שאני לא רואה כל יום. היום, אחרי תהליך איתם, אני כבר מזהה על כל אחד, יודעת מה יש לו להגיד ומנסה לגרום להם להרגיש הכי בנוח וכמובן גם ליהנות מהתהליך. קיבלתי מזה הרבה מתנות לחיים :)

משפצים מעון לדרי הרחוב

תלמידי פנימיית הכפר הירוק, נרתמו בשמחה וברצון רב לעזרה בסידור וצביעת בניינים של דיירי רחוב, דרך עמותת "אכפת". התלמידים הגיעו לדרום תל אביב, ומייסדת העמותה, יעל, קיבלה אותם בשמחה וחילקה אותם לצוותים. חניכי קבוצות 41 נחשפו לכל דיירי הרחוב ושמעו סיפורים מרגשים. לאורך כל השעות שבילו התלמידים עם הדיירים, הם שרו שירים, צחקו והתרשמו עד מאוד מאנשים שמחי חיים אלה.

ל'7
חברות
בפנימייה,
באן הבוסתן

דיאלוגים
של אפרים
קישון
בתוכנית 10

ספורט

נלי ידיים, נבקשה!

פוצ'יוולי, המשחק החדש שכבש את הכפר

פוצ'יוולי הוא משחק שמתקיים במגרש הרומה למגרש כדורעף, עם שני שחקנים בכל צד, שצריכים להעביר כדור בכל דרך שניתנת, חוץ מאשר באמצעות הידיים.

מדובר במשחק לנשמה, כי איך שאתה עולה למגרש, אתה שוכח מהכול. בפעם הראשונה שאתה עושה נקודה, זו הרגשה מטורפת.

החודש יצאנו לטורניר בנווה עמיאל החניכים אירחו אותנו יפה והיה מגבש וכיף. לפני כמה חודשים הלכנו לשחק בחוף הים בתל אביב ופגשנו את אלופי אירופה, רון בן ישי ומאור האס, כך שבהחלט למדנו המון ומהטובים ביותר.

נועם הרגיל ואיתי מלכין, שני שחקנים מכיתה ט' מוסיפים: "השנה הכרנו ספורט חדש בכפר, פוצ'יוולי. זה שילוב של כדורעף וכדורגל, שמשחקים על חול ים, כשהמטרה להעביר את הכדור מעל הרשת. אפשר להשתמש בכל הגוף חוץ מהידיים, וכדי להצליח נדרשת טכניקה מאוד טובה ואלגנטית. ערן סומך מנהל את החוג, ונרי בלוך מאמן אותנו כל שבוע, כשאנו מחולקים לפי רמות התקדמות. נסענו כל הקבוצה לתל אביב כדי להתאמן עם השחקנים הטובים בארץ, כולל אלופי אירופה רון בן ישי ומאור האס. הייתה רמה

גבוהה של משחקים, וכולנו חזרנו בעננים. לאחרי רונה נסענו לטורניר נגד פנימיית נווה עמיאל, שם יש מגרש מקצועי, והגענו למקומות שני ושלישי. הייתה חוויה מיוחדת לשחק בטורניר אמיתי ולחזור עם גביע לכפר".

דוד צור, ז'7'

ופגשו לראשונה לפני 15 שנים כשהגענו לכפר להתחיל את לימודי. בין ההתנסות במשרד, לחפזי המשלוח, מתנות הקיץ, העיתונים ושולל האירועים האחרים, זכיתי לעבוד איתך ולהכיר איש חינוך אמיתי ומודל לחיקוי. היכולת שלך להיות מעורב בכל המתרחש בכפר, החל מהאירוע הגדול ביותר ועד מסעות חוצי מדינה בכדי להביא טוב טעם לכל סיוול שנתי שיבא, לא משנה כמה רחוק, הם שיקונו אמיתי למסירות שלך לכפר, לעובדי ולתלמידיו. אני רגצה להודות לך על שנים של עשייה, פיתוח, קידום ותמינה. על שיעורי החיים שליסדת אחי בחינוך ובניהול ועל הדדמניות שלא הייתי מקבלת באוי מקום אחר. מאחלת לך הרבה כריאות והצלחה בהמשך הדרך. תודה רבה אווה לג'מן

סיסקו יקר מאד.

תודה ענקית על שנים של השקעה
נתינה, תמיכה ואמונה
תודה שיצרת משפחה נפלאה
ונחת לנו להיות חלק ממנה
המון הצלחה בהמשך הדרך
תהנה משנים רבות של עשייה, הנאה
סיוולים, חוויות עם המשפחה והחברים
מאחלת לך שתמשיך לחלום בצבטים מרהיבים
ויתזכור לבוא לבקר אותנו
שולחת לך מכל הלב את מילות השיר
אלהים נתן לך במתנה דבר גדול, דבר נפלא אלוהים נתן לך במתנה
את החיים על פני האדמה
נתן לך את הלילה והיום אהבה תקווה וחלום קיץ, חורף, סתיו, אביב
נשמה טובה להביט סביב
נתן לך שדות ירחקים פרחים ועצים מלבליים נהרות, נחלים וימים
שמים, ירח, כוכבים
אלהים, תן לירק עוד מחנה מתנה קסנה, אך נפלאה אלוהים, תן לירק
ועוד מתנה את השלום על פני האדמה
IMAGINE!

שלוזמית כנפי, אחים 2022

NEVERTHELESS

EMIS – A dream come true

For many years EMIS was just a dream, the dream of creating an amazing educational project that would bring students from all corners of the globe to live and learn together. The dream of raise a new generation of leaders with innovative solutions to the most burning global problems - peace and sustainability.

Oded Rose needed a champion to make the dream a reality, and he searched for many years until he found that champion in Sisco. They met one evening and in a single meeting, Sisco grasped the spirit and potential of Oded's proposal and said YES! Their historic handshake marked the birth of the Eastern Mediterranean International School at Hakfar Hayarok in August of 2014.

Such an ambitious project posed multiple challenges and required frequent solutions. But Sisco stood steadfast in the face of every problem, applying his favorite quote: nevertheless (אף על פי כן) to resolve every problem. And it is through Sisco's vision, his tenacity, and his unwavering support that EMIS has been born, grown, and flourished, and is this year graduating its 6th cohort of global leaders of the future.

Without Sisco as a champion, none of it would have been possible. EMIS would have remained just a great vision. Bringing the vision to life required somebody extraordinary, who would be undeterred by every obstacle and would do it NEVERTHELESS - and that was Sisco.

סיסקו יקר.

Nevertheless

אי אפשר באמת לסכם פרידה בעצם אנוחנו לא נפרדים אלא רק משנים סטטוס אז לא אניד מילות, פרידה אלה תודה מהלב.

סיסקו יקר במהלך היכרותי איתך היית דוגמא אישית ולמידה אין סופית בכל צעד שלך, בכל אמירה, שפת גוף, ודרך.

ועל כך אני רוצה להגיד תודה מקרב לב.

באומץ בחוסר פחד, לעומת זאת בחוכמה האינסופית שצופה מהלכים גאוניים לעתיד בניית אימפריות מאפס או מינוס.

כך היית כמורה ומחנך שמקריא שמות ולכל אחד מצאת שיר (שלי היה דבש ניגר כמי נהר.)

יחס אישי אהבת אדם ונתינת הזדמנויות הן לילדים והן למבוגרים.

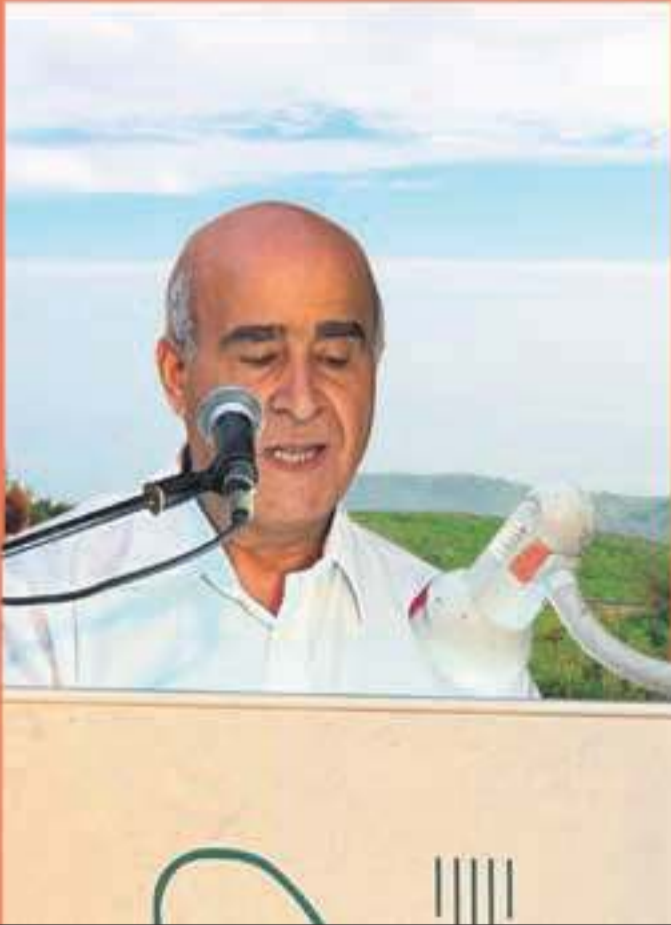
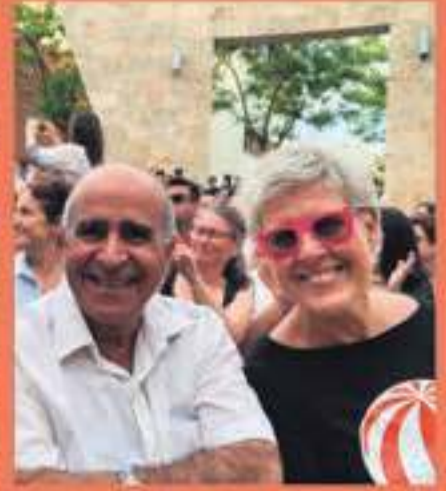
אז סיסקו יקר אתה מבחינתי דוגמא ומופת עזרת לי לעצב את אישיותי שלי לנטוע שורשים במודל "אף על פי כן" וכך אני מנסה ללכת בדרכי שלי

אם אצטרך להמשיך לכתוב לא יהיה מקום בעיתון להכל אז אשאיר מעט לאחרים.

אסיים ואניד תודה על היותך ומי שאתה

אוהב המון בן דבש

NEVERTHELESS

Sisco – Our Greetings

"SEEING YOUR SMILE IS SYMBOLIC OF THE KFAR'S OPTIMISTIC LEADERSHIP"

"Thank you for making EMIS vision a reality! Thanks to your support, together with many other people, you will forever be the reason of change in the lives of thousands of students in the HakFar!"

Shammah Kiunsi, Tanzania, Class of 2022'

"Sisco, thank you for making our time at EMIS and Israel remarkable!"

Juliana Pinho, Brazil, Class of 2023', Junior Staff

"Since the inception of EMIS, you have supported us and our dreams of peace and sustainability in the Middle East. Every semester, we gather around you with our students to hear your pride in their achievements, and every year, your English gets better and better as you field their questions about dress code and washing machines. We will miss you, and wish you the best of luck as you leave the Kfar that you have made a home for so many young people."

Hannah Wenger, IBDP Coordinator

Dear Sisco, when one dreams on his own, it's nice. When two dream together, magic is created.

When I met you 10 years ago, I had a nice dream. To build an international school in Israel. You also had a nice dream, to turn Hakfar Hayarok to be international.

And when we met our dreams united and magic happened. EMIS was born. Thank you for being a dreamer and a dream-reality maker. It has been an amazing journey together with you. I wish for you that your dreams will continue to surpass your achievements! This is Shimon Peres' definition of a young man. With love and appreciation,

Oded Rose

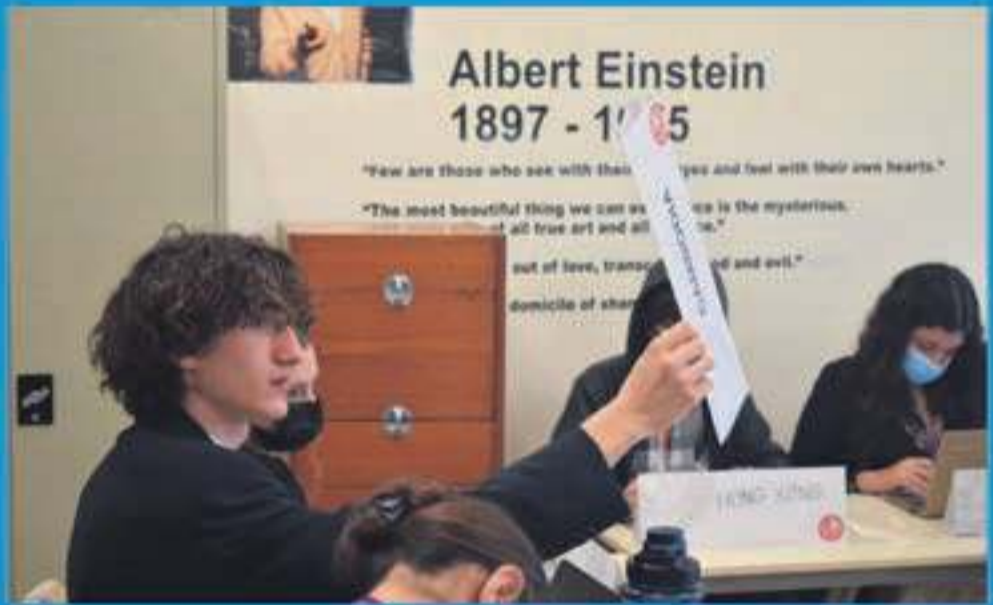

סיסקו היקר והאהוב, אומרים שאין המקום עושה את האדם אלא האדם עושה את המקום, כשמדברים על אמים, על משפחת הכפר הירוק, אין נכון מכך. המקום הזה הוא בצלמך

בזכותך, הכפר הירוק, הוא אחד המקומות המיוחדים והמדהימים בארץ. באמים, זכיתי לעבוד תחת ניהולך, זכיתי להכיר אדם מדהים ומיוחד, להיחשף לחזון מרחיק הלכת שלך, לערכים שהשרשת, לאנושיות, להכוונה ולמקצועיות שהפכו גם אותי וגם את שאר צוות אמים למוצלחים יותר ומצלחים יותר. ממך הבנתי שאם רוצים, מעיזים ומנסים - דברים בסוף קורים! סיסקו היקר, אתה עובד, אך לא באמת, רוחך והמורשת שלך ימשיכו להיות עמוד האשבראש המחנה לעוד דורות רבים של תלמידים ומחנכים.

אני מאחלת לך הכל ובעיקר בריאות וכן, שתצליח ותהינה בכל אשר תבחר לעשות בדרכך החדשה.

אוהבת מאוד ומעריכה,
מאיה קזון

EMIS MUN

Model United Nations

EMIS Model United Nations is a yearly event in which students simulate a UN conference, with the objective to teach them, with a hands-on approach, diplomacy, international relations, and the United Nations. At the EMIS MUN simulation, our students represent different countries that they are assigned to, and they are required to solve a problem with other representing delegates. Normally, students represent countries that are different from where they came from, aiming to increase their knowledge of global politics, make them see the other side of international issues, and increase their research and argumentative skills.

Also, our MUN is extremely important in enhancing other essential skills for the 21st century, such as public speaking, debating, critical thinking, teamwork, and leadership.

COMMITTEES

- International Court of Justice
- United Nations Human Rights Council
- Special Committee Room
- Crisis Committee
- United Nations Security Council
- United Nations Environmental Programme

Trip

DP2 - Graduation

Eilat Trip!

Every year, DP2 students and staff members enjoy a three-day trip to celebrate their EMIS journey and all their accomplishments. This year the DP2 class of 2021 had the chance to visit some of the most iconic places in Israel, exploring areas such as the Negev desert and the Eilat. They stayed at the Lotan Kibbutz where they built bricks out of the mud and learned how to build a stable arch with rocks; learned hands-on sustainability through workshops on composting, gardening, and sustainable infrastructures used in the places they visited.

Some other highlights from the trip include: hiking the Amil mountain in Eilat, snorkeling in the Red Sea, a nighttime bonfire, and a celebratory yacht party to top it off!

EILAT TRIP

TUESDAY:

6:45- ON THE BUS
10:30- EIN OVDAT HIKE
15:00- LOTAN KIBUTS
(SUSTAINABILITY RELATED
ACTIVITY)
17:30- KTORA (WHERE WE WILL
SLEEP)
19:00 - DINNER
20:30- GROUP ACTIVITY

WEDNESDAY:

7:00- BREAKFAST
7:30- EILAT MOUNTAINS HIKE
13:00- LUNCH
14:00- BACK TO KTORA TO REST
15:30- KTORA TOUR BY LINDSEY
16:30- DRIVING TO EILAT
17:00- FREE TIME IN EILAT
19:00- DINNER
20:30- CRUISE
23:00- BACK TO KTORA

THURSDAY:

7:00- BREAKFAST
8:00- NAHAL SHLOMO HIKE
11:00- ON THE BUS
11:30- SNORKELING IN "CORAL
BEACH"
18:30- BACK IN THE KFAR

RELATION

The annual Peace Simulation that takes place at the Eastern Mediterranean International School serves as a focal point for all the students as well as the mission of the school. The simulation gives the students a chance to understand the facts behind the ongoing Israeli-Palestinian conflict and the level of complexity it is surrounded by.

PEACE SIMUL

2022

The Charney Resolution Center is an innovative space dedicated to both the history and the future of diplomacy, dialogue, and the value of peace. The mission of the Charney Resolution Center is: 'To motivate and empower young people to pursue peaceful resolutions to conflicts wherever they are in the world to encourage young people to become responsible active citizens and future leaders within their communities.'

They learn how important, but also challenging, it is to listen to "the other side" and experience first-hand how deeply intertwined all the different factors of the conflict are, gaining a better understanding of the reasons behind the current status quo and striving to make a change.

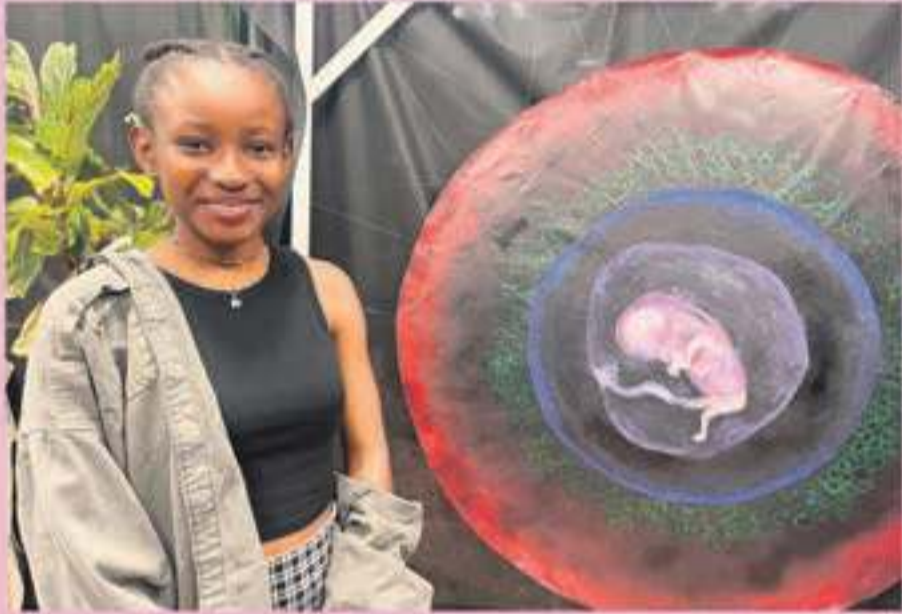
"Why should we look to the past in order to prepare for the future?"

-James Burke, 'Connections'.

EXHIBITION

“Art is not what artists see, it is what they make others see”
Edgar Degas.

The exhibition will present a variety of mediums, such as paintings, sculptures, animation, photography, video, installations, and more! Among the different cultural backgrounds, you will see the work of students from Tanzania, Lithuania, Russia, Guatemala, Canada, Israel, Japan, Spain, Germany, Albania, Palestine, China, Italy, Netherlands, Kazakhstan, and more!

The exhibits are accompanied by personal texts that explain each of the works, offering a glimpse into the sensitive world of young artists who are emerging as adults, coping with their distance from home, and the impact of being away from their culture, especially after the coronavirus.

MISSION WEEK

Bonds, not borders

As a part of our "hands-on" approach at EMIS, students and staff participate in an annual week-long project, which focuses on a theme that connects to the school's mission. The weeks are independently organized by student leaders (with support from the staff). Mission Weeks alternate every year between the Jerusalem Journey and the Borders Week.

The Jerusalem Journey explores the city through different lenses; on previous years students divided themselves into 5 themed groups to learn through the aspects of identity, borders, spirituality, activism, and the environment.

In Border's Week, students and staff visit the borders that surround their new home and meet Israeli and Palestinian activists, politicians, and members of the public, to understand the complexity of conflict and learn about the region and conflict through different perspectives, as well as the obstacles to peace and possible solutions.

"[Mission Week] fully represented the school mission and helped me understand the nature of the conflict much deeper"

Nikolay Lopukhin, Russia

Y WEEK

SUSTAINABILITY

Green Up!

Following Green Up day on March 3rd, 2022, our Sustainability Week is an opportunity for students to engage in a variety of workshops and learn about the role of sustainability and environmentalism in the areas of science & technology, art, activism & advocacy & media, education & social organizations, and zero-waste & Waste Management. By choosing different sustainability tracks, students can grasp the different sides of the sustainable movement!

SOME OF THE SUSTAINABLE TRACKS INCLUDE:

- Sustainable Fashion
- Art and Sustainability
- Sustainability in East Jerusalem
- Young Environmental Leaders
- Social Justice and Activism
- Ecology and Animals
- Exploring Veganism
- Waste Management

The EMIS environmental sustainability program, known as Green Up, focuses on education and awareness, activism, and promoting sustainability, as outlined in the EMIS mission. Our planet faces unprecedented challenges such as climate change, depletion of natural resources, and threatened biodiversity.

The Green Up program is a platform for students to engage in these critical issues, by affecting change within the EMIS community and applying knowledge and skills to make a wider impact around the globe.

The Green Team, a student-run organization, and the Sustainability Ambassadors, a special student ambassadorship, contribute to the Green Up program and are the main catalysts to engage the student body. Green Up has expanded to become an effective platform for students and staff to contribute to environmental sustainability in both the local and global context.

SOFTWARE OVERVIEW

Programming the chassis

Using the OpMode in order to distribute the power caused by the movement of the stick in order to make the robot move when the driver pushes the stick.

Steps:

Initializing the drivers;

Setting the direction of each motor;

Defining which stick will be responsible for turning and driving;

Writing a combination of motions in order to make the robot move straight;

Creating a power boost by assigning the maximum power to the trigger button;

Programming the arm

Writing the code for two servo motors, which are responsible for the grip of the arm and one HD Hex motor, which brings the arm up and down.

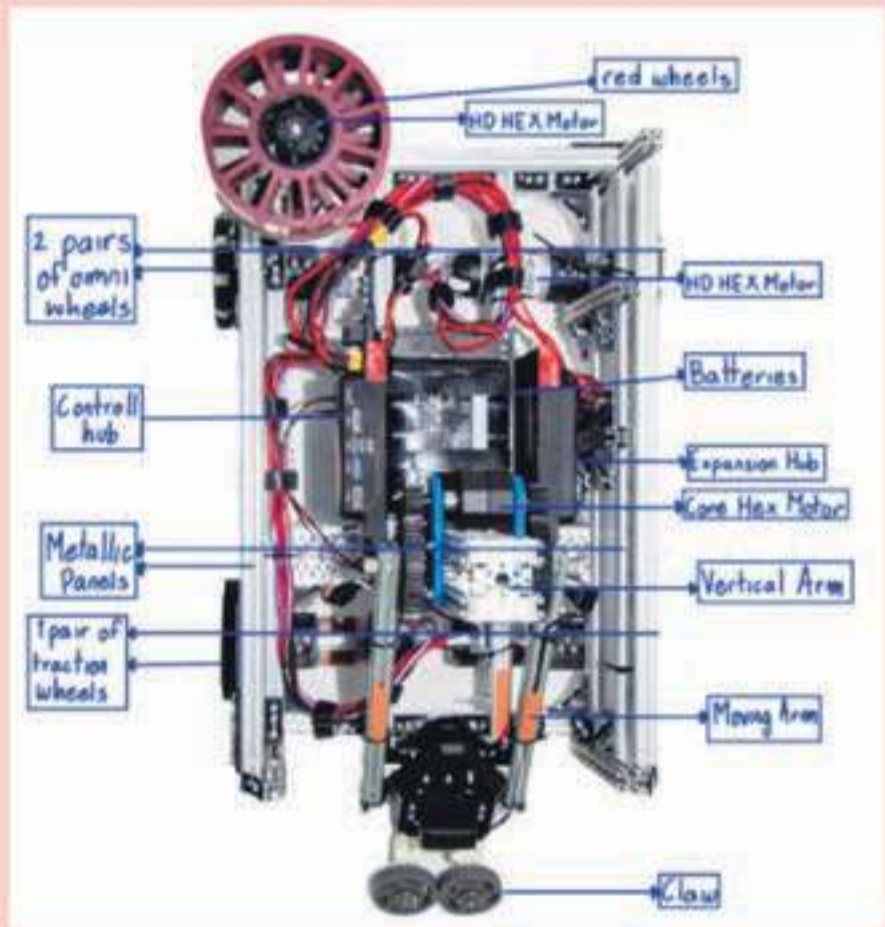
Steps:

Initializing the motors;

Defining which gamepad will be responsible for two positions of the arm (up and down);

Writing the code for changing the position of the arm, if the gamepad is pressed;

Defining which buttons, if pressed, will be responsible for changing the position of the servo motor (opening and closing the hook).

BUILD FOR CHANGE

EMIS Robotics Team

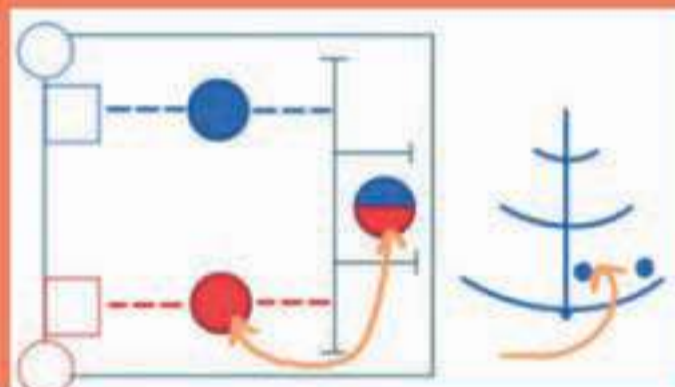

Build for Change is a robotics team from EMIS, with a mission to develop STEM and leadership skills through building a robot, and bring change to the field of FTC in Israel by introducing a diverse international perspective to the robotics community.

Objectives:

- Discover and improve new types of skills.
- Show and prove how a team composed of different backgrounds and cultures can succeed and overcome any challenges.
- Share our values and hopes through a different environment.

"We use CAD for some parts of the robot, creating an initial prototype for the chassis to make it simple to alter if necessary. Our prototypes were all made with materials from the kit, and if the prototype did not fit our criteria we could reuse the pieces to avoid waste accumulation. The testing of the prototypes was made with the servo motors for the claw, core hex motor for the arm, and HD HEX motor for the carousel. In our robot, we used some 3D printed pieces for the arm an adapter for the wheels in the carousel."

"Autonomous: We developed 2 strategies for the autonomous:

1. Completely parking the robot in the warehouse.
2. Dropping rubber ducks on the carousel system.
3. Going to the team shipping hub and dropping off the pre-loaded box.
4. Completely parking the robot in the alliance's Storage Unit.

Tele-Op: Strategy 1: placing the robot on the line close to the shared shipping hub. We plan to score points by dropping the elements on the shared shipping hub.

Strategy 2: Placing the robot near the alliance shipping hub and targeting the 2nd and the 3rd level of the shipping hub."

PERFORMANCE

Dance As You Are

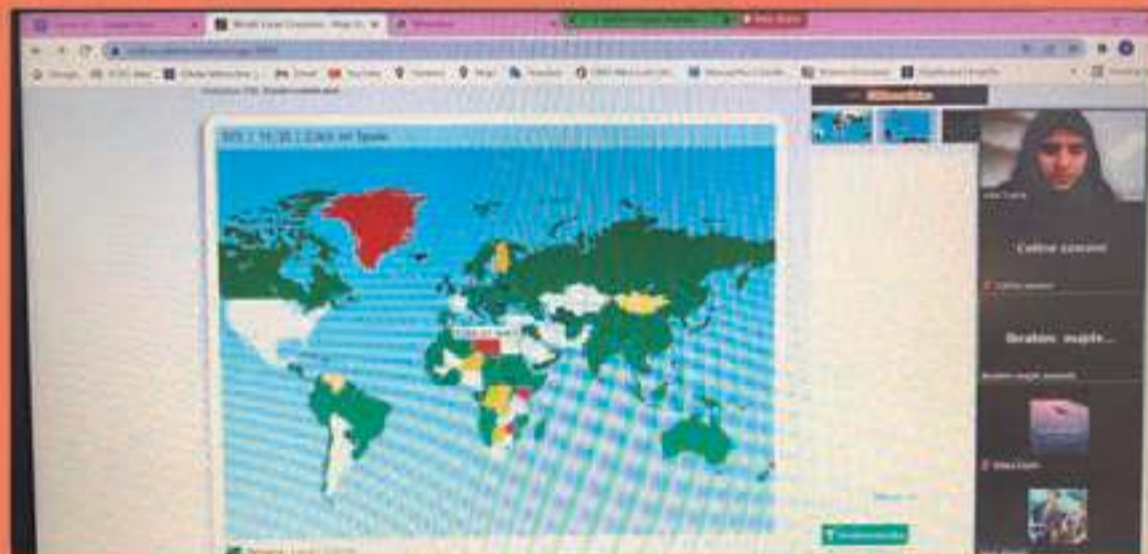
ANNUAL DANCE

Every year, EMIS invites all to the EMIS Annual Dance Performance, where our students from all over the world join their creativity and rhythm to create a unique performance. Annually, a new theme surrounds the dances.

Dance As You Are, the 2021-22 dance program theme offers the viewer and the dancer to look over the variety of people, cultures, and personas as individuals and in dance creations and to see the common ground we all stand on as humans and as creative creatures.

Dance As You Are invites you to provoke movement, the common base we share.

STEPS OF CHANGE

EMIS Students' Initiative

STEPS of Change is an initiative that aims to contribute to the educational lives of disadvantaged students who are in conflict zones in order to make a positive change in their lives. The first 'step' will be with children in state schools and UNRWA schools in Palestine.

Origin of the name:

By referring to the first 'step', the initials of STEPS respectively represent the first letters of the words Social Service for Teaching English to Palestinian Students.

"The main goal of STEPS of Change is to contribute to the education of disadvantaged students and refugee students by teaching them English with the help of international volunteers.

In STEPS of Change, volunteer students teach English to promote peace and equity by using education and language as a tool to empower refugee students to become global citizens and practice 21st-century skills such as collaboration and communication. Moreover, STEPS of Change will be a channel between volunteers all around the world and disadvantaged students. STEPS of Change will be the opportunity for a lot of volunteers to easily help a lot of students in need by teaching a language they can speak, English, for a few hours a week.

Furthermore, with some of the teaching groups consisting of a Palestinian and an Israeli English speaker, STEPS of Change will demonstrate how youth can collaborate regardless of their different perspectives even in a conflict environment. STEPS of change won't only create a positive change in the education of Palestinian refugees but also will be a huge 'step' for a change in the path of peace."

95% PASS RATE
at top university

CREATE
the change.

EXPERIENCE
sustainability.

www.em-is.org/admissions

IB Diploma

EMIS offers a range of IB Diploma Programme (DP) courses that allow students to plan a track of study best suited to their strengths, interests, and goals. In implementing the exceptional curriculum of the IBDP, our experienced international faculty members support all learners and their learning styles. The combination of Standard Level (SL) and Higher Level (HL) courses allows each student to focus in-depth on mathematics, humanities, or sciences.

Science Courses

- Biology (HL/SL)
- Physics (HL/SL)
- Environmental Systems and Societies (SL)
- Chemistry (HL/SL)
- Computer Science (HL/SL)

Mathematics

- Math Analysis & Approaches (HL & SL)
- Math Applications & Interpretations (SL & HL)

Studies in Language and Literature

- Arabic
- Hebrew
- English A/English B (HL)
- French AB initio (SL)
- Russian AB initio (SL)

Humanities Courses

- Economics (HL/SL)
- Global Politics (HL/SL)
- Social & Cultural Anthropology (HL)
- Environmental Systems & Societies (SL)

HL - Higher Level / SL - Standard Level

Arts

- Visual Art HL
- Dance (HL & SL)

Special Features

- Theory of Knowledge (TOK): an interdisciplinary course to stimulate critical thinking. It challenges students to question the bases of knowledge, be aware of bias, and learn to analyze the evidence.
- Creativity, Action, and Service (CAS): A chance for students to involve outside of the curriculum, developing and sharing their talents while learning cooperative work.
- The Extended Essay: a 4,000-word essay that all IB Diploma students write on a special interest area from their studies.

BUILD
lasting friendships.

ACCELERATE
your future.

100% PASS
IB & Uni

Divisions of the IB Diploma

1 Pre-IB Diploma

The Pre-IB program at IMA is a one-year program for students in 10th grade who aspire to join the IB Diploma Program in years 11 and 12.

2 IB Diploma

The International Baccalaureate Program is a two-year course with a commitment to high-quality, challenging, international education.

Pre-IB Diploma

Pre-IB is a skill-based program that develops a variety of approaches to learning, such as critical thinking, communication, self-management, research, and social skills. Each course teaches key concepts and provides experiential learning opportunities. Experienced IB teachers design each course and use a personalized approach to help support a growth mindset and develop self-efficacy in each student.

Science/Math Courses

- Biochemistry
- Physics
- Computer Science
- Mathematics

Humanities Courses

- World Religions
- Global Politics
- Environmental systems and societies (ESS)

Special Classes

- Mission Class
- French 101
- CAS Activities

על כנפי הדמיון

ספרים, סרטים, מחזות ההמלצות הכי חמות של תלמידים ואנשי צוות

בגלל מה שהעליתי על הנייר, אלא בגלל מה שהשמטתי. מה שאיננו שם הוא בעל נוכחות, כמו היעדר של אור. אתם רוצים את האמת, כמוכן, אתם רוצים שאצטרף שתיים לשתיים. אבל שתיים ועוד שתיים לא יספקו לכם את האמת דווקא (...). בהחלט קריאה מאתגרת, שמצרי עוצמותיה". בהחלט קריאה מאתגרת, שמצרי כה הרבה ריכוז, אך בסופו של דבר משתלמת. "המתנקש העיוור" הוא ספר שונה ומרתק.

מיקה רוטברט, י/12

אני אתגבר / דבורה עומר

הספר "אני אתגבר" מבוסס על סיפור אמיתי ומתאר את סיפור חייה של גילה, ילדה שנולדה עם מחלה כרונית הנקראת שיתוק מוחין, ומגבילה אותה במובנים רבים, פיזיים בעיקר. הגננת לא רוצה אותה בגן והוריה מרחיקים ממנה את ילדיהם.

בחלוף השנים גילה מתבגרת, מעניקה ש" עורים פרטיים כדי לסייע למשפחה מבחינה כלכלית, ומוצאת את ייעודה כמורה בבית ספר לילדים עם מוגבלויות. כך, למרות נכור תה, היא מגשימה את עצמה.

הסיפור האיר את בעיותי באור שונה וגרם לי להבין שהן פעוטות לעומת בעיות מורכבות של אחרים. המסר העיקרי שהסקתי מהסיפור הוא שכולנו בני אדם, כפי שאומר הפתגם "אל תסתכל בקנקן, אלא במה שבתוכו". כן – לכל אחד מעלות אחרות וטובות, ואין לשפוט על פי מראה חיצוני.

גילה מוכיחה, שבאמצעות כוח רצון והתמדה, היא יכולה לבנות חיים טובים ומלאים.

אילון שמעוני, ט/2

לפני שנולדה, עוד בתקופת סבה וסבתה, ומי ספר על משפחה עשירה שאיברה בהדרגה את נכסיה ומעמדה, ככל שהתקדמה המאה ה-20. סיפור חייה של אייריס בעבר ובהווה כולל אירועים מרכזיים, כגון מות אמה בגיל צעיר, החינוך שהיא ואחותה לורה קיבלו מאומנת המשפחה, נישואיה הבלתי רצויים לאיש העסקים ר'יצרד גריפין בניסיון אחרון של אביה להציל את העסק המשפחתי, לידת בתה ואירועים נוספים. כל אלו משתלבים בסיפור חייה של האחות הקטנה, לורה, עד לנקודה שכל הש" תלשות האירועים הדרמטית מובילה את לורה לשלוח יד בנפשה כשבוע לאחר תום מלחמת העולם השנייה.

"המתנקש העיוור" אינו רק שם הספר, אלא הוא גם שמו של רומן אשר פרסמה אייריס לאחר מותה של לורה, תחת שמה של אחותה. בחלק זה נפתח בפני הקורא סיפור חדש על רומן סודי בין גבר לאישה. הגבר מספר סיפור בהמשכים על קהילה בכדור רחוק אי שם בחלל, שם מעלים ילדות בתולדות לקורבן, וילדים יתומים נאלצים לתפור שטיחים עד לעיוורון מלא. מסע חיים טראומטי, שבסוף הופך את הילדים האלה בלית ברירה למתנקשים. אך מה קורה כאשר בתולדות קורבן ומתנקש מתאהבים ומחליטים לצאת למסע נקמה בקהילתם? בסוף הספר נחשף גילוי דר" מטי, אשר הופך ומשנה את מה שחשב הקורא עד לאותה הנקודה, השתלשלות האירועים כבר אינה ברורה והסיפורים לפתע נשזרים זה בזה עד בלבול. אף מודה אייריס: "אני עוברת על מה שכתבתי ויודעת שזה מטעה, לא

ספרים

הסוד המרתיע המקשר ביניהם, אשר בסופו של דבר יוביל לרצח של אחד מהם. הספר עוסק בהרחבה בתחומים, כמו יוון העתיקה ופילוסופיה יוונית, והוא מרגיש בעצמו כמו טרגדיה יוונית מודרנית. הקשרים שנוצרים בין הדמויות המרכזיות – והדרך שבה הספר מטפל בנושאים מוסריים ופילוסופיים באמצעות אותן דמויות – הרשימו אותי מאוד. אין דמות מרכזית אחת בספר שאפשר לחבב:

השתלשלות האירועים מזעזעת והופכת את כל הדמויות המרכזיות לנוראיות בדרך כזו או אחרת. למרות זאת הנתיב מאוד מהקריאה בגלל התיאור האמין והמציאותי של כל אחת מהדמויות ואופיין המורכב. לפי דעתי, הספר לא בהכרח יתאים לכולם, כי הוא כבד מאוד. למי הוא כן יתאים? בעיקר לאנשים הנהנים מפילוסופיה, מתח, טרגדיה ומוסה. הציון שלי: ***** (כך, 5 כוכבים!)

נעם נעמן, ח/7

המתנקש העיוור / מרגרט אטווד

בספר "המתנקש העיוור" נשזרות זו בזו מספר עלילות, אשר על הקורא לדלג ביניהן. זאת נוסף על קטעי עיתונות המופיעים בו לסירוגין במטרה לבסס באופן אובייקטיבי עובדות ביחס לקטעי הזמן השונים (ללא גלישה לכתובה רגשית או התייחסות לנקודת המבט של הדמות המספרת). הספר, בעיקרו, הוא סיפור חייה של אייריס גריפין (שם נעוריה היה צ'ייס). הסיפור נפתח שנים רבות

גמביט המלכה / וולטר טוויס

אתם מסוג האנשים שאוהבים דרמה סוערת או רומנטיקה מרגשת או אולי קצת הרפת-קאות? הספר "גמביט המלכה" נכתב על ידי סופר אמריקאי בשם וולטר טוויס, ולווה בסדרת טלוויזיה שעלתה בנטפליקס. העלילה מספרת על בת' הרמון בת השמונה, שחייה השתנו בן רגע ביום אחד, כאשר אב הבית של בית היתומים לימד אותה לשחק שחמט. בספר מתוארים לא רק התפתחות חייה ושינויים פיזיים שחווה, אלא גם רגשותיה ומחשבותיה במהלך כל תהליך הלמידה וצבירת הערכים שהיא עוברת. הספר סוחף, ואף שמתואר בו כל פרט ופרט, הוא עדיין מעלה המון שאלות.

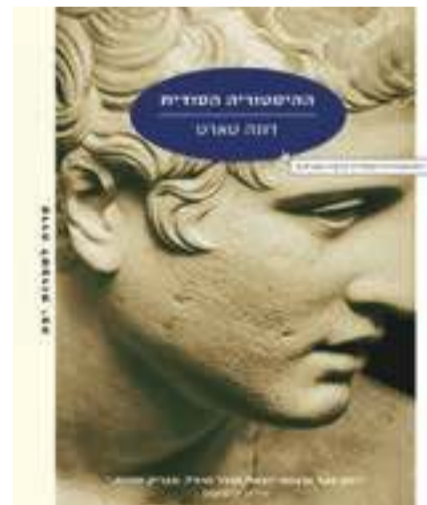
אני ממליצה מאוד על הספר, גם לאלו שכבר ראו את הסדרה, כי גם הם יוכלו למצוא בו עומק ומגוון רחב של רגשות שונים.

אורי בזבולוק, ח/1

ההיסטוריה הסודית / דונה טארט

אני זוכרת, שלאחר קריאת "ההיסטוריה הסודית", ישבתי ובהיתי בחלל החדר, מתקשה לעכל את היצירה שזה עתה סיימתי לקרוא. מעולם לא קראתי משהו דומה לספר הזה, וחששתי. בעיקר מכך שלעולם לא אקרא שוב ספר שיגיע לרמתו.

הספר עוסק בחבורה של תלמידי קולג' יוקרתי בוורמונט, אשר לומדים בחוג מצומצם ללימודים קלאסיים. הוא מסופר דרך נקודת מבטו של ריצ'ארד פאפן, התלמיד החדש בחוג, שלומד להכיר את שאר התלמידים ואת

מותו של סוכן / ארתור מילר

כתיבתו של ארתור מילר מאופיינת בביקורת קשה על התרבות והחלום האמריקאי. ניתן לראות זאת בכל מחזותיו, אבל לפי דעתי, הביקורת הברורה והנחרצת ביותר נמצאת ביצירתו "מותו של סוכן".

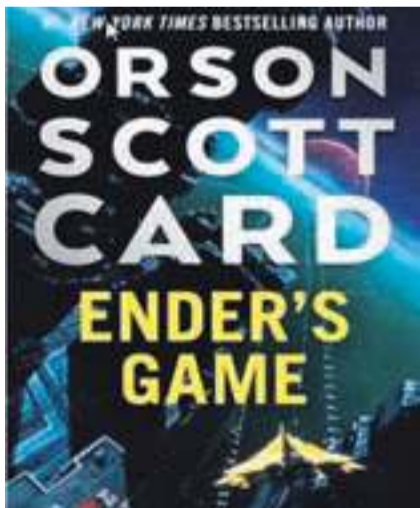
זהו לכאורה מחזה נורמטיבי על סוכן מכירות ומשפחתו האמריקאית (אישה, שני ילדים, בית עם חצר וגדר לבנה), אך הוא מתפתח להרבה יותר מזה. כאשר אב המשפחה מתחיל להזדקן ולהזות, עולים בפני הצופים במחזה תמונות מהעבר שלו – בגידה באישתו, סכסוכים משפחתיים וקשיים כלכליים. כך האב, שהיה מושא להערצה לבניו, נראה באור אחר ושני בניו עומדים לפניו ומערערים על סמכותו שנראתה כנצחית.

הכתיבה האינטנסיבית של מילר במחזה זה, שמלאה בירידות ועליות ושימוש פנומנלי בתפאורה שעל הבמה, מאפשרת להעביר לצופים אמרה חד משמעית על חלומות שלעולם לא יתגשמו, וציפיות שתמיד יישארו גבוהות מדי. אם התרסקות החלום האמריקאי מעניינת אותך, ממליצה מאוד על מחזותיו של מילר ובעיקר של מותו של סוכן!

עדן כהן, י"ב/9

Ender's game / אורסון סקוט קארד

כאשר גזע של חיזורים מאיים על האנושות, עוזב אנדר וויגין בן השש את ביתו בכדור הארץ ונכנס לבית הספר ללחימה, שם נשלטים חייו על ידי משחקי דמה ותודעה.

המשחקים נעשים יותר ויותר קטלניים, ככל שהזמן עובר. שם חמלה, גאונות, נחישות, התמדה וחושים חדים הופכים את אנדר לטוב ביותר במשחקים אלו.

בזמן האימונים בבית הספר ללחימה אנדר מגלה חברים חדשים, שילוו אותו במסעו ויתמוכו בו ברגעי משבר, אך גם אויבים שיעשו הכול כדי להיפרד ממנו. בזמן האימונים אנדר עובר בין צבאות ואפילו מפקד על צבא משלו. ככל שיום הפלישה קרב, הלחץ המופעל על אנדר גדל, והוא נדחף עד לגבולות יכולתו, כאשר גורל העולם מונח על כתפיו.

זהו ספר מותח, מרגש ובעיקר מדהים על ילד בן שש שעוב את משפחתו ונדחף על ידי מפקדיו ללחימה, שתוצאותיה ישנו את כל מה שהוא מכיר לגבי אמת ושקר. אני ממליץ על קריאתו לכל אחד בכל גיל.

אורי גפן, ח'/4

ארץ האגדות, קסם המשאלה / כריס קולפר

כשסבתם של התאומים אלכס וקונר נרצחה, תנת להם את ספר האגדות הנדיר שלה, הם לא יודעים שהוא יוביל אותם לעולם מעבר לכל דמיון, שבו כל סיפורי הילדות שלהם אמיתיים.

אלכס וקונר מגלים שהסיפורים שכביכול הסתיימו ב"אושר ועושר", ממשיכים להתקיים בארץ האגדות. הם יעשו הכול כדי לחזור הביתה, אך כדי שזה יקרה, הם צריכים להשיג את קסם המשאלה – קסם מפורט, הכולל רשימת פריטים אשר צריכים לאסוף כדי לזכות במשאלה אחת. והם לא לבד במרוץ.

זהו ספר הרפתקאות מותח, מצחיק, מרגש ומומלץ לכל אוהבי המתח וההרפתקאות.

אורי גפן, ח'/4

ללכת בדרכך / ג'וג'ו מויס

במהלך חופשת חנוכה קראתי את הספר "ללכת בדרכך" מאת ג'וג'ו מויס. הספר מספר על לואיזה (לו) קלארק, בחורה ממוצעת בת 26, שחיה עם הוריה, פוטר ממוקם עבודתה לאחר שש שנים. היא מגיעה ללשכת העבודה ומקבלת משרת טיפול וסיעוד באדם המשותק בארבעת גפיו. לואיזה מגיעה למקום הלא מוכר בפחד ורתיעה מהמחשבה שתצטרך לסעוד אדם זה, ללא כל ניסיון קודם בעבודה כזו. האדם שבו עמדה לטפל במשך חצי השנה

הבאה הוא וויל טרינה, גבר בן 35, שהיה מעורב בתאונת דרכים טרגית, ובעברו היה איש עסקים מצליח, מושא הערצה ומשיכה לנשים רבות ובנוסף חובב אקסטרים קיצוני. שניהם הפכים גמורים בכל תחום, ונראה שאין ולא יהיה ביניהם מכנה משותף.

בהתחלה וויל מתנכר ללו ועוזין כלפיה למרות כל מאמציה להתחבר עליו ולייצר עימו קשר ידידותי, אך זו לא מוותרת. היא נשארת במקום ומבצעת את עבודתה על הצד הטוב ביותר, תוך שתיקה לנוכח עקיצותיו והערותיו המשפילות של וויל. כך נמשך המצב שבועות אחרים, עד היום שבו היא מגיבה חורה. "אתה לא חייב להתנהג כמו פוץ", היא אומרת לו, וכל מה שהוא עושה זה לשתוק, לחייך ולהסתובב מהמקום. זו נקודת המפנה ביחסים בין השניים. אחריה נוצר ביניהם שיח חברי ועמוק יותר והם אף מכניסים זה את זה לעולמם, חולקים תחביבים, השקפות ודעות. לאחר שבועות נוספים שבהם לו מתרגלת לשגרה החדשה של חייה ואוהבת אותה, היא שומעת במקרה שיחה בין אמו ואחותו של וויל: "וויל כבר ניסה להתאבד, אבל ההקצבה של שישה חודשים עד שיהרוג את עצמו בדיגיטאס? זאת טעות איומה". בנקודה זו היא מבינה בעצם מהו תפקידה: לשמור על וויל מניסיון התאבדות נוסף, עד שיוכל לשים קץ לחייו באופן חוקי. ברגע זה כל ההבנה שלה על הסיטואציה משתנה, היא יוצאת למאבק לגרום לו לשנות את דעתו ולרצות להמשיך לחיות ולראות את הרברים הטובים שיש לחיים להציע גם לאדם במצבו, שמרגיש שאיבד משמעות לחייו.

לו חוקרת במשך שעות ארוכות אילו פעי לוויות יש ביכולתו של אדם המשותק בארבעת גפיו לבצע, ובונה תוכנית שלמה, מפורטת ועמוסה בפעילויות ויציאות, הפרוסה על גבי מספר שבועות דחוסים וגורליים בחייו של וויל. כך, במהלך השבועות האחרונים שנותרו להקצבת הזמן, וויל ולו יוצאים, חווים ביחד את העולם, מתאהבים עד כלות וכל זה גורם לו לתחושת אושר ומחזור את החיך אל פניו. אבל השאלה היא, האם כל זה מספיק?

אין ספק שחווית הקריאה הינה מרתקת ומהפנטת. לא יכולתי לקום מהכיסא עד שסיימתי לקרוא את כל הספר, והסוף השאיר אותי המומה, פעורת פה ועם עיניים מלאות דמעות. הרגשתי שאני משתתפת בכל התהליך וממש נמצאת שם איתם בסיטואציה, וחווה את הכאב והתסכול של שני הצדדים. הספר גם גרם לי לחשוב מה אני הייתי עושה וכיצד הייתי פועלת אם היו מצויים אותי בכל אחד מהצדדים הרבים בסיטואציה. אני ממליצה לכם מכל הלב לקרוא את

הספר המרתק והמרגש, "ללכת בדרכך", אם אתם באמת רוצים להצטרף למסע מסעיה, מעניין ומדהים.

לורן יודיצקי, י"א/3

אמת או חובה / לימור טלמור

את הספר "אמת או חובה" כתבה הסופרת לימור טלמור. כאשר קיבלתי את הספר, הבטתי בו, והכותרת והאיור היפה משכו מיד את תשומת ליבי. הכותרת "אמת או חובה", לפחות ממה שאני תהיתי לעצמי, נשמעת כמו סיפור על מפגש חברים, כאשר במפגש הם משחקים את המשחק "אמת או חובה" ולאחר מכן משהו אמור לקרות. אלא שהספר מספר על שנה בלתי נשכחת של קבוצת ילדים אמיצה, עם משברים בחיי היומיום בין החברים, אהבות חדשות, קבלת השונה והרבה הרבה מוסר השכל. לפני קריאת הספר ציפיותי היו גבוהות. לאחר קריאת התקציר הסקתי, שהוא כולל את כל המאפיינים של הספרים האהובים עליי, ושיהיה בו תוכן איכותי, התואם לסטנדרטים שלי. אני טיפוס בררני מאוד בספרים.

העלילה בספר זה מורכבת ומסובכת, אך היא מעניינת, מסקרנת, מפתחת ומהנה מאוד לקריאה. מסופר על אלה, תומי ומיכלי, שהן שלוש חברות מאוד טובות שגרות באותו בניין מגיל קטן, ומשם נוצרה חברות האמת. עכשיו הן עולות לחטיבת הביניים ויחד עם שי ואלון, הם מהווים חמישיית חברים שמסכיבה נפרדת העלילה. חמשת החברים עוברים שנה מרתקת ומלאת חוויות עד שקורה אסון בטיול השנתי. בטיול חברתם הטובה מיכלי נפצעת אנושות, ואביו של שי, שמו מתן, נהרג. מנקודה זאת חיים משתנים, אך למרות התקופה הקשה, הפחדים והלחצים הם מצליחים להתמודד עם השנה הזאת בעבור צוות. זה בא לידי ביטוי בהתנהגותם, בשיחות האישיות ובהיכרות אמת. אני במיוחד ממליצה על הספר הזה, מכיוון שהדמויות בסיפור הן בני/ות נוער בגילנו. בזכות הסיבה הזאת, התעניינתי ואהבתי יותר את הספר, כי מושך אותי יותר לקרוא על ילדים בגילי. חוץ מזה בספר יש גם המון מסרים על קבלת השונה, דוגמה להתנהגויות, סטיגמות חברתיות, פמיניזם, ולדעת, חשוב להעביר מסרים כאלו בעידן שלנו כיום, ובמיוחד בין בני נוער. אם תרצו לדעת מה קורה בהמשך הסיפור לחמישיית החברים, על האהבות ביניהם ועל ההתמודדות שלהם, לא אעשה ספוילר, תצטרכו לקרוא בעצמכם.

מלודיה אלפרן, ז'/7

הוא על שם רשת חנויות תקליטים, שפעלה בשנות ה-70 בקליפורניה. הסרט מגולל את אהבתם של אלנה קיין (אלנה חיים) וגרי וולנטיין (קופר הופמן) בשנת 1973. כמו כן בסרט קשר ישיר למוצא הישראלי של חלק מהשחקנים ולמלחמת יום כיפור. הקומדיה זורמת, מרעננת ונוסטלגית ומ"שחק מצויין. כמוכּוּן, ממליצה בחום.

ורדה קרין

תמונת ניצחון

סרט ישראלי בבימויו של אבי נשר הענק והמוכשר. הסרט משחזר את נפילת קיבוץ ניצנים במלחמת העצמאות, העברת הילדים למרכז הארץ ומעט מהמגינים שנשבו על ידי הכוח המצרי.

נשר הכניס בסרט את הנרטיב המצרי. עיתונאי מצרי צעיר, שמתלווה ללוחמים המצריים. שם הסרט, "תמונת ניצחון", על שום אותה תמונה של תבוסה, שמלך מצרים פארוק ה-1 השתמש בה כדי להעלות את מורל העם המצרי.

סרט מרשים במיוחד, שבו רוב האירועים אמיתיים ונוגעים.

ורדה קרין

ביצירת המופת החדשה של ווס אנדרסון.

קשה להגיד שזהו סרט פשטני. כמו בסרטי האחרים, אנדרסון ממלא את הסרט בשפה מורכבת וספרותית, משחקים של שחור-לבן וצבע וזוויות צילום ושפע של מעברי שפה מהירים. למרות כל זאת אני יכולה להעיד, שזה בין הסרטים הטובים שראיתי. המורכבות שלו הופכת אותו מקור מדיה זולה או דרמה קלישאתית ליצירה אומנותית מעניינת באמת, המציגה בפני הצופים מעין "מכתב אהבה לעיתונאים" (לדבריו של אנדרסון), שלא ניתן להוריד ממנה את העיניים.

ממליצה בחום לצפות אפילו יותר מפעם אחת (אצלי בינתיים זו רק צפייה שנייה, אבל יכולה להבטיח שיעלה בי החשק לצפות בו שוב).

עדן כהן, י"ב/9

ליקרץ פיצה

שם סרטו של הבמאי תומאס אנדרסון

סרטים

שיום אחד הוא פוגש אדם מאזור זמן עשיר (בעלי מאות ואפילו עשרות אלפי שנים). זה מסביר לו, שבעצם יש מספיק זמן לכולם, ושלולא העשירים היו מתעקשים לחיות חי נצח, גם העניים היו יכולים לחיות כמות זמן מספקת ברוגע ובשלווה.

למחרת בבוקר וויל קם כשהשעון על ידו מורה שנשארו לו עוד 116 שנים לחיות. כשהוא רואה כיצד האדם העשיר שהעניק לו את השנים, שם קיץ לחייו שלו כאן, הוא מחליט לחולל שינוי ולהביא צדק, ולמעשה הסרט מתחיל.

לורן יודיצקי, י"א/3

הכרוניקה הצרפתית של הליברטי, קנזס איבנינג סאן

הפעם הראשונה שראיתי את הסרט הזה הייתה בקולנוע. נסעתי מתל אביב להרצליה הרחוקה, עד לסינמה סיטי גלילות, אחרי תסבוכת לא קצרה עם כרטיסים שנקנו בטעות לסינמטק בירושלים. הכול כדי לצפות

עולם הזמן

במהלך חופשת הסוכות שהיתי בכירוד ועל כן היה לי לא מעט זמן פנוי, שבמהלכו למדתי וכמוכּוּן, קראתי ספרים וראיתי סרטים בנטפליקס ובערוצים נוספים.

אחד מהסרטים, שאני ממליצה לכם לראות, הוא "עולם הזמן" (In time), שניתן למצוא בנטפליקס). הסרט עוסק במציאות שבה בני אדם מהונדסים גנטית לכך שמבחינה פיזית (פנימית - איברים וחיצונית - מראה) הם מפ"סיקים להורדק בגיל 25, אך בגיל הזה מופעל עבורם השעון שנמצא על ידם, והוא יתקתק רק שנה אחת, עד שליבם יפסיק לפעום.

בעולם הזה כל דבר שווה זמן - ארוחות, נסיעות. גם בעבודה משלמים באמצעות זמן, וללא ספק הביטוי "זמן שווה כסף" מקבל משמעות כפולה. בעצם בעולם זה, אם אין לך אמצעים, אתה יכול למצוא את עצמך מסיים את חיך בגיל 25 או אם נולדת למשפחה "עשירה", אתה יכול לחיות לנצח.

הסרט מתחיל באזור זמן שבו האנשים עניים (בעלי מעט זמן) ומתאר כיצד ניתן לשרוד שם. העלילה מתמקדת בויל סאלאס (ג'סטין טימברלייק), שבתחילת הסרט חי בין שבוע לשבוע ולעיתים אף בין יום ליום, עד

אשכבה

לפני מותו כתב הבמאי והמחזאי חנוך לוין את המחזה "אשכבה", העוסק במשמעות החיים, מוות וקנה ונפש האדם. ההצגה של לוין הגאון עולה מדי מספר שנים בתיאטרון הקאמרי. מחזה מרגש, מבוסס על שלושה סיפורים קצרים מאת אנטון צ'כוב.

בעיירה קטנה וענייה, פופקה, גרים זקנים שנפטרים לעיתים רחוקות, כמוכּוּן למורת רוי חו של הקברן, שאינו יכול להתפרנס. לאורך כל ההצגה עוברת עגלת מסע לילית, עליה דמויות ציוריות ומגוונות וחובש אחד בעיירה חלופקה, שתפקידו לרפא אר...

המשחק ברמה גבוהה. התפאורה והתלבושות של רקפת לוי.

לצפות וליהנות. באחריות!

ורדה קרין

תיאטרון

כימים אחדים

מחזה בבימויו של חנוך שניר על פי ספרו של מאיר שלו.

המחזה מתייחס לתקופה של ארץ ישראל החקלאית בעמק יזרעאל, ואהבתם של שלושה גברים ליהודית.

הגיבורים: יהודית, אמו של זיידה שאינו יודע מיהו אביו, משה רבינוביץ', אלמן שב־רפתו מתגוררת יהודית, גלוברמן, סוחר בקר ערמומי, ויעקב שיינפלה, מומחה לכישול, ריקוד ותפירה.

הצגה מעולה, שחקנים מצוינים, אירועים דרמטיים ומשעשעים.

רוצו לראות.

ורדה קרין

י"ב מסכאים ונפרדים

איך מתארים סוף?

אתגעגע לכפר. אלו לא שנים שאוכל לשכוח, לא שאני רוצה. אז תודה לכל מי שתרים ועוזר להפוך את השנים האלו לבלתי נשכחות בשבילי. **אריאל מאיה, י"ב/6**

ולפעמים החגיגה נגמרת... עכשיו זהו תורנו לכבות את האור, להיפרד לשלום. אף פעם לא הבנתי שירים שמדברים על סוף, איך אפשר לתאר סוף במילים? אבל עכשיו אני מתחילה להבין. אי אפשר לתאר סוף במילים, אולי רק להרגיש. להיזכר איך בשבוע הראשון שלי בכיתה ז' הסתובבתי בכפר עם עיניים פעורות, לא מבינה איך אמצא את דרכי בין כל השבילים והשרות, והיום אני מכירה את הכפר כמו את כף ידי, כל קיצור דרך ופינה נסתרת. זה היה מסע, הוא היה ארוך אך שווה כל דקה. את כיתה ז' התחלנו כטנים וחוששים, אך התמיכה שקיבלנו מסביב – מהמחנכים או מהמורים המקצועיים – רק עזרה לנו לצמוח. לא אוכל לסכם את שש השנים האלה מבלי להזכיר את עיריית, המחנכת המדהימה שלנו, שמלווה אותנו מכיתה ח' והייתה דמות כל כך חשובה ומרכזית בזמני בבית ספר. ללמוד בכפר זו חוויה חד פעמית, שצריך לנצור ולהוקיר. עם הטווסים שמסתובבים, עם הנופים הירוקים, ההווי המשחרר והאנשים המיוחדים. קיבלתי גם הזדמנות מדהימה להיות עורכת העיתון במשך שלוש שנותיי האחרונות בבית הספר. העבודה יחד עם ורדה קרין ושאר העורכים הייתה מלמדת ומעשירה. אין לי ספק שלמדתי המון.

כאן מצאתי את ביתי

משש שנותיי בכפר הירוק אזכור בעיקר את הרגעים הקטנים. השיעורים עם גידי ודביר בחטיבה, למה יש ציביליזציות שמתקרמות פחות בעולם מאחרות, ואת הצבעים ודרך ההבעה של קנדינסקי. את השיעורים עם רון קורדונסקי, מר שועל המהולל, ואם אני אני, כי אתה אתה... מהתיכון אזכור את רועי מרון ואת עמרי נחשתאי. הציפור שנכנסת דרך החלון הביתה והיסיס. השעות הארוכות שישבתי עם חברים על הספסל הנמוך ברחבה, שעליו גם יישבו תלמידי שכבות י"א-י"ב הבאות אחריי. את פיצ'י, הטווסים, את טליה. קשה מאוד לסכם חוויה כזאת. עברתי בכפר הרבה רגעים מסובכים וקשים, אבל גם הרבה רגעים טובים. פגשתי אנשים שאהבתי ואנשים שלא, כאלו שהפסקתי לאהוב וכאלו שהתחלתי לאהוב אחרי הרבה זמן. הכפר הירוק יישאר בעיניי תמיד כמקום שבו גדלתי, אהבתי ומצאתי את ביתי. **עדן כהן, י"ב/9**

טיול אחרון בתיכון

הרפתקה דרומית

מסלולים בנופי מדבר עוצרי נשימה, אירוח ברואי, פעילות קולינרית מדליקה, ביקור משמעותי ומרגש בבית השנטי ובעיקר גיבוש וכיף בטיול השנתי של בוגרי שכבה י"ב לאילת. בטיול בית הספר האחרון שלנו צעדנו במסלולים מרהיבים, למשל בקניון האדום, צלינו ירקות בשמש ונהנינו מקטיף עצמי בחממת חמשת החושים, הכרנו את התרבות הברואית המרתקת באוהל ברואי וגם את בית השנטי, שם שמענו הרצאה מהמנכ"ל על המקום, שהוא בית ומסגרת לילדים בסיכון, ועל העשייה המשמעותית שמקיימת בו. תודה לסיסקו ולהנהלה, שעשו את המקסימום לפנק, ואירגנו לנו טיול ארוך לאחר שנתיים של קורונה, שבהם יצאנו לטיולים בני יום אחת. זה היה טיול מהנה במיוחד ודרך מצוינת לסיים שש שנים של טיולים.

אריאל סאיק, י"ב/6

